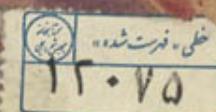
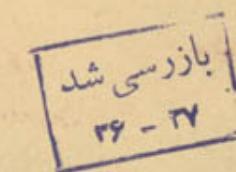
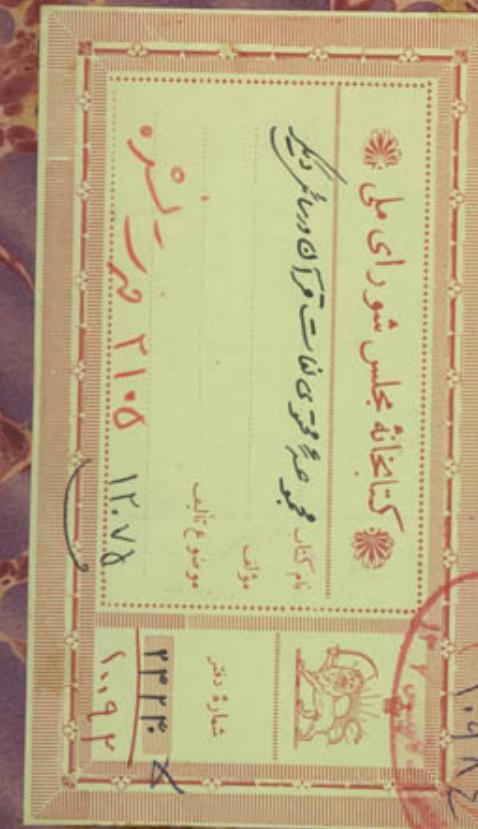

cent

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

ملی فرهنگ شناسی
۵۷۰۱

لغات القرآن روفه المختار مکتبه الشیخ خانه المصاحف و
سرالات که روزانه
بمناسبت روز بدهی
آن

۲۰۳

دیوان محترم پارلمان ترکی
دوکاب
موشوع اول
۱۳۹۳ نسخه دفتر

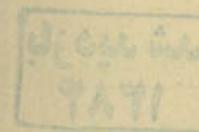
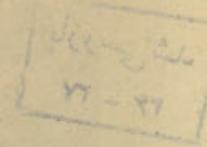
دیوان محترم پارلمان ترکی
دوکاب
موشوع اول
۱۳۹۳ نسخه دفتر

هؤلاء بالمعنى

خطبتك أخوه المدار لغورها
ومن يرى في بعد المدار امراكا

وان كنت من اهل العمال قلت
فما كان صنبا ياسو لا سوا

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هذِهِ لغَاتُ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

اطَّافَ الْمُهَبَّمْ وَكَنْتَ قَلْبَهُ مَوْنَسَهُمْ إِلَيْهِ الْجَهَنَّمُ مَا طَافَ
مِنْ لَأَضْفَلَ إِذْلَنَا إِنَّا نَفْعَلُ إِذَا دَرَأْنَا وَجْهَ فَنَفَهَ
خِفْفَةً أَحْسَنَ وَاضْرَفَ نَفَخْهُ فَإِنَّا بِاهْلَكَ أَسْلَهُمْ
لِلْأَيْقَالِ سَرَّهُ وَاسْرَعَ لِقَاتَنَ إِذْ أَلَّى الْكَتَنْ دَيْدَانَهُمْ إِلَى
غَيْثَ مَلِينَ وَقُولَهُ تَغَالِي بِكَنَّهُ أَعْيَانَهُ إِذْ أَعْرَضَ أَدَلَّهُ
أَدَلَّهُمَا مَلَاهَا وَدَلَّهَا أَخْبَرَهَا أَشَدَّهُ مَنْقَ شَبَابَهُ وَقَوْنَهُ
مَادِهَهُ أَشَدَّهُ مَثْفَلَهُ وَفَلَلَهُ وَقِيلَ ثَدَكَهُمْ فَلَانَ وَدَنَ الْقَمَ
أَدَدَهُ مَثْلَعَهُ وَأَغْمَمَهُ وَقِيلَ الْأَشَدَهُ مَسَمَّهُ دَلَدَلَاجْهَهُ بَنَزَلَهُ أَنَّكَ وَهُنَّ
الصَّاصَهُ وَالْأَسَبَهُ وَدَكَعَنْ بَاهَدَهُ فَوَلَهُمْ غَالِي دَلَانَهُ أَشَدَّهُ فَالَّذِنَا
وَثَلَثَتْ سَنَهُ وَاسْتَهُنَّ قَالَ أَبْعَيْنَ سَنَهُ وَادَدَهُمْ قَالَ ثَانَ عَزَّ سَنَهُ
الْكَبِيْرَهُ أَعْظَهُ وَرَوَى فِي التَّقِيرِ الْمُؤْخَضَ لَمَارِيَتَهُ كَلَهَنَ وَالْأَ
كَارَ الْبَصَرَ أَصَبَ الْيَهُتَهُ أَصَابَهُ فَضُوتَهُ إِذْ خَلَقَهُ عَلَى الْجَهَلِ وَمَا يَفْعَلُهُ
الصَّبَقَ تَفَعَّلَتْ أَضْعَامَهُ أَحْلَامَهُ أَخْلَطَهُ مِثْلَ أَضْعَامَ الْحَيَّيْهُ لِيَعْصَهَا
الْأَنَانَ فَلَكُونَ فِيهِ صُوبَهُ مَحْلَفَهُ وَلَهُ دَهَهُ أَضْعَثَهُ وَهُوَ مَلَهُ كَفَهُ مَنَهُ
أَعْصَرَهُ أَنْجَحَ الْحَلَانَهُ إِذْ أَعْصَرَهُهُ فَأَنَّا يَنْجَحُ الْحَسَرَ وَقِيلَ الْمَرَاغَلَهُ
حَلَّ الْأَصْحَى الْوَرَنَ

الْعَجَنَ سَلِيمَنَ تَالِيْفَهُ عَلَيْهِ الْمُهَبَّهُ وَلَيْلَهُ الْمُهَبَّهُ
الْعَجَنَ سَلِيمَنَ تَالِيْفَهُ عَلَيْهِ الْمُهَبَّهُ وَلَيْلَهُ الْمُهَبَّهُ
أَنْكَهُ أَنْكَهُ خَلَقَنَدَ أَنْكَهُ لِلْعَلَانَهُ أَنْكَهُ حَلَّلَهُ أَنْكَهُ
عَنْ مَكَنَلَهُ لَهُ أَنْكَهُ اصْنَامَهُ حَصْنَهُ الْعَمَانَهُ مَكَنَهُ لَهُ حَفْرَهُ أَنْكَهُ
ذَلِكَ الْوَهَنَ مَكَانَهُ عَلَى عَنْوَنَهُ صَوْرَهُ وَحْرَهُ اصْفَادَهُ اغْلَالَ وَاحْدَانَهُ اصْنَادَهُ
سَقِينَ الْكَوْكَبَ بِالْكَلَانَ مِنْ بَدْلَكَ الْبَعْدَ سَيْقَنَهُ فَإِذْ أَجْعَلَتْ لَهُنَّ بِأَوْصَهُ
لَانَ فَيْبَهُ بِأَدَلَّهُهُ أَدَلَّهُهُ اعْرَقَاتَهُ اعْسَنَهُ وَلَيْلَهُ فَدَلَقَهُ أَسْقَبَهُ وَاحْدَانَهُ
سَقِينَ بَرْجِيْهُ أَسْقَبَهُ مَيْنَ الْمَقَابَلَهُ اَنْعَلَالَ أَنْذَلَ الْمَلَهُمَهُ الْمُنْبَعِيْهُ
فَوَهَهُ وَعَمَلَهُ وَبِعَيْهُ الْمَهَفَ وَمَوْنَاتَهُ مَنَاعَ الْبَيْتَ رَاحَدَهُ مَانَسَكَهُ
بَعْ كَنَ دَصَرَ مَاسَرَهُ فِي مَنْحَرَهُ الْبَرَدَهُ فَانْكَاشَجَ بَكَشَهُ وَهُوَ مَانَقَهُ
الْغَرَوَعَهُ أَنَّ بَكَشَهُ اَنْتَهُ اَبَرَهُ مَنَ اَمْدَهُ اَبَرَهُ عَدَادَهُ مَنَ هَذِهِ اَبَرَهُ
أَمَرَهُ مَأْرَهُ اَبَعَوَهُ اَحْدَادَهُ كَهَنَهُ اَمَدَنَهُ اَمَدَنَهُ اَنْمَنَهُ الْأَمَدَهُ
أَمَرَهُمَ الْطَّاعَهُ اَعْدَادَهُ وَالْأَذَادَهُ وَتَحْتَيْهُهُهُ عَيْدَ اَقْسَمَهُهُ فَيَرْجُعُهُ
أَمَرَهُمَ اَعْصَيَهُنَّ لَهُنَّ حَفْلَهُ الْقَوْلَهُ وَجَسَّسَهُنَّهُ الْعَمَيدَهُ اَدَبَيَهُنَّهُ
عَلِيَّهُمَ اَجْعَلَهُمَ فَاجْلَهُنَّهُ اَسْنَاعَهُنَّهُ اَنْجَبَهُهُ وَاسْعَهُمَ الْبَصَرَهُ
أَعْنَهُنَّهُمَ اَطْلَعَهُنَّهُ اَبْلَهُنَّهُ اَسْفَلَهُنَّهُ اَسْفَلَهُنَّهُ حَمَسَهُنَّهُ اَسْوَدَهُنَّهُ

بعدها لفظ باللسان الذي من نسب ننان فضة فهد قلب فأبله ننان كما
من قرون وفلاح فن مكت وحدها مك دليل جمعا ذيل إنك
اسود في الحال واحد لها ابتكت اجاها ما الملاعنة جاءها ما يهلاها هاش
با على عقلي حرب بها الا فتن يسقط وفقها على عقلي ما يهلا اذني عقلي
د خطيئته فما زر فاعلامانا الليل ساعاته ولحد هادئ في اصلهم
اعذ لهم فكما عذلته امنا انا ثمانا مذهبوا ادين بابكم على اسرة
علمكم فليس بنا بالعلم وليها حبيب بن خلة اذينا بغيرها اسحاء وحيثنا في
منه الشيء اذ نتنا اعلنتنا او ثمان حقومن انتقام فعنهم وينصيهم
الملك والرئي التقلبي في المعيش الموضع عليه عيش العليل سيد
اسدات جعلناهم اجراء وعمور سهل برق القوبية حملها حديدا
فانجس لابي الائمة لا اترداج امهون الحال النار واحدا ما ابتهن الاعجر
ولابي اي مقلوب عن امام اشتانا افعا المحدث است اصلها بين العصران
ووجه اصلهم اصلهم اصحابي جم جم حسن مغيلام المقاومات
وهو لامتنا من المقم في وقت انسداد لزغار وجار في المعيش
لاديصف لنهار يوم القبر احرب له القبر في بحب عذيل ان في الناس
جميع القليل فعد مني من الامر ويساهم الهم المحب لجهش اهل الان والناد
انسان كذا اناس حجم ينفي وهو واحد مت المحظى من الان جمه

على قطعه مثل كسر عذارى علاج جلتفين يكون بطبع يا البنه
معقى وردم فجعى ان يكون اما سعى حرج اثاث و يكون ايا رباء
للتقت
من المؤمن لان الاصل اناسى بالفن مثل لفتح حرج حرجان فاما
الفنون من اخلاق اعفست البا دلائل اعفته بالايثام ايضا الارذل لـ
اهل الصدقة والحسنة الالتفات الى الاخرين اي جنح في المخدرة
ـ ومنه لبلد المذاقـنـى لبلد الارذـلـافـاعـ الاجـحـاجـ عـبـطـ الـلـفـتـانـ
ـ اي فـرـيـنـاـهـمـ مـنـ الـجـزـرـ اـعـقـنـاـمـ فـيـهـ وـمـنـهـ اـلـفـنـالـلـاـعـنـدـنـظـلـانـ ايـ فـيـنـ
ـ اـعـجـبـنـ حـجـ اـعـجـبـنـ بـلـاـعـجـ وـاـعـجـ اـيـضـاـ دـاـكـانـ فـلـاـعـجـهـ وـلـ
ـ كانـ مـنـ الـعـرـبـ وـجـدـ اـعـجـيـمـ وـبـلـ الـعـوـانـ كانـ بـعـادـ جـلـاعـنـ
ـ اذاـ كانـ بـدـيـاـيـانـ لمـ يـكـنـ مـنـ الـعـرـبـ وـجـدـ بـعـيـ مـبـيـ الـعـرـبـ
ـ لمـ يـكـنـ مـنـ الـعـرـبـ بـدـيـاـيـاـلـلـفـرـاـ الـأـعـجـ مـنـ عـنـبـ الـلـفـتـهـ مـنـ الـعـدـمهـ
ـ كـاـنـاـلـيـ الـلـاحـ اـعـرـىـ كـفـولـهـ اـطـرـاـقـ اـسـتـ فـنـيـرـ وـالـلـهـ بـالـاـثـانـ دـوـارـ
ـ اـنـادـوـرـ الـاـيـلـهـ الـفـيـصـهـ وـجـهـ جـاهـ مـنـ الـجـرـ اوـعنـ الـهـنـهـ طـلـانـ بـرـ

سُرِّيَ بِحِجَّةِ السَّلَطَانِ شَرْقاً لِبِسْمِ لِبَاسِكُنْ عَالِمَةِ حُسْنِ وَمِنْهُ الْبَطْرَى
الْمُعْظَمُ عَلَمَةُ لِتَبَا يَعْبُطُ أَفْلَاطُونُ أَوْلُ الْكَشَادِلِ فَهُدُوْنُ عَبْدُ الْعَزِيزِ
وَلِلْكَسْرِ مَا خَذَنُ أَمْلَهُمُ الْأَطْلَاهُمُ اللَّهُمَّ إِنَّا مَا حَنَدْنَا مِنَ الْمَلَافِ رَهْنٌ
إِنَّكَمْ جَنْبَهُمْ مَنْ قَدْ قَلَمْ غَلَبْتَ جِبَاهُ إِنَّكَ مَعَهُمْ حِبَّنَا
أَصْغَانَهُمْ لَخْتَادُهُمْ رَاحِدَهُمْ ضَغْنَ وَهُوَ فِي الْقَلْبِ مَسَانُ الْعَدَّ
إِنَّهُمْ جَانِبَهُمْ إِنَّهُمْ اعْنَانُ الْقَلْبِ الْمَعَ وَهُوَ ثَيْدَ اسْعَنْ كَابِ السَّعْوَهُ
ثَاحِطُ الْقَلْبِ وَالْعَرْبِيْنِ بِعَافِرِ وَلَاهَهِ الْقَبَّانِ حَجَّمِ الْكَطَابِ
سَالَكِ صَحَا وَالْعَرْبِ نَامِ الْمَحْدُوهِنِ كَانَ أَمْلَاهُنْ وَذَلِكَانِ الْجَلَادُونِ
اعْوَانَهُ فِي أَمْلَوِعَهِ اثْنَانِ وَذَلِكَ الرَّعْهَهُ ادْفَعَهُمْ بِلَيْكَنِ لَثَةَ عَبْرِ الْمَدِ
عَلِصَاحَهِ ادْبَارِ الْجَيْحَ ذَرَعَنِ امْبَلَهُمْ فِيْنِ عَلِيِّ الْعَالَمِ اِنْتَعَالَهِ
ادْبَارِ الْجَيْحِ وَالْكَدَانِ بَعْدِ الْمَغْرِبِ وَادْبَارِ الْجَنْمِ الرَّكَتَانِ فِيْلَهِ
الْأَدَبَاجِ دَبِرِ الْأَدَبَاجِ مَصَدِرُ دَبِرِ ادْبَارِ اِيَّانِ بَوْمِ الْبَتِ مَقْ
بِوْمِ جَهَّهِ النَّاثَامِ فَقَصَانِمِ يَيَالِ الْأَتِ بَالِتِ وَلَاتِ بَلِتِ لَهَّا
الْأَلَاتِ وَالْعَرَقِ وَالْمَنَاءِ اَصَانِمِ جَهَّلَهُ وَكَانَتْ جَوْفُ الْكَبَّهُ عَاهَ
الْأَدَبِيْنِ حَطَعَ عَطَبَهُ وَبَلِسَ مِنْ جَهَّهُ مَاهِرَهُ مِنْ كَبَّهِ الْأَكْبَهُ وَهُوَنِ بَحْفَرِ
لَهَّافِيْلِهِ الْكَدِيدَهُ وَعِيْ الصَّالَاهُهُ مِنْ جَهَّهُ عَرَقَهُ وَكَلِيلِهِ مِنْ بَلِيْهُ
بَلِيْكَهُ وَيَقْلِعُ لَهُمْ يَيَالِ الْكَدَنِ مَكِدِهِ اَمْنِ حَلَمْ فَيَهُهُ اَصْلَهُ
اَرْفَتْ اَرْفَتْ اَهِيْنِ بِلَيَامَهُ سَيْتْ بِذَلِكَ لَفَهَا يَهَا اَرْفَتْ سَجَنَهُ
هَلَانِ اَهِيْزَبِ وَلَهُ عَلَوَ اِنْدَهُمْ بِوْمِ الْفَيَهِ اَجْبَانِهِ مَنْقَمَرِ اَصْلَهُ
مَخْلُفَسَلَمِ وَاهِنِهِ خَادِهِهِ تَكَلِّبَهِ اِنْزِمَرَهُ مَكَبِيِهِ وَبَاهَا لِهِ

٦٣٦

من الناطق الادام على الاعلام لبيان احكام افادات اعصاب
واحد ملتف على الحشر والمن من خرى وآخر من دائن وهم على
اقتنى من الاصحاف وهو في السجع اسقام كثيرة
اللائي واحدتها التي والذى جماد اللائق واحدها الفلا عبد ارجافا
حوالى اصحابها واحدها جامع صور وفياك ذلك لغير البرافر
في اثنين بذلك او سليم اعدم وحيث ان دعوى جعله في الوعاء يتنا
او عيت المثانة في الوعاء اذا جعلته فيه اصرنا اقام على المعيب
اطوار اصواتها واحرلان ظننا عم علقها مضموم عظاما ويفعل
خلفكم احوالا اصنافا ابياتكم ولغاتهم والطوب التائهة والمرحة
اشد وطأة ابنت قلما بعون شلة البليدة في المغانه اذهب
للبream داسمل للصلع من ساعات النهار لأن خلاف اضر ابا
فيه والليل يطلق للفم واللحمة والخلق من العروي العبرانية اسفل وجها
آخر يقال شدو طاء اي اشتعل المصلى من الصالق الخاير لأن السلاق
للمخ فاذابنل عن ذلك نقل على العبد ما يتلطف به وكان الثواب يطير
من هذه بصره واسند وطاء اي موطة اي احمد ران بعليل اللسان
والقلب العلوي في قلب وطاء في قلب المخ فالقراء لا يبالى بطريقه ولا يجر
اقوم فبل اي اصح فو لا انته الناس وسكن الا صوت افطا بتودا
فعيل لغلا لا واحد يتعل اسرار اضع اصوات اسماح اخلاقها داحدهاشع
ومشي ومشي وهذا الخلط المظفه بالدم اسهم خلقهم الفاغام لمنه من
الغير لف ولغيف يجيئ ان يكون الراجلة لتأديب صبح الناف احتلا

ح حسب المحب شافعى سنه وفى ملائكته منها احبابى كل اصحاب
 حصب بعده اخبار اغاثى لها اطمبلها افيف جعله ذا فرق
 اذا دفته اندثرا احياء ابى معاذته الانعام وبقال الاب البراء كالماء
 كم للناس اذت لها حصب سرت لرها جوهرها ان سمع الاذن
 ذات الصدح بالآيات افل من كلها وغدر خاتمت ببرابر
 من طلاقه بالصلالى روابط الطعن احملها الكفر بالمعاصي
 العز افضل من كل اشد او خاتم من اضلاله تلاعنه حمل
 معنا اتعل طلاق حريم لفقصه اى صوره وهذا مثل وين بالتفق
 ظاهر معنا اسله حتى يعلم نقض الفتن بغير المزبول الذي
 قد اعقبه الغزو العارف يضر ضدهما الله يغض اقبال الماجع اتفقد
 واذا كان اليت في بطنه الاشيء ففي تلك الماء اذا كان شفاعة عاجي
 لها اى لم يأدب تقبى او جعلها امراها الملك الكاش شفاعة الكاش اسلام
 حمامات ونحوه اى حلقة حطفه وحلها بالله والمؤله ابى الله
 دين باله وصح لا يصله الابى الذلاع عليه احد بغير اخذ واعصال
 احد وحده فابدلت المؤهلين الى المفترحة كما ابدلت في المضمة
 في قulum وجع واجه ومن الملك في قulum وشاح وشاح ولم يدل
 من المحتوى الاخر من اجدى امراء ائمدة اصلاحها ائمدة من الدين
 وهو الفتوى الافتتحى اقوابه متباينه اى بشبه بعضها
 بعضها ابراق تنشىء فى الاول وتحلله وبخلافه وبخلافه في الطعام
 جائز ان يتباهى فى البول والبول لا يكون ماسقا ولا يفضل غير اسود

الذين لا يكتبون وخدمهم اقوى من الامامة والامامة التي لا يصل الاادات
 امهاتا هاتم يعلم الكاذبة ولا افرتها اشتريان فى جنم الجهل بما جعل اجل
 لغيره وذكر عند فتحه اسم عبد الله الا اهل ورفع القى اضطربي
 امة معاذية اوجه امة جماعة افق تعالى وجده عليه امة من انت
 ولامة اتباع الانبياء صالح انت الله عليهكم حكم بقوله لكن من انت
 صل الله وسلم امة رجل اجمع العبرى صدقيه كله تعالى ان ابى الدكوان
 فانت اوامة دين وملوككى امثال انا وجدنا ايا اسنان امة ولامه حات
 كوكه تعالى اى امة معدوده وادرك بعد امة اى بعد حسن من فداء
 بعد امة اى بعد زيان ولامه فاما يقال ملائكة حتى الامامة
 اى الاقامة ولامه منفرد بين لا يرى فيه احد ما يحصل الله وسلم
 يبعث زيد بن عمرو من يقل امة فاحذاري امة ام تباها هذه امة بذاته
 بذلك احصى من مضمون التبرير او عدد اوسابي المعاين احجز
 اخركم اجرهن وهو رهن ابلى امر نهنى واسمي العنكبوت حاج
 ما لا ارشيد الملحقة اكله تمرة غريل ملجمة من المثمار الامل المتم
 واق لكم ملائكة من الدهر الملاجئ من المخيم على المدن الاليل والنيران
 احصروا ام احجز وام منزع من العزف اون جسمكم بفال ملائكة اون
 اذ كان يقبل كل ما قبله افالى واحد لهم دفعا ولات واطبعادات افت
 نفع اى يقعن على الملك والمحنة انتهى يضر ما انت انت اقبل السعم الف
 لا له لا ينبع من تعمق فى مطلقه احبتها توصلت اغريقهم اظفthem
 واهلكتهم احيف بغير احاديف ولا شرعا الف دفع الاذن والفت
 دفع الالطفار ثم يقال لما يسئل ويحضره اف دفع له دفعه تعالى

خاتمة

خاصةً عن أحد الألقان الربانية و دعوى الآية بمعنى الرد في علم الأصول
السائل عليه يجيب بأمثلة من أمثلة العبريين الأخطلات من علم الأصول بالضبط الكسر
جيعاً بخطه مطرداً لامعاً إداماً فاصحة نداءً إتماً إنداداً فهم بحاجتهم
في العمل إلى أن يفهم عليهم بناءً على التأكيد الذي ألم بهم عن طريق الخطأ
لأنهم سكتوا فأجلبوا لهم الفصل للنبي معاذلتك أدركوا أن تلهموا طرفاً وما شاء
ذلك ابنوا لهم بركات فلتحتفج أحدهم بما شاءه وفعلاً ما شاءه
والملائكة والأشوات حتى البدر المختار وحلق العانة والأسنف
ونقلهم للطوارئ نقلوا أبطاناً فتصفحوا بينهم فلهم عيش
أني جاعلك الناس إماماً إيمانك الناس فتبينوا لك وباخذعن عنك
بعضهم إلهاً إماماً إلهاً إنساناً يُحيى فلهم ما يقصد منها بقيمة
ديقاً لا طير لها إله يحييها أو يقصده ويدينها فإذا قالوا أنت إله إمام
مبعثك أبطال و واضح بغيره بغيره العلائقين وفيه فهم لطريقه هم
الآباء لطريق واضح بروء على ما يحيى سلاسله بغيره هام بعما
محمد الله تعالى الإمام الكتابة ومنه فله فدال يعم زعموا كل الناس
بما حرم يكنا به دينياً بدينهم والإمام الواقع المحققاً ومنه فله تعالى بكل
شيء احصياته إمام مبعث والإمام كل إمام ما احصي به ولهم
به ومنه فله تعالى من قبله كتاب موعظاً إدراكه تعالى يجعلنا
للتقيت إماماً أصطفى أخلاقاً بحسب جواب أعمى زداد الميت
الذريعة للذريعة وعليك جاء من شليلة منصر حاسب النفس للجزاء من
دون هذه بحسب العرق وقيمة عمره أي فضة ومنه من له ذات الحبل لفتح

ابن مهدي بن الحسن المخرمي بيد ابي عبد الله بن سعيد
ابن ابي العباس بن عاصي تفعى بالعنان المأكولة عن دناس
الحادي عشر الميلادى ابى الحسن ابا العباس المأكولة عن دناس
اذن منه من قرآن فاذن اعف اعلى ابغى ذلك كونه على
 فهو لا يصل الى اخرين بالعلوم و كل ما يقال هو من مثل
ما ذكره في علمه فاجعله علمك و حكم اصطفى و محمد ابا يحيى اصبه على
يا صه اي عطنه اليه و زه طلاقا لشبل الاصداق لان احمد
فضل اذن اخرين السكان احصيوا اسراها فارضا انهم
انعموا و اذن الفتن لكي اذا اذن لهم يغير امرها فاما اذن
من دوته الا اثنا اربعين اذن اتميل الات والغزى ومن اذن لهم
في زيارة اثنا اربعين فقبل اذن دوته
اشباح اثاث اسرته اثاث طلاق هوت به و اذنه افراء
عليه الامراء العظيم من اللذب بفاللعن على علاج فيه انته
لبعض العزى املقا فعرا اذن كوفة اذن اذن اذن اذن اذن
اعي بيها احکم استعبد اهم اخواتهم استغلهم من النهاية الا هنك
تف زيارة من قرآن دبل اذن الا هنك اى دعا دن اذن اذن اذن
الله سلطانا ينزل لازدان من ثقبه طلحة من جبلها
الادلة الاولى على حسنة اوجه الال الله عز وجل و كل العروض
والال لغسله ولا للخلف ولا كل اجره ما اتفق لها الكتاب
توبها اثاث اثاث اثاث اثاث اثاث اثاث اثاث اثاث

اذ اجعله

جعله له علة ولاردن التزال الالبيه صلت في حدث نكفين
والبيه مما ادى في تصديقه فضى العلاج طقوس امضوا فانتم
ولاتخرجون كفعله بذلك اعنيها انت فاضي عياما من عانت حض
اطس امع اى اذهب من قواطع العبرة لاستعانته و درج اجرى كليل
 مصدر ارجوت اجرى اغتر اغتر بعض المستتابه اى اخرين بعده و قال
قصد لك ابى اسقى بنهاج معلم عادها التي قوافل معلم قب اشطران
معلم منظر اسطعهم اسع استباره استعمل امن بنت اصلح بما
تو هر فرق و امضه و لم يقل بخلافه ذهب للصلة او اراد اصالح بالار
اسقر راحتو اصبر قدرك اجيئ فلما اتيتني به عودت بزم ولا
يرعب غير العبرهم استيف بخت الدجاج وهم فارع معهم انت
على اثارهم فصمم جبار يصان للارث المتعاهد فيه امر عباد بيت
داهية انتبذت من اهاما اعلمها زاهية بفالقصيدة و بيت
بما عدك اذن
لما جاءه اذن
و هباد الفضل ما بين الاسراف والقيمة سعة ايمان و ابناء اناه مبالغ
وقتها و يقال اذن
ز اليم اعذر لعامت اهل الجن و لكنه وكيف افقره عليه اصلها هادفها
حرها بفالصليب النار بالنار اذا اثاثا اثاثا اثاثا اثاثا
احرق فيها اسقفهم سالم اليائين ببني اليه و اهل مني جمعهم اثاثا

الياد الافت على العذكان كل واحد من اسمه الياس فابن العلاء يحيى
 ان يكون الياس والبابن يعني لاحظا قبل بيكال ويكابريل واربييل
 بابن عقبا على البابن اي الـ جحش ابا عليه وال المسلم اشارت
 نورت النبر الناف اصفع من اعرض عنهم واصل الصغران يخفي عن
 فنليه صفة وجمله اد ناجحة وجعله مكذب للاعز وهو الاعز
 وهو ان بعد المعرفة لا يعقل عليه الغافل وهو مثلك
 بعد الجلوس الكامن الذي لا يقع فيه من هامنا اعني قوله بالمعنى
 ان نفط الا ظن اى ما نفط الا ظن الابوى الى يقين اغا عرض الظن
 مثله ان ترى اى شئ عن موضعكم حتى مسعوا بذلك انفسكم اعدهم
 على اخر من الارض اى مكان مرتفع اخر فعلم البستان غلب عليهم وا
 واصحون ما اخرج على الاصداق بقل انسى الاله اى قصصها
 لانه جل ذكره خلق الارض ثم خلق الماء وذلك قوله تعالى في المطر
 بالذى اغله عقال ثم استى الى الماء اى اصدقها بالمعنى وتعالى على
 العرش استى مبلغا منه استوى وفهر بغيره وقد له وقبله مناه
 على اعلى ومعن على الابن اذ صفات اشتراك مقارب ان لازمه مدل
 فاهر مدبر الامور ومستر لها على ما احسن وعليه اوجه
 الانصاف به مصدر الاعجاج والاعنة الوجه اسود الليل
 والنهار فنام الثواب والاثواب وكذا شعور جل ولابراه اشرف وانشد
 له دادا بالعبد وكي الفرا كان مفتلا على مدن ثم اسف الى ثبات
 والاسنان على الارض الفربة وصنه وفطم استوفى مدن على الملاكون
 ملاد اى سود

عمله امساك على عليه وتفريبه والعلوي حمل ابوعبيدة واسود مدن على اهل
 اعلا عليه وفك ذلك فلما قال للمرأة امساكهن احبوه من اسعا
 المذكورة بادروا بالبيضة وللمعلوم بدم العدد على اسرع ولف اعقر بنكم
 يعرف اى انا هر بعضكم ببعض بالغير استغشوا يابهم تقطعوا
 التفت الابن الى اخر نشرة الدیني باقول شدة الاخر وغفر الشفاعة
 من فهم امرأة فناء اذا المصقت خذها ويقال هو من النصارى
 الجائع بالباب يفزع دسق روح العبد الابوى فتجعل فيها الفتن
 الان بالاتصال مثل مرتديه من ساعتها اذا اشتدت القدرة انترت
 فالنقيصة ومنه قوله العجاج بصريحه فضاع انكدرت انظرت انت
 انت القراءات وائلوا بالبسى وفلا الضيق متوى يا بهم حفهم ايم
 ايم علاء وهو مذهب ادم بن سام ٣ بلدهم ان كانوا بمنها فهم العجب يقال
 فنجسته عقبه بجهة والاتصال الاصح الدخول في النبي وبالحادي عشر
 وصعوبته فنعته سلسلة الاصح العفة اعلم بعدهما اعلم بما يعادها كلام
 بعوم من المسنون لقوله الشاعر نور الله فعن جواهير عبد الله الرازي وفق
 اسهامه خلاصته كلها الى الميصلق لم يصل انبث اشقمها ان شعرت
 ولانها شحم الاسم في الطاعة المأمور وشتمها تدب سالف عادها
 اخرين فيقال ادفع بذلك بالكتاب المذكر وادع بالصواب الباء
 المحتوى على ثلاثة اوجه منه واحتياجكم يائكم بالعلم بما يذهب
 ان ضرها بذلك وبفالا لثورة يقال باعكله اذا افنته اپسا بداع اعمده
 اى مبنى بني فهلاك طالب فدعا على الغنى فلاغياد لا يجيء اية الا

بطلها هر بمقدار العاد جمال الحمد لا يعبد باسمه باسمه باسمه باسمه
 جمال سموتك اللهم في الشوق فما يحمله ملائكة باطنها بعلمه سمعه فولت
 سمعت الله اذا كان محبوباً نجيبة ومشعرته وعقله عالى ذاك المفهوم
 بعلمه اقطعكم لما كان اطهور طوله مابه دفعه واقعهم على سوت
 دفع علبة استعلمكم ما لم يتم تناكون فيما ادى به حسون ويعالى بكلة
 مكان البئر وبكلة سا بالبلد وبيت مملكة لا يجد ايا الناس من
 كل افني عالمكم الفضيل في صفح النافحة اذا استقامه فمليء منه
 شيئاً بيت قدر بالليل وبالليل ملائكة اذ ادرك فيه ليلان منه قوله
 خاصها باستبيانها اى بلا ملك لك وفالله عليه ما استبرم عن طلاق
 اى استغرق بمحنة النافحة اذا بفتح حسنة ابطل فان كان لها مأس
 اشترى اذ منها اى سفراً ما كانت حراماً على النساء طلاقها ولبسها اذا امانت
 حللت على النساء السباقة العبرى ^{بسب} لذريكت على طلاق الانسلة اشدهن
 حضر وبلغه منزلة ان ينعد لك فلا يحيى عن عذر الاماء ولا يكروا احد
 والوصلة من القنطرة اذا اولدت النساء سبعه اجلهن نظروهن كانوا يائين
 ذكر اذ من فالمن فالمن فالمن فالمن فالمن فالمن فالمن فالمن
 فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف فالعنف
 للعنف حرام على النساء الان بغير مخاشر ^{بلا} كلها العيال النساء واللهم
 العيال اذا ركب ملوكه ونبله اذ انجح من صلبه عصمة اصبعه يقال ملوك
 خلهم فلديرك ولا ينبع من كلهم ولا اما بفتحه تقديره ازفاط المباينهم ملوك
 والبيه من الاصل اذا يكون العيال يمكن الفرق بصاص من بكم جهاضا

ج وسد

ح وبيه واحدة مابصيئ بت الماء لكم باى شدبة اسماء اصباب
 اى فرق سو عجل بئس شيد بنان اصباب حدهم باباته بيات
 اى باباً بيات الافتاء بالليل ^{اللهم} خصم من الشفاعة وعافية له
 بعوننا في المرثى انزلناهم وبقيا جعلنا المصمبي او هملات الماء
 بادي الرى الى اعيين حوش نظاهر الى وحمنا في الارض بدل الماء
 رفعها وبديل سر حضم اينما قال الله ربنا في دفع العون بعلا
 بعثة انه حملكم اى ابغى الله لكم من الحال ولم تخره عليكم بدفعه ودفع
 بدلاً حملكم بدت عود اعجلت بحال بعد بيد ادراكك وعبد بعد
 من العنكش نقصان بخفة حشه اذا قصه بي وجز الباثة هن
 الذي لا يحيط به صاحب حربته اى يذكر وتحزن اشد المحبة
 كفره غال ادعوا الى الله على صيئ اى مثل عينه فقله تعالى بالاذان على
 بصير اى من الاذان على فنه بصير اى حواره ببعد عليه بعلمه
 معنا الاذان بصير على فنه ولما دخلت السالفه طلاقه ملطفه
 متنبه وغدرك بوار هلاك باخع فنك فنايل فنك غلام
 احياناً بيات الصالحات الصالحة في نيل بجان الله مهد شه
 ولا الاما الله والله اكبر ملا حمل ملا فرق الا الله بارث طلاق الارض بعنها
 فاجرة بالحال يحيى حسن من زل اى ببرة والبهمن ووالجهة
 السرد الينا بادمن اهل البد وكتلة غال سراء العاشر في الارض بفتح العيال
 بيت الشطران وهم عباد الله اقدم طلاق الأرض بفتح العيال الغرب الدنبا
 والآخر ملقيه في الثبوت من يفتح منه يجعل بباب خارج اجل خارج بفتح

باب الناد المسورة

بيان عوامى لاصحافه بعض لا يعاد نشره نهائياً بعثت القبرى اى
غير توأمت واخراجها الى اباء الكنوة بدم الله اخص المعن
ابداً باسم الله قبل ادانت باسم الله برده طاعنة وفاته تعاليلك
البيهقى الله فضلاً و كانت الريت من امني باشئحة للمضات
و اقام للضاللية مقامه لعموه تعاليل الفقه والعمل على الفقه
ان يرسى القائم بالمعنى بالصلب لكنك جعله دين رفض منع
حرفي مدللة وضع عادل ضلعه ايجوز ان يكون البعض الى ادانته
من بينكم خارج عنكم وبطنه البخل دخلان دليله من يكن اليه ثبت
به بمودته بذلك بضاعته من المال يحيى ماضيه من بنى والمعجم
ما بعث الثالث والتعزى حجج بيعة الصادق بقاء الذي كف عنه عاشه كلها
فيما لم يعل على الباقي على التائب عاصي الرسل اى بدأ اي ما كاتب اهل ثبت
من السلف تكلان مثل السلف الا الصحيح تلقى لهم من ربهم كلام
اعملوا لخزييفات الله تعالى يعقوب على العباءة والنواب من الناس النابية
بعمال الاجنبي يقضى ولا تقتلك له غالا اجربي نفس عن نفس شيئاً
اى لا انتهى عن اشيائنا افال حكم لدن دينه او افشاءه وتجاهن ملوك دين
تلذان اى تقاضاه والمحارب المقاوم في تلذون عاطلين نفس العهد
البيهقى اشد الفساد تعلكت العاول الذى يعيش فى دين ماعن هو
من هذا الغوايم اغفل لسان فلان اذ احبس وعن الكلام سفكى
حبس نظاهره علىم نادى فلن علم نعمى انسقم اى تبل وصنه
والله نفال افرى بت من اخذ الله هواء اى ما تقبل اليه نفسه والملك
لم يرى الجنة وهو قبل المقرب الى ما يحيى ثابت فلهم اشهد بسم

باب التاء المثلثة

بـ الباء المضمة

السبت يجلو امام من تلقيب ونهاده قال يعلمك من ساد اللائمين
الباء المضمة هتان عظم اى لذب ونبذكم خرى علمكم اى جهنم كما
قد رهن قوله اذا سبلي بنيت الداشر وبقت ايضاً اقطع وذبت
حجة بربع مثلك حضرت مطرفة ولد حما بابع وربعه السامن اذ اللئد
فالقوس فاغز ببابعه هلى اى كنج بالدعاصله يكنى على غول فاختت
اللارق الى اعصاب بيكأ بيدت بذنه وهو جعلوا الاخر لفيف الدروا شاه
ذلك خان كانت الفتن بالفتن فنجزي بذلك بناء اخبار بابريت
لهم بالباب انت تحصى كالبيدق على بيوبي الموسى البدلي قال العصون من
غضنان واراده بمحفظات ان تقول لهم بمن بعد اليهود اهل عينا فقال
لا تخبروا ببابا وفتحنا اسد وغبا لا بطلن بناء جما بنات صور

والسويف والكربيدين الرابع تحيي باسم من فالجعبي في ملائكة بعد
 مباريات احسانها قال ابو عروة بن الحارث وافع شاعر
 حشائش انكم تتعالون من لطباته ربكم اربعة اشركلث
 اربعة اشركلث عضلوت من تغورهن من النبع بحال العصافير
 اربعة اشركلث عضلوت من تغورهن من النبع بحال العصافير
 ولها فطنها وغير فطنها يسمى قدرها التي تغولوا تتبعها
 تكوازبه معناه الصبا والنوى والصبر اصلها وعديه
 فجعله من وري الزي وبر لفستان اي خجنة ناء وكان الواد
 اولا كل قلب ناء كافتت في بغوغ واصله دوبل من عجل اي مخل
 وبالاعقبت الفاللتحي او انتقام ما قبلا قال الكعبون توبه اي
 اصلها توبه على قعله ان الباقيات النالتحي او انتقام ما قبلها
 مجموع ان يكون توبه على قعله قعلم الكنالتحي كما يتعل على حابة وحالة
 وناسبه ونرا صلاة تأويل مصري وجه عافية وقوله تعالى ما ينفعك الله
 من معرفة عابته تفعيل خلا نادل الاول اي نظر ما يدل عليه من امثال ذلك
 من الطين اي تقدى بالملن ذرد شداد احل فدخله فلا اشار ولا استئنفي
 ما خلفه ويعنى المقص يحمل لهم لا معنى لما خلفه ينقذت وما لهن الا
 هو لحدث فالدستار حجه تدققون تدققون الامر فضلهم من جذون يكتبه
 اي ذلت تجده انهم متعمرون تقوله تهنو تتصدقوا الحبيهم فتأصلهم تهنو
 تقوله تهنو وتجدو ما اقوله من ذلك لا اقول ما اتيتك عيالكم فبنجده
 ولله وللشيخ العلام اغا امراء بنقه الانقولوا ان لا يكتش عيالكم اولا شفعت
 على عيالكم وليس يتفعل على الحجي يكون ذاعيال الله امراء ذلك اوف ان لا يكتش عيال

يمول

يقول قوما قال ابو عروة حضر اهل سب عن علي بن صالح الجعبي عن الكنائس قال
 ومن يقول عالي يقول اذا كثر عياله واجروا ابو عروة بن الطعن عن ابيه عن
 القبر الشاه تغولوا في دينكم ما وتم اللهدى ثم عزعن لهم تغولوا
 تستعملون من هم احر نفرون من اشكدهم من اشكدهم تغولوا باى
 داشك بضمها بفتحها وفتحها اذا قلتني واصب ان تغولها فقلت احببت
 ان ينصرف باى قتل اشك الدائم اجلهم يقبلوا بالشك فكرد من اصحاب
 الناقول ابو عروة مت شب معه لان لا يدع ارضي اليه يخوض
 انتقضوا انتقضوا ونلقيت ونلقيت باسم بضمها واحد ايش سبل ونلقيت
 ونلقيت اذا اخذت اخذت سير باعشر ايه قبل اي طربه بان ومن والتر اذا
 ناذن بكته اعلم بكته ونلقيت ايها افضل كلامهم بونقله وعدد ما لاقتها لما
 علاها بالخواج نقدمه تعيشه وان يضر باحد بجهه على طرحه يخرج من
 بجهه صوت تغولوا في ذهبكم بجهه بذهبكم وعكم شفقتهم تغول
 لهم تغولوا في ذهبكم بجهه بذهبكم وعكم شفقتهم تغول
 بنطبله ونلقيت سبعة تلوب فريق منهم تيبر من اكتعبيه سريل
 بنعاصره حمه فغوا انتقا نفع ايجانه ترهمهم تغاصم
 فنهنه قوله هلام حراه اي فشك لا احلام تبليغها الى عياله
 بدل جعله في مكان شئ فخررور اى تلبيوك وخدمون وبحركه
 تغفتنا فرقها لا لفقات الا نظر عاكلت مقبل عليه توبي اي عياله
 يقول ازدوك وازدوك به اذا فصه وندي عليه اذا غاب عليه فعله
 تبسبب تخته تخته فنصاص ومحزن عياله فاوينه عياله
 اي كل ادعكم اللهدى انددم تكينا فرادت حشائش ركوا اللهدى ظلما

نظين العهد وكتاب العقىم منه قوله عزوجل العذابات تكون العبرة
 بغيره في القربى تأديب الأحاديث تقرير القضايا نكت ملة فهم اى عبارة عننا
 والزكورة ضرب اصحابها مقارنة ما يكون الاشان فيه لا احرار ذلك التي فيه
 عنه من عذر حقول كان فيه تلمس تفعيل من البوس وهو الفرق والضرر
 الثالث اى لا يتحقق بتوسيط الذي علمنا الله تعالى به عذر وله فلت الماء
 مع اشد دون سابل عما له نفع اى لا ازال نذكري عرف وجعابه
 لا المضر الذي ناوي لها شلاقعه كما فالله تعالى واعنى بالتجدد
 ابانهم لا يبعث اشه وقال للثانية قالت اى علم الله الكواضل ناجحة مما
 فقال لتدليل اعدم اى لا اعذر فقلت قالت اى علم الله الكواضل من
 وحد علم الله ففي حبس وتحشى بمعنى احد اى تجھيز وتحبیدا
 ثواب بغير ودون عزف الاراحم تعمق على مقدار عقوبة فعله الذي لم
 وقو اليم عذيم ونضبهم فجنون الابل من اسلوب هاشمة الاله
 ويدفعها عينا الاراحاب بعد عزف وغسله تعالى فالعنزة الاخر عزف
 ان غبدهم تحف يقضى اظلالة اى يرجع من جانبه للمحاصب تارة اخرى تارة
 اخرى وقطع تارات دينها فاحسبت ثوبيه صاحب النفس اوفلاطون وذرها
 تبن وكلابيطر نفت ما ليس لك به علم عزف ما لا اعلم ولا اعنيك بتذير بغير ومنه
 قوله بذلك الاخر اى فرق الدین فيما اياه ولذلك في الفقه الاسلامي
 فنها وتفصيما في عزفها ما اهل الله تعالى وفقه قال ان المذنبين كانوا احوال
 الشياطين الاخرين اذا كان في عزف الالام كانت الشاكفة والاجماء في الغسل كذلك
 هذا الشيء افر هذا اى بثرة منه قوله تعالى ما زرت به الاي الكنب
 اخرين اى انت بشارة في عصافير الارض تقطعنها اى بلغ اخرين بغيره

اسرار

اسرار وهم مدحهم تيعا اى نابا مطابق اى در تقبيل وهذا الكتب زر الامر اهل
 عن عذر تذهب خلفهم متى اوصى لهم تذكرة الرابع بضر وتفوه عذبت بعن الخد
 تندى في توجه اى تفهم اغيا بحسب الغل تعي حذرك به زر هلاكك بما
 نفعي نظر اعطيت نفس زر السيف بغيره ما انت بخلاف اذاله اشت
 بمحض امامي شخص امايبي انا امه المحدث احمل احمرت له بغيره بغيرهم
 تفضل ارم اصلها في الاعقاد الذاهب تدل تدارك من نفث نطبق
 من النفع جاء في الثمين انه اندمت اثابه وللاظنان تفف الاطفال على الامان
 ثابت بالذئن تأثيراها ثابت في ما الدهن اى ثبت بالدهن كاته
 والله الحرج من زر اوصى بالعنون وذا قمع البالجا ماده اما العنون في العون ما
 يغضبون يكون دهناي وترى فعن من الموي في النابه من لم يصل بجعل
 الفرقة ثابت وتن من صورا جعلها اميد الظهور به مصد طعنه بطل
 داصل ترى وبرى ثابتت التا من الماء كا ابدلت في تراش دمجاه ومجفه
 قول المرأة ان يقول فالفع بنى وذلخون ترقق القلب تبع الافت بدلا
 السبع بجزون نعمول اصنكم اليماء تلخصون ترجعون الغوري بوله
 بجهون من العرو والmedian ونجرون ابسام المهر وعوان للاعاف
 ونجرون يندل الجم تعرضون اعراض ابعد اعراض ونجرون من المرو الهاش
 والملطف تلقي نه قبولون وذلخونه من المولى وسلامة انسان في اللذ
 تبارك تفاعلا من المركب ونادي ونادي والكثير والاشاء اى الى كله
 تكتب وتنادى الريادة ونادي وبيقول سامي وتحتوى ملائكة
 العطاء ونادي اى تعااظم الله بيد الملك تقطوار ذيقيا القبيط العوت
 الذي يرحمهم به المفناط والرقي صوت من المصدر تبرأ ما اهلنا ناتب

منحكا البسم اقول الغريب وعلم الذي لا يدرى له تقاسى اياته لبني تحلفوا
بما شاء ل نفسه ليلاما تأحرضون على اجيال متذوكان تلذنان عنوان الكنى ما يفعل
الابلوك بما يتعلمه غير ما يقول سند وكم عن بخل علينا ابي يفكم نصطلوه
تحسنت تقوى بالعقبة تنهض بما واهب من الغارب معناه ان العبة
لست ابا فعاصمه ابي تقتصى شاهقيلا اعبيله اذا ابرغزه تلهمي كل الفراء
ليس هذا يعلوب لغام معناه مالا مفاصحه لتنى بالعقبة اين لهم اشتغالا هنا
انقضت البا دحدل البا بمحاقا لاهى مذهب البوير مرهب البوس راحمها
ذلك بالعقبة غسل العبة تقوى ابي تنهض متناقلة لدعوك قربانا اهل الا
اجعلنا نفعن بفتح ناشر ان الله لا يحب الغربي ابي الاشرين وما الفرج يعني
الرويد وليس بذلك مخلفون امكاكا عتلعن كلها بتخاذل جندي عن العصافير
ابي تربيع وتبعدوا عن الغرب تجربت نورتن حماسكن ونظفر فانا وادى
تناول بهذه النقاش بالمرات الخمسة الاتى بنى ان يكون اغا عن وقده حدثت بعد
الاحد اموي لسنة دانت لعامت اد تطلع ويكون الموند الامون ووقف تواترت
بالخطاب ابي استيت بالليل يعني الليل اضمها وابي عجلة اذكر بالعرب يعني ذلك اذكرا
في الكلام ما يلي على المضر تقتصر تقصى قلبهم في البلاد فهم سيف البقاء
ابي فلا يغير ادم ويفهم ويرجحهم من البدال للبلدان اشه تعال
حيط لهم ثلث القوى وقوله سلال بلبندين يوم اللاف اك يوم بيونيفن اهل
الارض هالم الاتي، يوم التحادي بمدين ابيه اهل بلدن وهم الاتي
نادي اصحاب الاعراف بخلاف اعرفونهم بياهم والتناد بنشده الدال وتد
البعيل اذا صفع على عجمه ويدم العذاب يوم بيونيفن اهل الله اهالان في
العين الغرض فالمعلمات وللباسة وللقاسمة تأس خار تانك انت

باب النساء المكسورة من القرآن

باب النادل المقتحم

نهاية

نزله تعالى بالماء على إبراهيم عليهما السلام في قاع جنة الْجَنَّةِ الْمُكَبَّلَةِ
ذلك جملة لخاص والماء دعوه على إبراهيم عليهما السلام أنا أدخل من يحيى المصطفى
جو المثلثات بقوله الله أنت أباً إبراهيم الجو المثلثات الرازق
ابن إبراهيم عليهما السلام في قاعه ربنا بالجحظان في الأرض أدا
عظم فضلهم بذلك ومنه عزل إبراهيم العزل إذا ذر العذاب هرقل
جيئنا أنت يا إبراهيم يا جابر يا موسى يا جعيل يا إبراهيم يا إبراهيم
باب الحمد
من الله
منه جنب لرجل وأحب لجل ولحب ولحب ومحبت من المعاشرة
البول من الأدوية محدث مع طلاقه محدث مشفقة في المفحة جديده أحب
لهذه نعمته فصرت به عن حب اوى عن ميدحب الذي أصبه له المعاشرة
منه جنب لرجل وأحب لجل ولحب ولحب ومحبت من المعاشرة
البول من الأدوية محدث مع طلاقه محدث مشفقة في المفحة جديده أحب
حب كفهم نفعه فإذا طلاقه حفظه بأهلاه من النساء وبقال
اجتنات التدبر بما إذا ألقته زندقانها حسرة وجيئنا أرض عاليه بابه
لأنه بنادقها للحر ل الأرض التي تحفها بأهلاه النبات وبقطعها يحرثها
إذا دهر بنادقها فاذ المكان يقال حارج لدينا إذ المكان يقال حارج لدينا
وبيه حرارة ذاتها يعطي كل قوى فعمليه بفضل الله عز وجل ذلك النيل ولو إذا دهر يكنى
مطهريأ مثل الكلاي بيتلعن العظام فما فهم فهم مطرهم مجاز جداً أن تلمسه
في الماء يزيد أهلاه حبله فجهج لا واحد له مقداره حديد وجده
جم لا يعدل الماء الماء معدنه في الماء جداً أهلاه بهم أي استلزم حد دفعه
طريق واحد فاجتنبه جباله جباله لا يحيط به أهل الماء أهلاه
أهلاه وغسله بآيات أهلاه المرأة إذا دهرت أهلاه قتل الماء اجرأه حارج
مطهريأ غير مطر الماء أهلاه احبها وعاونه في التقيع إن شرك العرب غالى أن اللاتكه سبب

باب الحجّ المحمّة من القرآن

باب الشهاد لله تعالى من النعم والفوائط اعلم النساء المرضية ثبات جماعات شيعته
الرجلات حاطمة لمجامعة مهابية ثبات حبة عصبة للسم في حمدار وبينا
الثريم ثبات المال والمربي ثبات المقرب لا مثلك الله بسبعين العقول غال
دعا هنا الكثيرون كما حماد اهلا للفقير وجلد اظفري ثبات جماعة ثبات اللئا
جعف الكتاب ثبات النساء الكسرة ثبات نظر في بحثه اقوال قال المرأة معندي علىك
ناصلها الغيرة منها قبلك فطرائق الباب عن القلب وقالت بناء منه
اغلطي باب بالمهاد وقالت قبيل قبلي باب عشر فان تضررت بباب طهر الاجرام
جهة علانية جتنا مبتلا ومبتلا عن المعرفة في الجنة على اي ما علما جازى العذاب
والخالق يحب الاعجب والصلحب بل رب ابي الفتوح الفردان بل الفيت
جواب كواكب ديف صولان جهنم كبرت جبارت افي اعطاء الاجرام ولها
الضمار على الارفع لغلوه تعالى عوالت على جيبي ای سلطان على الباب التائب
كم له تعلقكم بجعلني جيبي اشتباه على البدار الفتنال كله تعالى عاذ ابطش فتشتم
جيبرت ای متابن على بدر العين لمن العقان للبدار براجت بدل البدار
غفر عليه البدار فلما جعل على البدار كبا كبا فيه الناس سكون العقد والنس
والترحيبنا ايجعلنا اعيان بحسب معلم عنده جماعات ايجدهم على
بعض بعثين باكتن على الرب ايفا للمؤمنين والذين ينفعونه ايك العهد
جحو السلم والاصلاح جيبي مازن كان لكل واحد منهم ما يحبه و يجعله كان
حال الاذان جاسعا عاصي وفتوا كان كل ذلك جاسعا لهاوا او اوجيضا اعتبها
بنوال حين ايجي جيبي جنب من الموات وجوان واحد بين ايجدهم ايجدهم
ملحق بحد ما جيبي بحسب جيبي فما الله اعتبها احدهما
جاسبة جوابا لنشأت في العنكبوت مافت في المكان اصطلال الى المدعى عليه منه

باب الناد المفمومه
من القرآن

باب الماء المكسوع
من القرآن

باب الجيم المفتوحة
من القرآن

**باب الحم المكسوة
من القرن**

**باب الحم المفتوحة
من القرن**

جناه يقال عاينق البطلوت على الوجهة تسمى الشه مالينجع النب
والفرح به من مذاقها الفودا شاه اعلم لليم الكنوة جيتكل معيرو سوا الله
دفالجسنجي فلارج الجموع على رأس الذي دعيت الجنة الاهاضه
شملا عليهم ربهم فواه ورجل الاجزى لفس عن لفنت فاما لا اتفقو ولا
عن حدار حابط وجمع بجد جبلة الاديان احق الاديان جبله جبله
تجده من النار قصه غلاظه من للطب بنزان الاملاجان نصله
كتار اخلف لحالات صفراء ورجح جالة وعلمه لالله حمله وجلاس
بعض قلن منف البرجيد ما عنقلجنه وجنون لقوله تعالى ما يحيكم
من حنة للله الحنوة حنف من كان عذر ابن او اليه الدارم منون
كان بخنزت دفعج البن في الاملية حنبنا المعنون الموقن انسان لهم
خينا الله كان حنف علما كان بعد ابو دقونه من الادة الصادقة انه اهل
عن ذلك مال واصل المبنى مباون اهاد في الدبر كل ولحله على لحبه اعاج
تصد البت بفالججت الرفع اوجه حجا اذا اقصدته ثم من الفم للابت
حجادون مساواه والمجالي لعنان وبفالج الصدقه لج الاسف فالج حبل
معلا يوم الح الاكبريم الخرونيا يوم عزه وكان ابوسنت العزة الح الاصر
حصور على ثلة اصحابه الذي لا يدركه والذى لا ياذ الناس فالتكلع بمحى الذئب
شاحرا ينوك صمعة الابباء عالم السنه خاصوا لخلوصي الضدف
بهم وضررهم وقيل اضم كانوا اقضارين متول حرابع لبضم الباب ثم ضا
هذا الاسم متلاين اسهم من الصدقه وقبل اذنها صادر وقبل اذنها
طروا الله علما قال وله هب تقلب به ثلة ثلات اثاث صفة وصفوة
والكرادج من حبل عهد حرق الندامة وانعام على ثلات وانك اتحمه

جناه

جناه كافياه حبط اهالم بطليست حبي جربن بالذهب
حاصل ج حللة البر وارثه ثقب الارض ايجاح حللة والجلطه الاما
خلمه ويحمل للايجاعه تجعله طبله معن جمله لا فاعله وبحمله اهار
عنة وطبله عنة تكت محلا تكون من نسبه كذلك الامر حبياوه اهبة افال
كاباو علامه مفتدا حلب اهان بم اهاط حجم ما حار اليم اهبا الغيب
في اليبة اهله فناك لا يلا ججم جبا اهبا بير بار اليم اهبا الاصناف اليعن
الحاشه لفي الادمه وليم اهبا العرق فلابه ووليم اهبا الاده الباره دعنه لا
البياد بفال او حدم اليم نيا باء المصلف فاخته حبسها اجرها وجاء اهنا
خدن اهشا اهرا اهوا اند عاسن فللتثواب وكتن بلا اهاد اعن الاده
الكت بالق اهبا حاث اصله ارض عالقة البدن بير اهيل لزع لهره اهبا
حثنا جمانا لكتش لمكتن جران جان بفاله اهبا حديضه دخه اهبا
اذا كينه مخه من اهله فتصفيه لحاله حممه الابل الفيقيان عصل اهبا
العرى القارس دالصغار الفلاطيق للمراد فالكتفه لجهه الابل بمخن الاعبا
والمحرب كل اهله عالله عالم لفظ حديا المأحر وفصال لخوا باما عتي من الين
اى استدار بفاله بابات الين ومحنيه اى مند بر دعنه لماره دعنه
دهار بحبا اهبا حفون علوي براجب علوي من فراء حفيف على لا اقول على الله
الا لخقوهم علوي بثانه علما لكت حفيه اعن طلس علما بابا لحصه بثانه
السلة ذات سلا اطهريته العناية والجحب والبر من عله فوجل انها
جناه اي انتم ففيه لكت حفيه عن اهلك اهنت الاده عضاحه ملتها بابا لحق
نادن فلله عده اذ عي فرار بابن فلحو الاده باستفصال ايه وفصال حصة الاده

فلا م معن اى غب لا يقال فصمه الله تعالى من الأمثل لكن العجلت حلا جينا
الله الما يخفى على الله اذا حمله عرف به ما تمنى به اي قدرت به فما ت
حرق وحضور وحث بغير لاحقة حبذا شئ وعنه من الا رض بالغ
دو للحادي عشر حاتمه دعا شهادة الفقير معاذ الله
ومال الغربة ووله معان البته والاستاذ والشقاوة فوالكتاب
فلان اى ناجحة ولا ادنى اى للك اخذ اى الذي احيى خنفال شام بجو
الذى امى الكائن اهلها باى تحفه سل لبيط المباين وفطمس حاشا فلما اى اغسل
فلادامن وصنف العم للشاندرا اخلمه في جلتهم بحال حان الفلان محلنا
فلانا حاش ملان من ربض فلانا اضفريسا اهارفوا القديس حنان فلام
فلانا بعد حضن فلانا بما صدر الامر طبع بجهة حان ادحاب اخواه دخلت حان امشي
اسمعت الا سها ضيف الكا عبد هان الابورود سمعت البرغ يقول اذا قال هان ابا
هذا حاشية زيد احدهم على فتح دينين وظل حضرة المعنون ليفند
اذابة لوزن والمعوق قال لداعي اداري الحب فاعرضت بيلت حبلى
الغم حاء ح حامة وهو العين الاول اليه يحمله خدم وقبل اختان وقبل
اصمار وقبل عوان وقبل بنزال جل عن نفسه منه وقبل بولاة من زنجما
الاقيل وقبل عدل الاله حاصب بيج ماصفي بجي بالصبار على الصغار فيما
عافضل اطعنا عاصما من جوابها لخلافات الابواب وحبه احشه حمه حمه
ذات حاه وحبة وحبة بلا ذره اى حار حان امن لذا حنه من عند ناديه
ابعده عن شلب عن اين الاعرب عن الشعراي قوله تعاله وضمان امن لدن فالله
وكلهن دا هله ورقه حمد خلبيه من اعلم نزم حبیدا بالبيت اليه

جعور نه طرابي حطاها ثانياً للطعام ما ينضم من غذاء النوع الرابع إذا أبابد
سواداً ملحوظاً ملباً عاماً نتالية واشتغافه من جسم الداء، وهي ان تناول عليه
الملوكي واحسن بـ الجمل ثلاثة أيام متتالية وبفالجعى اعنى اي شيء اخفيته
جم حبيب وقد مررت بـ حطة النادى سرت بذلك لاماً اخطفه ملقي اسكنه
د بالعلية وبفال الجبل الاول انسلخة والحلقة الثانية الثديدة للهاء
ملوكى وحين غابته وفت ونمان غربى مددود فدبى محمد دادحة مصلحة
حطة عاذن بـ ساحتها والنعى تقىب امراً حطة ومستشاطة وبفالنفع
على الله امراء بـ المقدمة وفقال لهمون تقىب حطة لا الهم الا الله جبل
جبل الله وحرام وحرام على فرقه وحرام على فرقه والمعنى واحد وذاته له
تفاذا وانت حارب البدىء البدائى حلال وبفالجبل اى سكت اى لا اقزم به
بعد حرف بكم منه حكمة اسم لاعقل فان اسم حكمة لا فاتحة صاحب العجل
ومن تحاكله للهبة لا لها زدها من عذر لوازد اصحاب اخفيت الامر على سنته
او جمه حرم لقوله وحيث حبر وقوله تعالى جم أحمر اي حرام حرام على علم
لبنة والمجدران ثم كفوه كذب اصحاب الجهل الميلان والجبل العقل لكنه تعالى في
ذلك قسم لذى حبر الملاعبة ولذى العرض الانف وحمل العين وجعل العين في
افع وافه اعلم للاء المتنية حرم الله على اوى بم طبع الله على فالبهم خاله
ياعون بناء اخر له فيه سبب للبنة والملوكى وكلدا النار حاشبي من ماضيه
ونزله تعالى وحلف الاوصوات لفتح اى حفيف وفدهه تعالى ونوى الاك
خاسعة اى سكانه مطنه خارجت باعدين ومبعدون اياها معنى بما
يمكن وبيان حثاث الكتب بمعناه الكتب خلاف نصب الملة الافتراض
النار للبط الاسود سواه القليل خارجية خالية خلاماً خارجت فالمفهوم الغر

باب المخايم المفتوحة في القرآن

اب الحلو المعنفة
من الفرق

اَخْرَى لِمَنْ حَسِطَ عَلَى جَمِيعِ حُكْمَاتِ الْأَوْيُودِ الْمُهَاجِرِ مُهَاجِرَةً فَإِنْ
الْحُكْمُ بِحِذْرِ الْأَدَالَكَ مَا كَلَّهُ حَامِدَتْ مِسْوَنْ حُكْمَ الْمُلْكَةِ الْمُطْفَنَةِ
اَخْدَقَ الْفَرِبَّةِ وَاسْتِلَابَ حَلَهُ اَعْلَاهُ حَرَاصُونْ لِكَبُوتْ مُلْكُونْ الْفَنِّ يَضَا
وَالْحَزَنْ جَرَتْ حَانْ يَدِيْحَرْ لِتَنْقِيفَتْ خَافِفَةِ رَاعِيَةِ مُجْمِعِنْ قَوْمَا
الْمَارِدِيْعَمِ الْأَوْهِ الْمُلْكَةِ خَصَّاصَةِ حَابِيَةِ مُفَوَّاصِ الْمُضَاصَةِ الْمَلَلِمِ
وَالْمَرْجَعِ مِنْهُ خَصَّاصَةِ الْأَصَاصِ وَالْمَرْجَعِ الْمَجَانِيَةِ مُجْبِيَةِ
دُهُوكِلِلِ حَفَتْ الْفَوْكَشَتْ دَاءِيَ دَفَبِ ضَرَّهُ خَابِ مِنْ بَيْمَا خَابِ
ظَفَرَانَهُ الْفَطَرُ وَسِبَما اَخْلَبَ الْفَرِفَالْمَاعِرِيَّ وَاسِهِ اَعْمَلَهُ الْمَكْمُوْحُ حَسْتَهُ
الْسَّيْطَانُ ثَانِ حَلْفَةِ مُوْمَعَهُ وَصَدَانَهُ مِنْ تَاهَيَةِ الْاَرضِ خَرَقَ حَصَبَتْ
حَزَنْ حَجَنَهُ وَالْمَغْفَهُ سَبَتْ بِدَلْكَلَانِ الْاَسْ بَخَهُهَا اَيْ بَقْلَهُ مَكْلَهُ
عَطِيدَهُ فَعَذَّبَهُهُ وَلَمْ يَرِدْ مِلْكَمَنْ شَرَطَهُ اَسْكَا، حَلَادَ بِنَاءِ دَاءِ اَهَارِلِه
خَبَقَتْ لِلْمَلِي الْكَلْنَجَهُ اَبَعَمَ حَلَلَ مَلَثَرَيَهُ وَالْمَرْجَعِ الْمَهْرَجَهُ طَلَادِيَتْ
بِنَلَكَ لَا فَاعْسَنْدَعِرِلَمَا اَيْ بَجَوْ دَيْكَنَ اَيْ لَسَنَكَمَكَ بَكَنِي الْفَلَاهَهُ وَكَشَرا
لَحَاءِ الْمَكَرَهُ خَطَبَهُ نَوْجَهُ خَلَافَ اَيْ حَمَالَهُ الدَّنَدَالَ اَللَّهُ عَزَّ وَجَلَ دَنْضَعَهُ
وَاجْلَامِنْ خَلَافَ اَيْ يَدَهُ الْمَنِيَ وَجَلَهُ الْبَيَنِي خَالَفَ بَيْنَ قَطْلَهُ وَفَعَلهُ
مَلَلِرِنْ حَلَاقَوْنْ بَعْدِهِمْ خَلَافَهُ دَولَهُ اَيْ بَعْدِهِمْ اَشَصَلَهُ عَلَهُ
الْمَدَلِمَهُ وَلَدَلَكَ فَهَلَكَ اَدَالِلَيَهُ خَلَقَتْ الْاَلَلَهُ اَيْ بَسَكَ خَرَفَ
صَوَانُ وَخَرَفَ هَلَلَكَ اِصْنَاحِفَهُ حَوْفَ خَلَافَ الْبَيَارِيَتِ الْاَدَارِ وَخَلَالَ
حَمَالَهَ اِيَّا اِصْنَافَهُ تَعَوَّلَهُ تَعَلَّلَهُ بَعَلَلَهُ بَعَلَلَهُ اَدَارَهُ خَلَلَهُ اللَّهُ
بَعْنَهُ الْفَطَرِ طَلَاهُ كَبَ اَمَا عَيْنَهُ اِيَّا حَضَلِيَهُ اَيْ اَمَّهُ وَلَخَطَاءِ اَدَانَهُ الْمَوَابِ

خليله وقيل من الله اهل العصابة والى ذلك حججت بالخصية خاشة من
بعضها من لها بالصلة كما في اجل علماء وذريته وبما تأباه مصدر
بعضها بحسب الفهم عندها كملناكم سلفنا من بدئه فما
حالن مختلف عن الفهم الشافعى وفمه تعالى عطبا يكفي مع المقدمة
ائمه الائمة وبنوال وجدهم خلوفنا اى فهمي الجالى برقانه امثال
ابن حنبل عن ابن الامردة الكلف اذا خرج عليه دبيبتي الناء
ولكلور اپنا اذا كان الحال والناء مفهومين وانذا صحيحة جمال بنات
مشعر في حجر قدره حفوا له بيت بنات افضل عالم واصلعه كثيرو احقرها
اما اصل له وهي فرقة ابن عباس وحقها منه مفهومه مبدأ اخرين خلا اصحاب
كفايا خلف بعض بعضا واحده حليفه خاطبين قال بعيونه ولهم ولحد
وقال بمحض البعد اختلف في كل شئ اذا سلك سبل خطاء على دار عالم
خطيبين ولهم لا يفهم خاصوا عنينا ايمانا سجد الناس بتناجرت اى
بتر بعض المعنون حواره سجد كذلك عجم في ذلك الوقت فاننا
سجدنا اشهه خبر زمام يقال بحسب الناء اذا سلكت خادمه على جوا
حاله فقد سقط بغير اعلى بعض خرج اناشيفه طلاق احسن
من طلاق بطال اذا خرج بيك وخرج مديتك بفمه تعالى من ثم هاججا
فراج بحسبه مناه ام نسلهم اجرأ على ثبت به فاجزك ولو ببعضه بعد له
فصل بحسب الاجزاء بخلاف اشتات المتن اى المتنات من الكلام اليدين من
ذلك الباب من الكلام للبيدين من الناس خلق الائمه اى اخلاقهم
وكفهم وفتح الباب اى ما وفهم حججت من بحسب الباب الى ايات الطرد
حب الاعن الباب ختار عدد بالظاهر المقدار خاتم الين اخراج الباب

۲۸

فِي الدَّارِ احْدَادِ لِبَارِ بِتَالِبِ الْقَارَاءِ خَلْفَهُ أَيْجَا خَلْفَهُ وَابْرَاهِيمَ إِيلَى دِحْرَمَا
أَيْ بِطْلَمَا دِسْيَهَا أَيْ سَقَهَا أَيْ سَقَهَا أَيْ خَبِيَا بِالْعَزْزِ وَالْمَعْبُوتِ فِي الْأَصْلِ سَهَا
نَفَلْتَ أَحَدَى الْبَنَاتِ بِاَكَامَةِ بَلْ تَلْبِيتَ قَلَابِ عَوْنَى بِلْ ثَلْبَعِ عَنْ هَذِهِ دِنَارِ اِنْتَاجِ
نَقَالَ دِنَارُهُ فِي الصَّلَبِينِ دِلِيرِ ضَمَّ بِخَيْرِ الْخَرْبَارِ لِحَمَارِ دِمَدِ عَلَمِ بَيْمَ
أَجْعَبَ بَمِ الْأَنْدَارِ أَيْ حَكَمَا بِجَانِ يَكُونُ حَرَّقَمَا لِهَا صَوْتُ فِي هَا بَلْمِ وَغَافَارِ
مِنْ هَا مُنْوَى لِأَمَهِ بِاَنَّ الْعَذَابَ لِمَنْ هَا وَكَوْهَابِعِ سَدِيْبِمِ الدَّلِيلِ
دَلِيلِكَ الشِّمْلَهَا دِهِرِعِهِ عَنْ دَلَالِهِ أَيْ أَنْ بِعَنْبِلِ لَهُنِّي بِعَالِ دَلَكَ الْمَائِي
مَالَتْ دِرِيْيِ مَعْنَى دِرَبِ الْدِرْغَنِ فِي ضَيَالِهِ وَهَانَ كَانَ الْوَالِكَبُخْمُونِ الدَّرِهِكَهَ
بَعْصِرِ الْكَلَبِ بِضَيَالِهِ كَأَيْ بَعْصِرِ الْدِرِيْسِ بِالْكَلِيلِ وَدِرِيْيِ بِلَاغِرِ غَنِيمَ دِنْعَكَارِهِ
حَلَاعِلِهِ مَطْ فَاحِهِ لِأَمَهِ بِقَلْعَلِهِ ضَهَرَ بِدَهَهَ الْكَلَزِيَّوْيَا أَنْ كَافَالِكَرِيَتِ
لَكَيِي دِرِيْيِ حَمُونَ فَبِعِلِمِنِ الْجَيْمِ الْدَّلِيلِ أَنْ تَدَهَّيْيِ أَيْ بَخَطَهِ وَنَبِيْيِيْمَدَهَا
بِيَنَالِ دِرِ الْكَوَكِيْبِ أَذَانَفَعِمَنْقَنَأِيْضَنَاعَفَصَنَلِيْقَالِهِ الْجَلَانِ
أَذَانَفَعِمَلِيْجَوْنَ أَيْ بَعِيمِ الدَّلِيْلِ وَلَانَهِ لَيْنِي الْكَلَامِ مَيْلِ وَشَالِ دِرِيْيِ مَيْلِ
مَنْتَبِ الْدَّرِيْسِ بِجَوْنِ وَرَقِ بِعَنْجَهِ يَكُونُ مَحْفَتَانِمِ الْمَعْرِفَ دِحْرَوْنِيْيِ
أَدَهَاتِ مَيْيِي أَجَدِبِ بِعَالِ أَنَهِ لِبِدِبِ وَالْلَّهُ أَنْ دَعَا الْبَنَسِ لِهِ دَلِيلِ
مَيْفَامِنِ شَهَدَ لِهِيِي وَبِقَالِ بِلَقِلِ الْبِدِبِ دَخَانِ لِبِيَا لِاضِنِ وَارِنَيْعَ الْمَنَادِ
نَيْشَبِهِ دَلِكَ بِالْمَخَانِ وَبِقَادِصَعَتِ الْعَربِ لِلْمَخَانِ فِي مَرْضِ الْثَّرَادِ أَعْلَمِيْبِي
كَانَ فَنَأَرْأَيْتَعَلِهِ دَخَانِ دِسَّ مَأَبِ وَاحِدِهِمَادِ سَارِمِ الْسَّارِيَبِنِ
الْلَّهُ أَنْ يَشَدِّدَهَا الْقَيْنَةِ دَعَلَهِ بِرِيْبِ الْأَصْبَاهِ مَكِمَهِ لِهَنَانِ بِعَالِ الدِّيَلَهِ فِي الْمَلَلِ
وَالْمَدَلَهِ فِي الْحَبِ وَفَالِ الْمَدَلَهِ أَسَمَّ أَنَّهُ أَنَّهُ بِنَدَالِ مِنْهُ دِلَعَلِهِ الْمَعْلَهِ

مجمع حركة إسلام

باب الفاتح المكسمة من القرآن

وكانوا يسيرون يملأون كلّيًّا بحسب القدر الذي يناسبهم في مكان القبر بما يشاءون
ولما أدرى ذلك الأنصار أخذوا يلقيون الماء على قبورهم فلما نادى
رسول الله صلى الله عليه وسلم ذلك قال لهم يا أبا عبد الله إنكم تفعلون مثقالاً من ذهب
فلا يكفيكم ذلك لشيء إلا مثقالة التحريكية ألا وإنكم لا تعلمون شيئاً
فهي مقدمة حافلة من الذرائن أنة تمال أربعين ليلة من صلوات دم كالذئب
تخدم على قبرهم التي تبتليها بالمعاناة أصل الذئب ونهاية على أصل معاناته
تملا كل ذلك القيمة أبدلت الإله الإلهية بأداء مصادر دنيوية كما في الآيات
والآيات ينطوي على مفعولها من ذراة حتى ملائكة السماء يغيرونها
ذريعة ويتناولون ذريعة مفعولها من ذراة الله تعالى فاصل ذرة ذرة فإذا بلغت العزة
عاصل ذرة مفعولها من ذراة الله تعالى فاحتلته العزة فاحتلته العزة
يا لأنها اختفت من العز من العز فتحل محلها العزة فاحتل العزة
لللام وحل محله اللام للإضاح وعاصم الفان والآخرة احتل العز والآخرة احتل العما
كما أن العزة احتل العز وأدانته العزة فاحتل العزة العزة واحتل العزة العزة
واعتزل العادن إلى يحيى بن أبي زيد العنة التي استحاله صاحب العزة ماذ عرض عليه
اعمر الذي لا ينتهي ذله صاحب ذله كي يدرك ذمه عمهد بباب الله ما يحيى العنكبوت
وبحسنه قال أبو هيبة العنة التي تم من لأعمده وهو ان يتم للأستان نفسه
ذاماً اي حسابات جنة عليه غير عجبي العادة من في معاناته ولا يhalt في
علم لكن اياهم عليه والنبي ماض في مدارك الكثيرة فلما شفوك
وابقتك في ذلك الغرائب لفترة فمالا يفتأم تولانا الذي كان ذلك المقام والثانية ألمع
تقى على الله كلامه إلى الحقيقة حتى يدعوه به ولهم صفات غير العادة
جميل رسم رب شركه الذي يعطيه العزاء ويفسح له في الموضع

باب الرأي المقترن من القرآن

باب الفال المفهومية من القرآن

وكان يبيرون ينكون على يد أحد ذوي بيتليل المقربين من مكان القبر فهم
وزياداً أو مقتضى ذلك الافتقار والمعاناة لهم حصل العقل بصعوبة قوله تعالى
تسألك سهل يكثرون من مغافرته بالخنزيرية ألا وإن الأداء ما في العين
خنزيرية فغيرها فمثله من الذلة إن الله تعالى أربع المخلوقات من صلب دم كالذئب
خدم على لفظهم الت بـ^كفالله يحيى عز اصال المذيبة ونفع على اصال فعلة
ذلك الذك التي قيمت أبدلات الاء الايجي باهضهاست من ذنبها كما إلى انتفيا
والاصل ينفت وتفقد البازار واصل ينفع ثم ادعى الراوى الباهضهاست
ذريه ويتقال ذريه معه من ذراة المخلوق اصله ذر وذرة فابدلت العرق باه
ما ابدل سجني نصاحت ذريه ما جمعت الراوى الباهضهاست كله تفليت الاد
بأن لأنها الخصم الراوى نصاحت ذريه في تفليت إلى الصمة للقهرulan خلقه الاد

باب المذا الْمَكْسُقِ فِي الْقُرْآنِ

باب الذال المفتحة
من القرآن

والثالث انه ابى الملاعنة بابى ابيه محدث دليل الحجج اصحابه فى الملة وبركت
اللهم من عذرهم فما يأبهم وثبت ما رأيتم فى المذهب فى مذهبكم نسبته فالا ابو عروة محدث وشطبنا
ويقال محدث معرفة مسلككم لا ينخدت وفعلم المذاهب بالخلاف لا ينخدت الاحاديث
الثالث الى رب غلام النبى بالقطنم عبد ابي ابيه قصودت وقد يكون انتاج البين
ولما يجيئ تباينات كافية الملموسة فالتجدد للخيبة عليه وجعل ابيه الملام لاما
عبد الله بن عباس حفل الله علما العبريات بخلافه الامثل قال ابو عالي ابراهيم
تعجب وانا اقول لاقعهم المأذون لهم بربوت العلم ابيه يسمون به قال ابو عروة
اعبل العرب بعقل وجلد باقى ويد اذ اكان على اهل ملائكة طبع اثني وعشرين
واصل للارجحه والباط اربيل ملائكة خيرهم في المذهب فيه اصحابه من اهل القائم
بالغزري باطلاه بالخطأ فاعتلى ابا يحيى بن ابيه محدث نسبته كمال الواحة ببيه ربها
حافظنا من ربعتي العيل اذا تأملته ونعرفت احواله وكان الملوى
يعقولون للبر صاحبه سمعنا كان اليهود يقدّسونه افعى باسمه رب منف
الله المميت عن قومهم حتى لا يلقوا اليهودي سمعنا من مت ما خرده
الرعونة اى لا يقولوا احفا و جبار جمهة حرمة الارض بعن النازلة الذي
رجحت الارض التسمى دفع فزع بعد رفعه عن البر قال الله ان الله
بنى الحباب بن نفر لاحن المنافق ويذكر احد الفنك فنفة الرعد
وبحكمه ابي سعيد البدوى ابن عاصي ابيه العبد ملك اسره الوليدى الذى يبعضون
صحته و البر سلطمنه نجد بزوجيه الملك الحباب وبنطال اهل الفنك الى مد
صوت الحباب والبرق نجد وصفاً ببعضه المعاشر بسبعين اهل الماء ورقعا
البيضم في افهم عصى انا ملهم خيراً وغيضاً اما انا به التقط كمعولد قال اذا
غضي عليهم الانامل من لم يتفقلي ردوا اليهم فانهم عملوا الشمل ان اسكنوا

باب الزاد المفتوحة من القرآن

شنا الصيف والشتاء والمرغان مرواها رفقة حضرت يسوع عليه السلام وبقبيل العزب
فيما كان العمال في الحقول على المرغرين وقال للبساطاء والقاف معه ويعجان مع
طيب ولبنهم ويعجان ورث ومن قرار فوجع ويعجان اي مباركة ام الموت منها
رسول القرآن تقبلوا الشبل في القرآن التي بنها كان انه يفضل بمنطق الوف
وشهادة قبل تقبل وفشل اذا كان مفلولا ايا تكبيدها بعضا لافت صاحب
ريشه امثاله من طيب يرق ويقال مني زل اى من يرق بر فيه مملأ الله
الوجه ام مملأ الله العذاب طبعة الله الاولى رادفة الفتحة النافذة
ومما اى سادات علهم لهم ما كانوا يكتبون اي طب عليهم كتب الله
كم ابرت للزمير عقل الكلمات ويعقال دان عليه الغاس ودان به اذا اغلب
عليه حزن مخضم الورق للناس عن الزراب وفلا المتعاقب المزراب ومحنهم له
ختام ادعى عافية بمع كمال اختاته مك يقبل مخضم من نوع الامن وتحفته
رجح في قوله ذات التجع ذات المطوى الله اعلم السراء المصطفى ديان حرج وكم
مع ح منه يفتح عليه السلام من الله احياء بعقله وروحه والروح الابدية
فعله تعالى يسئلونك عن الواقع قال الواقع من امر بيده من علم رب اى اهم لا انت
والواقع فاما المعنون ملك عذيم من ملك الله شاهد عليهم بعم الواقع والملائكة
صفارات وفات ولحد ويعقال اليها تمايأ شاع على هن كل ش حماية وعلقا
وكام بعض المعنونين حباء حيث اصاب اى حرارة لينة وحيث اصاب
حيث ادعا بعيال اصاب الله بك خيرا اى ادا الله بك خيرا حار مع يوم خلاصك
اى ذلك واصغرها وعمقت جهنم فوجع ورجح والله اعلم الى المدى جدا
او يكنا في اجل وكم دعا اصله الا يادة لكان صاحبه نجدة على الارضه قولي

باب الرأي المعموق
في القرآن

باب المراء المكشدة
من الفرقان

أى كتبه حفظ نواب العجم المألف في الحسينيات لهم فرقاً لهم في أول خطأ في
والشقيق من أخوه الفقيه الصديق الشمسي صاحب ذلك نعيم وصبيح وحبل وحبيل
وبغيل وكفيل يعني أحدهما بالظل على الباطل ومن هذه الأحرف المقصودة مطردانا
ذاتاً لعله لا يكتب فيه العدم فالماء ذنبه ذنبه ذنبها جسمان فالجحود والمرء
يكتب في الحال وهذا كبدى العذر لأحيان ذكره مثل سرت وما يزيد عن
واما ضعف عن قليلة فالبيان القليل ضعف ذلك كما يذهب ظواهره إذ يكتب
ثم غلطها في قوله تعالى ما نكثكم من أحد إلا ادعهم يكنى بقوله تعالى ذكر ما ذكر
إذا كان ذكر الأدلة أشد عذاباً إى جعل ذلك كافية لباقي الدنيا أى ينفيها
والله يعلم أن الأدلة أقوى النبات والزهور بضم الـأ مع الماء الضمير بـه
واحدة تعرف فيه الصديق في الرجاء العبرة بشدة وألمها فتجاهم مجرمين
فزياده هبت ولبس لجلده ترفع كتفه مع الدبابة وقوله تعالى أحرثوا الذين ظلموا
وأن عاجم أخذواهم وإنهم الغائب أيضاً كولمه قال جهاد الله الذي يخطف
الارتفاع كلها إلى الأصناف ثم معلم بالعمق وأشد زخم نداءه أعلاه الجبل
زيادة كما يبذق عضل الأديم الارتفاع وبقليل التكلم له مقدرة من الشعيرات
بما يبعث لذاته بمن شعيرات تكتب بهم إذا كان له زيتان دعاه لكتابه
في حلقته تجعل سروف والمرأة يذكر بالغزل ويحيط به تابعة بذلك بشدة
الارتفاع الذي أدى للحملة محمدها أنيبيه والزيادة البطيء أينما يوشئه مفرجه
يكفي كل مجلس من مجالهم ذاتية واحد ثم تغير وهو ما يأخذ منه البن ويعني
كما قسم يذبحون أهل الدار في النهاية أعلم أن زاكحه للماحوه حرك
ضخ عن الذراعين بعد عناصره العقل بمن الباطل التي هي الخوف والخوف

حسن ادا

باب الأداء المحمقة
من القرآن

وقوله تعالى حفظ نواب العجم المألف في الحسينيات لهم فرقاً لهم في أول خطأ في
جعل كل حرف مخفاً منه قوله تعالى ليتم سقوطه أفعله وحرباً
أى فجعل لهم ذلك دهباً ومنه قوله تعالى يكون الكتب من حرف اى من
ذلك أربعاء الليل إلى ساعتين بعد ساعتين بحسب كتب جو ريفين بلدي
أى قطع طرود واحد قابعه من قابلته يخرون عيارات على عطا شاعر
يُسرى رفعت من شدة العطش تراقوه في الواحدة لعدة ليلة وفترة
جامات في بغة وأصحابه في ذلك ينفيه ماتريه به إلا أنا من
لبي وجعله إثابة ذلك قوله تعالى حذره بضم عذل مسند مسند لعله
وذلك أن أهلها ياهليها كما يعطيه وفت بالبيت عزة الرجال بالشاد العذاب بالليل
الآليض ديم ويزينه دان بضمهم فاتهم كما يعطيه وفت بالبيت في شامه
كانت المرأة حفظت من سبعة فصلها على حقيبة وفق ذلك يفعل العامل
اليوم بيد عصمه أشكاله عبادته فلما أحله قال ابن عريف قال إن آدم طاف
عياراته مثلاً بيوم العيامة فباء علهم على الله عليه والله والله وله
وذلك قوله تعالى معدكم يوم القيمة بضم الميم وآلة علم البيع التي شهدت
طريق بيته العاذل لا يدخله المرأة يقتاد سماته سوء التبادل على الطريق
وقد أدى الطلاق منه قوله تعالى بنبيه وفاته في مطلعه
ابوعبيدة شهدت فنه أهل كما أدى بعدها قال إنها سمعت فتنها سمعت
لهذه فضل العجم عن العدن الضربي وفضلاً لكتابه تشير إلى التغيير وقال
الأخضر شهادته فنه أى فنه على سقط حرف للحق فضلاً ما به
قوله تعالى ملائكة مفقرة الكواكب معناه علمه الكواكب قال ابن عريف وآخره الله
عن البراء قال هذه أسباب فعل منه يهدى وفعله يهدى فقول سمه فيه وعده

ذنب

باب الأداء المحمقة
من القرآن

باب السبي لمفتوحة
من القرآن

سرمه و سود و سرمه و سود پادشاهی اینها اسمن آمده جسم سان مف
 سلیمانی سلام استله و اینها عالم ایضا و المعاشر بیاد واحد ها لئن تم
 والملک بیع العین و که ما دیگر کلام اسلام ایضا و المعاشر الداوی و الخیمه
 ایضا و اسلام علی ابیمه اوجه الملک اند شاه که علوه نعلان اسلام المؤمن الجیون
 فالملام تمعن الجنة النیم بیقال سلت علیه سلاما ای قبلا و اللام الجیون
 دلخدا اسلام نعل الاحظ فاما من فی حب کاش خا هم برا و دیم اسلام
 و حرم ای لیر هم اسلام و حرم سامون کلتب فایلوب کلتب کای قال الا
 نعم من فلان قوله ای لا بقتل و جان ای بکوون سامون کلتب ای بیعنی
 مک لکذ باعیلک سامون لدم اجربت لم بادک ای هم سامون هم
 بطعمون و بیعال سامون هم ای بجوت ایم الاخبار و راه اجنبه ایجع
 اجنبه سه هنبا طنبلا و سکنه مفہم من الکوون بیل کلوب التهدید
 منه و فایل ای هر ضنکله و قتل فیله نعلان بایلک التابوت فیه سکنه
 من بکم التبه لها و بجهه لجهه لاتان ثم بی بعدیم سعاده قیل هاری
 کاس لری و بختا و قی من امراء هزوف ملایا شا و زدن سکت میس
 العصب ای مک سند رجم ای سند و هم فیا بیلا ای لاصعهم کای بقی
 الیک الدوجه فیدیج بنای بعد شف حق بصل الی العالیه فی المیک ایجدا
 دا خبطة جدنا هم فرقه و ایستیا هم الاسقفان سولت ای بیت
 کم سند هالدی الباب یو بیچماد الیز ایپیا و الیز ای لکه فی
 فی المیز و هالدی الک سایب بالهان ظاهر و بیقال سایب الک فی هی
 ای طبیعته و منه به و بیقال سبب بیسب و قعله نعلان فی الجبر ای ناغنیه
 سبلد فی الجبر ای مکا و مذها ای بیوب فیه سلام فیصم خرکم لکه

ذلک لکم السنه سیما من ایل ای موصع کلدویع بیع ایت و بیت صلک لکه ای دلخدا
 فی کلدویع کله نعلک دیکتاب مثناها منافی فیع بیع لعلان دیم ای میان میان
 لار جل لایناء و لفیع بیع بیع سایغا شایب ای سلک لکه لیکل بیع
 ولا بعض کل طها ای بالجھل نکل دیکل ای عطا دیل ای ای عجلت
 سک ای عطا و بیرق و قعله نعلک بختندون منه سک ای ای حرا و نزل ملک دلیل عیم
 لعلک بیل نیلکم بیع للمیصر حمل نیلکم بیل نیلکم بیع للمیصر بیان و ایل
 شایب ای فدله نعلک دیکتاب من کل ش سایغا ای دلخدا ای الله و دلخدا ای
 الحبر دیه خلک دیکتاب مایه سی دیت و بیت بیل جمل جلیب و بیل کهان
 فیلظ علی بیعنی کل دیکتاب مایه سی دیت و بیت بیل جمل جلیب و بیل کهان
 مدد و احلفه هنی سد بالضم و کان من علی ایس فیلظ دیل دیل دیل
 کان من ایهان ایهه هنی سد بالضم و کان من ایهان ایهه هنی سد بالضم
 سر با هر ای سعدیه ای سعدیه ای سعدیه ای سعدیه ای سعدیه ای سعدیه
 بیع طریق بیع ساده و دیده فاطیفه و بیع طریق لفاظ بیصھو
 بیع سام ای ستماره ای سندیم بیل ای سلک دیکتاب من الشک کانه ای دلخدا
 دلکل دیکتاب فی ایل ای خارع ای خارع ای خارع ای خارع ای خارع ای خارع
 ای سلک دیکتاب
 خطب ملک و ملک
 والسلط والسلط و نع الصوت سایبات درجه و سایمات طلک سرمه و بیع
 الدیع و دیه فیل الصانع الدیع سرمه و زرید سندل من المیان ای کای قال رکه
 دیز طریق والسرد للحر ای سایل اللائفا ای سرمه و میانه نعلک عذیق ای شرک
 لاجمل سایل الدیع دیفنا بیمار و لاغلظا بیض المیق سوا لیجیه طهیم

كان مت التحضرت في وكان مت المروين على المورى بالحزم يقال حماي بالجيم
 لجهة التحضرت خصم قرها قوله تعالى ما ذكرت لهم اى عمل به العذاب
 مكن بالساحة عن العزم سراط طرق سراط طرق الصالحة بغير نفاذ
 لملائكة اذ حصل له ويزلاها مصادرها وصف بها ايمانهم وسلام الآيات
 عليه فيه ادله امثلة انه تعلمه اهل القدر من جهله المتألين اي
 حملت لنفسه ثم قال ملائكته ملائكتهم تعلم كل ذلك اذ احاط
 العمالقة الموت سأله لخوض الماء الذي باللانات لخوض الماء وده
 ولخداع الماء الذي حرم الرزق ظلماً لغيره لخوض الماء الكب اعذرب
 عنه سقف منع سيف الماء سادق الاصحون والامام عيسى وجده الماء
 السوى والاماء الغنى والناما قائم والاما ملائكة والاما ملائكة الناش
 ساعات صلوات والاباحه في هذه الامة الصوم سنه على المطر مسمى الله
 سنه لملائكته ووجهه كان للحزم صلالات ورخص بالله ناته
 في مذهب الجبهة ان ابي الجبهة يدوي عن بعض سيف الماء اشغلا طبلة ابرهيم
 بمحاربه مغلق لدنوا الناجي انفع حرب يك دهرب بمحاربه بلاه الجهة امسنة
 بقاله بني قطنه اى وصيحة ونعيه والشيخ المعنف ايا ضيال الماء سنه
 ان او حفظ منه سادقه صورا اى ساقه متفقة من العذاب والصعد
 العفنة النافقة سالم في سفر اى دخلهم وبها سليل سلة الله ليه ساهر ووجهه
 الا يرى بيت سادق ان مفاصف من معرفة اى معلمته كايل في عيشة
 راضية اى مرضية ديفال راهة ارض القيامة سمعت بيف الملائكة الذين يعمد
 بين الله وبين انسائه واحد من اسرف كالسفرت بين العزم اذا مشيت بهم سيف
 بجعلت الملائكة اذا اوتلت بسيف الله فقللوا وباذهنها كاسيف الذي يصلي بن الدار فوال

ابريه

قال ابي عبد الله سفيان واصدر سارجا ذات الصبح يندى بالظرف في يوم
 فقال بعد الصبح الا والذى لا يخاف صفات القيمة ابغى بالروح ربى بن امائنه
 فدخل على سلطان عذاب ام العذاب وان يكن هرب بالوط سعكم لئن علمت
 سبورة الذي سبنته للعود الى العول الصالوة ونصل بذلك وبنفالا اليربنة
 والمرى الناس بغير البال اذا سكت وانسبت ظلة ومنه عربان وطفران
 السبع الصنفه سفاجل والمنه الجمل ثم يعود كل من يبال الكافر
 سبنة لمن له سفك بقول الفئام من الناس بين المعبود وباهام عليه ائمه
 فعل نان كان الرفع عليه هرث بينما اضمنه اذ جاهد الربنه فما حصل بالصيغه
 الا احواله في الناس فالبيان سفاجل الجلم تعله مقلدة لانه اذا ادى الکلم
 النان والپستان سمعت من حسن فمعه بفتح المعنفة اخرى كعنوانها
 وسرع حسن في حضوره من الشريط وجد من تحتم اسارت من كل اى ابنته
 وافتصل منه وفده بعائد ترتيبة وتبهه ونعيه الله اظل محبت كـ الا
 بحمله بليلة الحشر في المطر سلاقى الله من فناى اى مصعد ايل الماء طفح الماء
 سفاجل ايدهم بباب المطر ندم وعمر من المذموم لك قد سقط في بابه واسقط في
 اثنان من الماء ايل بوجد العبد عطاياه كلها لا يعتله ضيائى سـ الماء
 داخلا سلطان ملله وفدت وجهه سرفت اصحابه من فولن كايت الماء اذا
 سددته ونحاله من سـ الماء بكان يلغها مثل ما لحق الثايب اذا سـ رفتها
 السراف للجهة التي تكون حول المقطاط سند من دقيق الدبياج فاستيق بلطف
 صفيوسك ابتك وطلبتك سلة من طين ابغى ادم استاره طبعه ويفال
 من كل زينة وعقوله فعلا يحصل ايل من سـ الماء من ما هرب معن الماء في الماء
 ما ينزل الله من سـ الماء من ما هرب من ايل الماء القليل ولذلك الفعالة والعلامة

ابيات لضرقة من القراء

باب المضمة
من القرآن

٥٤

سـدـخـضـرـ دـالـدـالـجـيـرـعـجـضـرـ كـلـاـشـكـ بـمـكـاـجـضـشـوـكـ اـقـعـجـيـهـ
جـبـسـفـعـلـتـ الجـنـ دـيـقـالـ الجـنـ حـجـفـحـتـ الـأـرـسـالـبـاـبـةـ بـغـالـلـ
لـاـصـعـدـ الـلـاـلـاـ وـكـاـبـ الـإـلـاـلـاـ لـوـغـلـيـلـيـنـ اـىـ الـأـلـاـلـاـبـةـ الـلـاـلـبـ
الـقـيـشـ شـكـرـ مـيـبـ يـالـكـرـتـ الـجـلـ اـذـاجـارـيـهـ عـلـ حـسـانـهـ اـمـاـ
فـيـلـ وـاـمـاـبـشـاـهـ وـاـشـهـ عـرـجـلـكـرـدـ اـمـيـبـ عـبـادـهـ عـلـ حـاـلـهـ شـوـابـهـ
اـفـضـلـ دـيـنـ قـدـلـهـ تـقـالـ وـرـثـدـ بـمـنـ بـجـنـ دـيـبـاـعـ شـطـرـ الـسـجـدـ جـامـ اـقـضـهـ
دـخـنـ وـشـطـرـالـثـيـرـ ضـفـهـ اـيـصـلـاـوـهـ فـاـلـاـرـجـوـهـ اـنـ وـاـلـمـاـمـدـهـ اـحـزـنـهـ
مـنـ مـيـرـ الـلـاـيـهـ وـبـشـرـهـ اـهـاـدـ اـحـمـجـبـ جـبـهـاـوـلـتـ خـيـرـاـشـجـبـهـ اـخـلـمـهـهـ
قـوـمـ حـكـمـ الـلـوـنـ فـيـضـاءـ قـمـ وـشـانـ سـلـكـهـ الـرـذـ بـيـغـرـقـ قـدـ قـالـ الـمـرـبـونـ
وـقـالـ الـكـبـرـيـاتـ شـانـ وـشـانـ مـصـدـرـانـ شـائـيـهـ مـلـجـاهـهـ اـهـهـ تـعـلـ عـلـ الـلـاـلـهـ
وـاـحـدـ قـائـمـيـهـ مـلـهـمـ بـيـنـلـاـعـلـنـ فـيـصـلـاـوـهـ وـاـنـهـ وـلـاـشـرـعـمـ فـيـلـاـعـلـهـ
وـلـاـمـدـعـوـهـ وـمـاـهـدـعـلـلـاـلـيـتـ بـقـلـ وـلـاـجـلـهـ حـتـيـ مـلـحـ مـلـحـ حـرـفـهـ اـشـعـارـ
الـمـدـعـيـهـ يـفـلـكـبـنـلـ اوـغـيـرـهـ دـكـ وـبـكـلـ وـبـطـعـنـ فـيـشـتـانـهـ الـاـجـنـ بـجـدـيـهـ
لـبـمـ اـفـاهـدـهـ فـاـلـلـاـيـهـ كـانـ الـجـلـ يـفـلـكـ بـيـعـ منـ لـجـاـسـجـهـ هـلـمـ فـيـاـنـ بـلـكـ
حـيـثـ سـلـكـ شـكـلـ حـدـلـلـاـحـ شـافـعـاـهـ حـارـبـاـهـ وـجـانـبـهـ وـطـاعـهـ
وـبـقـلـ شـافـعـاـهـ اـسـاـحـاـقـسـقـ عـيـرـقـلـلـمـبـعـ مـتـرـبـ بـمـنـ حـلـمـ طـرـدـ
بـمـ مـنـ وـلـاـهـمـ اـهـ اـفـعـلـ بـمـضـلـاـمـ القـتـلـ بـيـزـ مـعـدـلـاـهـمـ اـعـدـلـكـ وـيـكـ
شـرـدـ بـهـمـ بـلـهـ وـبـيـشـ شـافـجـرـ هـارـشـاـلـيـعـشـاـلـاـدـيـهـ وـلـاـلـبـيـ وـمـاـ
اـشـيـاـ وـبـشـيـ اـيـصـاـحـهـ سـعـنـهـاـجـاـهـ اـيـ اـصـاـبـ جـبـهـشـاـفـ قـبـلـاـكـلـكـلـهـ
اـذـ اـصـاـبـ كـلـهـ وـرـهـ اـذـ اـصـاـبـ رـاسـهـ وـلـاـلـفـاـتـ عـلـقـ القـلـ وـيـقـالـهـ
حـبـةـ القـلـ وـيـقـالـهـ عـلـهـ مـوـادـهـ فـيـ صـيـهـ وـشـغـفـاـرـتـعـجـهـ لـاـعـلـمـعـ

٥٣

وـالـرـاـكـ وـالـرـاـمـهـ وـمـاـشـهـ دـلـكـ هـدـيـلـهـ سـوـاـيـ جـمـ وـلـهـلـهـ مـلـهـ مـوـتـ
جـمـسـاـتـ سـعـجـ سـعـيـفـ قـلـ الـبـهـدـهـ وـقـلـاـعـهـ قـضـالـ وـعـرـفـهـ مـنـالـ حـلـكـ
يـقـالـ نـافـهـ مـعـرـفـهـ اـذـ اـهـاـتـ جـبـنـهـ وـكـانـ بـاـجـنـبـاـسـوـلـهـ بـاـبـ يـقـاـ
هـوـالـرـ الـلـيـرـ فـلـ الـلـاـرـبـ سـعـقـاـعـهـ اـسـوـعـ اـسـمـ هـمـ كـاـيـبـدـ دـلـكـ التـمـ
فـيـنـ النـعـ مـسـدـيـ حـمـلـاـيـرـ وـلـاـيـفـ بـسـانـ لـجـهـ لـاـبـدـ اـلـمـ سـبـتـ مـلـتـ
دـنـعـدـ بـعـضـاـ الـبـعـضـاـ جـبـرـاـجـلـهـ مـلـاـعـلـاـقـاـلـ اـنـجـلـ بـهـاـهـ دـاـذـ الـبـاـسـ
جـبـتـ بـعـيـ بـعـضـاـ الـبـعـضـاـ اـعـهـ وـبـقـاـعـهـ بـعـرـتـ اـعـنـ بـعـرـتـ بـاـلـ الـكـلـ
فـيـاـمـ قـرـمـ فـيـبـيـ فـيـنـاـ سـعـرـتـ اـدـهـتـ سـلـحـتـ بـطـ سـيـاـهـاـشـبـاـ
وـاـنـهـ اـعـلـ الـبـيـنـ الـلـكـوـيـ سـهـنـدـ الـمـلـاـيـهـ وـسـلـاحـ لـقـوـهـ بـعـلـ وـلـكـ لـاـ
تـقـاعـدـ وـهـنـ سـرـاـسـرـ فـلـيـ مـجـاـنـهـهـ فـلـاـعـنـهـهـ دـلـاـعـنـهـهـ اـبـداـعـاـلـهـاـعـاـلـهـ
فـاـدـ اـخـاـلـ القـلـ صـادـ بـنـمـاقـاـلـ اـبـنـ الرـقـاعـ وـمـنـ اـقـلـالـنـاعـ فـيـسـتـفـهـ
سـنـهـ وـلـيـبـ بـاـمـ بـيـاـمـ عـلـلـمـ سـفـنـ جـمـ سـنـهـ وـالـسـفـنـ الـجـدـ وـبـعـدـ بـهـدـبـ
لـعـلـلـمـاـدـ وـلـهـلـخـذـنـاـ الـمـعـدـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ بـلـيـلـ
لـسـمـ بـلـيـلـ
وـالـضـبـ اـنـ الـبـيـهـ وـقـاعـهـ الـجـبـلـ جـهـاـنـهـ مـنـ طـيـنـ حـلـبـ شـدـدـ وـقـالـ بـاـهـ
عـبـاـسـ بـجـلـ اـجـرـعـاـيـهـ مـكـيـانـ بـكـالـ بـهـ وـبـرـبـ فـيـهـ سـوـاـ اـكـ اـكـ اـكـ اـكـ اـكـ
دـادـهـ مـذـلـلـوـهـ تـقـلـاـكـلـهـ سـوـاـ بـيـنـاـ دـيـكـ اـعـدـ وـيـقـضـيـتـ بـيـقـالـ لـاـ
فـاـمـلـ اـعـلـ المـضـمـةـ فـسـوـاـكـلـيـشـ وـسـطـهـ وـقـعـهـ تـعـالـ مـكـاـنـسـيـهـ اـيـ
وـسـطـاـبـيـهـ المـوـضـعـيـهـ سـحـلـلـكـلـاـبـ الـجـمـيـعـهـاـ الـكـلـاـبـ وـقـلـ الـجـبـلـ كـاـتـ
كـانـ الـبـرـ وـتـمـ الـكـلـاـمـ سـعـيـ بـلـكـلـاـيـعـ مـنـ الـنـعـرـ بـالـضـمـنـ الـخـرـ وـهـوـ اـ
بـصـطـدـ وـكـلـفـ عـلـاـ بـلـاـجـرـاـ وـقـدـهـ تـعـالـ بـخـذـ بـعـمـ سـحـبـ بـلـجـدـ بـعـمـ بـعـمـ بـعـمـ

من قلباً ذهب بالليل بضم الهمزة والواو الممعونة في القرآن بفتح الراء ويعمل المثلث
الماشكة ناصحة فطريقة وبدل علامة قوله ربكم اعلم اهدى سبلاً بطيءاً
شاكراً خلصته وطبعته وهو من الكل ونهاية على كل مسأله ونهاية
من بنات ش بالحلفة الاول والطعن بفتح الداء من كل ملاميت
شاعر الادى وخط الادى سوا مخاصة ايمان التي كفوا مرفة الماخفان
والكلام ديفرض من هو ما فيه شيئاً جرم خطأ من حم سكانه مثله وربه
شئ لم يكت من القول اى مع المون البائع وظف طرقه شريرة من الاراي سنة وطريق
شطاءه فرنخه وصنفه يقال شطا الرعن اذا رجع بعد اشتراكه الله تعالى بالفقير
اذ اخرج وحمله ثقلاً اعاشه تعال باهاته شد الغوى من حيل عليه الملامات
القوى من فوكيله وقااته ولحد فاعنة شئي حش شا لحق جلة الاس شاغا
ماليات منه شئي باقهه اذا اكبر شفق المطر بعد مغبة الشت شاهد وشهود قبل
ناهدين لهم لجهة ومشهور عرفه وقبل احاديده كقوله تعال وجنابك يوم
شفع والمعتلى شفعي اللغة اثنان والمعنوا واحد وقبل الشعير يوم الحريق
عوه مقبل العقد اله تعال بالشفع للمرحاقم الله تقل ازواجاً بغير العقادم
شفع بوجهه وللنفع وللنصالق ومنها الشعير وعمر العذش شانتك من فنك
الثين المصحة شهاد طاهر ولحد هاشم شفعة سفري مد شعبان باقبا
الشعب اعلم من القبائل واحد هاشم شعبان شعبان العز ثم القبائل واحد هاشم
ثم العابدة لصحابها عاصم البطرير واحد هاشم ثم الاقدام واحد هاشم ثم القبائل
واحد هاشم ثم العبار واحد هاشم ثم ليس بغير العبيه حتى يحصل على
من ناد لشوط الناز الحصنه بلا دخان شعبان شعبان دعوه لمن توكله من
دعوه له تقل ملائكة الناز الحصنه بلا دخان شعبان شعبان دعوه لمن توكله من

وشبر

**باد اثنين مخففة
من القرآن**

**باد اثنين مكسوة
من القرآن**

من شيبة فلم يأت الفعل المكنية ولا وفول تعال الاية من افال الان من افال
جي حبلها شفاف عدائية وبهائية منه لا يحتم شفاف اي عدائي شفاف
منها منعاً جاسوسه وشيشه واحداً منه وطريقه وضياع طرقه واصبع بالذراعه
ضفافها ابناء الطريق والمناج الطريق المتر شيئاً فشيئه تعال فتح اعجم
شواب معنى لبعض ذلك شباب ثابت وفله تعال شباب قبي بشعله
نارق اس عود وسبها يارضي بعون بخواص صدبه لاجم شفاف امس منه
للافق شفافه طائفه مبللة سبب من الماء سبعة اعوانه ما خدمت
الثياب وعمل طلب الصغار الذي يدخل به الدار وينبغي لطلب الكتب على اياها والنائب
الثياب للتابع من تلك شاعرها اذا اتيتك ومنه فن الشاعر الاباحي من ذا
عرف برد الفطن اعلم اللاما معري كباقي عروض كان الناس في بيته بعده دعا
شيب حم ابيب وهو ابي العز الصادق عليه صفت مطر قبل منهما
يعرف اذا اتى من الماء صاعده موت الصاعده ابيها كل عذاب محلها صاب
خارجي من بين الماء اخر بحسب ظان اذا اخرج من دينه الدين اخر
وصبات النعم اذا اخرجت من مطالعها وصباتها اذا اخرج وفالنما دلليها
من شفافه النبطان وحدائقهن الصابوت فهم يبعدن اللائله وبصلبي
المبللة وفقراء الدين ومجيد يبعدن الشفاعة الفرق والذئب اشكوا يبعدن
الادنان واليهود والضارى صفر افاصع لفها سدا ناصع لفها دللة هله هله
حالات صفرى سونف الافنى تلتجئ مساواتك ركاب هن صفراء اولادها
كاره يكرن ان يكن صفراء وصفيون الصفرة الصفارى المكن من شعاراته
حاجيلان بكلة صلو الوصى على العصر فالباقى الصارى من الشفاعة
اين والصلال على ايجده اوجه الصلاة المعرفة التي فيها الركوع و المبعاد

**باد اثنين
مخففة
من القرآن**

بأن الله تعالى الحمد لله علَيْكَ يعلم صفات من يقيم به حسنة ملائكة ما
وهو سعادكم هم صفات من النبي النَّبِيُّ أَكْثَرَهُ مُحَمَّدٌ علَيْهِ السَّلَامُ
يكتبون ثوابهم الصالحة الْمُتَّقِيَّةُ عَلَيْهِ تَعَالَى اسْمُوكَ تَامِّكَ اعْدِينَكَ مُغْتَلَّاً كَانَ
كَبِيرَ الصَّالِحَاتِ فَعَالَى لَهُ ذَلِكَ صَفَوْنَ جَلَّ سُرُورُهُمْ وَمَا حَدَّمْنَاهُ عِزِّيْهِنَّهُمْ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدَّاقَاهُنَّ مُحَمَّدُهُنَّ وَاحِدَهَا صَادَةٌ صَدِيدٌ طَبَانٌ بِأَنَّ
ذَيْفَلُهُ الْمُصَدِّدُ وَجَهُ الْأَنَارِ صَدِيدُكَ مَا كَانَ مُبَشِّعًا لِمَكَّتَهُ وَكَانَ حَلَالًا لَكَ
الظَّرِيرُ فَإِذَا اجْتَمَعَتْ فِيهِ هَذِهِ الْخَصَالُ هُوَ صَدُّ عَنْهُمْ أَعْزَفُهُمْ عَنْ إِعْنَافِهِ
الْعَرَلُ صَدِيدُهُ وَدَمُ صَرَمُ اصْلَاكَ عَنْ طَعَامِ وَثَابُ وَكَلَمُ صَرَمُ اصْلَالَ عَنْ طَعَامِ
مُخْرَجَهُ الْكُوَنَهُ أَفَمَذَرَتِهِ مُجَتَّهُ صَوْمَا أَعْصَنَاهُنَّا صَفَادُكَ أَبُو عَيْنَهِنَّهُ وَحَكَ
عَنْ بَعْضِهِ أَنَّهُ قَارِئًا اسْتَعْتَهُ أَنَّ الْيَمِّ الْمُفَهَّمُ أَعْلَمُ الْمُصَلِّيِّ الَّذِي يَعْنِي مُنْفَعًا
أَيْ مُسْتَبَدٍ أَمْ مُلْكِ الْأَرْضِ مُلْكِ الْأَنْبَاتِ فِيهِ صَوْلَتُهُ أَيْ صَفتُهُ فَوَابِيَهُ وَهُوَ الْأَلْ
بَخِرْتُهُ أَوْ بَقِرْصَوْنَ وَاصْلَهُذُ الصَّفَنِي لِبَلَّا يَلْعَلُ الْمُعْنَفُ الْمُرْبُّ أَوْ
أَفَاقَمُ عَلَى ثَلَاثَ قَوْمٍ وَيُؤْتِيَ سِنَكَهُ الْأَرْبَعَ وَالْبَيْكَةَ الْأَرْبَعَ طَرْفَهُ هَارِفَ وَالْعَبِيزَادَ أَلْرَدَ وَأَلْجَرَ
يُعْقِلُ أَحَدَهُ يَدِيهِ فَيَقْدِمُ عَلَيْلَثَ قَوْمٍ وَيَنْهَا صَوْنَى أَيْ خَلِصَ أَنَّهُ نَفَالَ لَا
مُنْزَلُوا بَدَنَ فِي التَّبَيَّنِ أَمْ أَعْلَمُهُنَّا صَاعِمُ مَنْذَلَ الرَّهَبَانِ صَلَوَاتُكَ نَبَادِ
الْبَهَرَدُ وَجَيْ الْعَبِيَّ بِنَهُ صَفَا وَلَا كَنْسَا أَيْ حَسِلَهُ لَا نَفَرَهُ لَا مَعَا وَلَا جَوْهَرَهُ
أَعْلَكَ أَيْ تَسْعِيُوكَ أَنْ يَصْرِفَ عَنْ أَنْفُسِهِمْ عَذَابَهُهُ لَا نَفَرَهُ لَا اسْتَهَانَ أَنَّهُ
قَاتَلَ صَرَحَ عَرَقَ قَهْرَهُ وَكَلَّبَنَا مَثْفُ مِنْ قَضَادِهِ وَهُوَ صَارِمُ حَسَنِهِ
جَمِيعِ حَسَارِ وَصَاصِ الْبَرِّ وَفَالَا أَهَا يُسَعِّ بِهَا وَيُنْعِي عَنْ أَنْفُسِهِمْ
صَصَنَنا الْبَدَكَ شَكَنَنا وَصَرَخَ لَهُمْ مُغْيَثُ لَهُمْ صَدَقَ مِنْ صَدَقَكَ مُوْيَهُ وَ
عَجَنَدَ صَوْافَاتَ صَفَا بِعَلَلَةَ الْمَلَكَةِ صَفَفَالْمَاءِ يَسْعَوْنَ أَنَّهُ يَعَالَى لَكَصَفَفَكَ أَكَّ

باب الصاد مفخرة من القرآن

باب الصاد المكسوة

مراد مقصدهم طلاق ارض وهو لام مصبعه ادله وبرهانه من ادله
صيغة اى ديناره مطرده الى دخل الناس على ما صدر بدم بذاته صداق
لكل اصلدح كما في قول سلفي وبيت اذ اكتن ذلك منه صوان عنك
او محلات يكون اصلها واحدا صبيح للراقيين الصعب والصالحة ما يصنف
به اى جوهرة لغيره وبشكل به صحراء بالطبع الصاد المقصود ضيق في الابعاد
سرم بنها وقبل بنها عم فضاز، زمانه وحرض صن، ضرائج نفر وقطط
دو، حال دالياه ذلك ضر صن فرع ضيف تحفيف بحق ملوكه ومهبته
دلين تحفيف ميت وهبته دلين وجامان بكل مصداق الفوال ضئاف العروض
بقيق ضياع صيغة ضياع ادله انعام وقل من قاع العم ضياع ضياع
ضللاه الانفع بطنوا وضرنا باطم بوجيد لالم ولادم ولا عظم وغيار ضللنا
امتناف بعيظ من قوله ضل العواضل وضرن فاصن اذ انتون وتفعي
ضياع بخجل ضياع بنت بالجاري فالاربطة البرى الصاد المقصود ضياع
علم الالكة والملكة الرفوا والذلة الذلة والمسنة القراء عن القراء
يوجد بيهودى موسولا في حق المفسد وان تعهدان الله بذلك عنه ضياع
وتصغر لفنان وقل صيغة بالضم ما كان يقتول الصاد المقصود ضياع
ملاطف من الحبشي والعيان صيغة التي مثله ويقال مثلاً ضياع الحبشي
وتصغر لاستقال لكل ضياع حبشي تأكده وينجا جاره وينقال ضياع حبشي
اد انفسه وصارف لکلم اذ اجار حبشي وذنه فعل فكريت الصاد المقصود
دلين ولدين في الخدش على الطاء المفتح طاعنة طاعنة اقسام والطا عنيت
من الاذن وينحن شيئاً ضياع يكيد واحداً ويعطا طعماً انتقاد البهله طول
فضل واسعة طبع ختم طعنه له نفسه مخصوصة ونابتها وينقال طعنه

أ. الضار المفتوحة

من القرآن

الضاد المفعمة

من القرآن

بِالْفَنَادِيمُكْسِنَّ

من الفتن

الحادي والستون

فِي الْقُرْبَانِ

نحلت من الطبع وبقطعان لنا اى ائمه حملوا لسان لا يطعن بعدها اعايناها طرقاً
يخصفان علما من وقته فجلا يصقان علما بهم ادفنت البني وعمرها
عشرة اشهر دينما حل حتى ينبلج كل اهل يعمل وجعل يفعل اذا ابغى واحد ويخصمان
يطبقان العرف بعضه ومنه حضرت سعيد اذ اطبق على عاصمه اوطحة
طاف على طلاق طيف من الشيطان لم من بطريق طابيف اهل منه يقال طاف
يطيف طفيف طابيف ويتناولهم بذلك طاف وطحانه ذلك مكروه
ومشوع طرق المغارب فيه واحذر طاف عن قبلي طاريف ماعول من جراحته
وقيل لها اربع خطأ انه النصفاء انه مثل لهم طعن بالشوكات من عنقه ويقال
لها سالم للناس ذر لهم عنقه وهذا الذي ينفع من اخراج منه داء اقبله الخط
من طيف والثواب يقول العرب حرج لعن الطاف فالزعم طاف لعن المجر
خاظم الله تعالى ما يتعلون واعلم ان ذلك لامر الله تعالى يعطيه كالطاف
ويعلم اعناهم ومثله الا ان طاريف عند الله طه معناه ياطب الباقيه
فالاثاعون الفاهة طه من خلايم الاقدر الله اروح للما في طاف
ترفع وطاحمح ونلحد اكادامه معقوله تعالا انتما طفي الماء اي عطاكم
المثل استكم وربكم وما ام عليه والثواب ثبت للما مثل طهوها اي ما انتظفها
بطر من عصا به داعتن من جنابه طويجل طلما هضم اي مفترط
ان ينفعه القشر وكذلك طاف تضليل من ضعفه ينفعه نزد بعضها على بعض
وانما يقال له نضد مادام في كفره افاد انت لي سبيلا نضد دينما يضد اى ضعف
بعضه يجب بعض طاف اخونا والطريق لذا لا يكفي بين جنبه سف
طرف فلابغ منه اما يطرف بعضها اي بعضها اوصيهم استكانه
وكل طلاق مزد الطلاق ايا يحيطكم في الشك طاغية مصدر كل الغارقة والدة

الطاء المحمدية

أد^{اء} الط^{اع} الْمُسْقَع

بِالْخَاءِ الْمُفْتَحِ
مِنْ الْقُرْآنِ

باب الطاء المضمة

الله في غرفة ضعفه طفل معه العائم بحظله وهو ماطي وستعرفه لما ياخذه
عذاب بعد الظللة بل انهم لا يذنبونها اصحابهم وحزن شديد وفوت
هم سعادة تجروا ببطولهم بما اتى لهم فاكلهم ظلمات تلك ظلة
السماء وظلمة الهم ظلة البكاء وقوله تعالى من ذئب ظلم من الناس
من يختبر ظلل ظلل القمر في قم او والظلل التي تختبر ليزرم من حرم
لان الظلل انا يأبى من فوق الظاء الملوكي للظلام بالغدو والصالح
في القبور ان الكافر يجد بغيرها وظلله يجد شه على كل منه خلل على
الارائك عظمة مثل قلال وقلة للارائك عي ايده هو والتبطل ملء
اي داعم لا يحيى الشوك ظلل بين طلع الغروب طلوع الشوك من يحيى
قبل انه دخان اسود بالجحيم شدید والواحد ظلل دني ثلث شب بغيرها
جحيم قال ابو عواد في الساري عن العبد قال انه قبل لم يقال دني ثلث شب
نان لأن الفاراد اراد ان يحيى من جمله اخذ بيته او يرق او اماماً او
ربان له العين المفتحة ماليبي اصنا فطلق كل خلق سرم عالم عالمين مينين
وسنة الا عنكوف وهي الاقامۃ في المحبة على المصالحة والذکر فيه عمل مدحه المقدّس
ولا يأخذ من حامد وقوله تعالى وان تعدل لمن عمل لا يأخذ منها عمل
مثل ايا شفاعة امثال ذلك صياماً اي مثل ذلك فالباقي لا يقدر على
بعض الباقي بعده فان وان العمل بالغ فساده والغدية والعمل المقبول اصنا
لهم والعدل بالسلام عذباً لكم ذكره ومنه قوله تعالى عاصي الله عنكم ارجواه
عذكم ذكركم عوان نصف بين الصعب والسلبية عصدى الله بضمهم اى اوصي
وامرناه عابدين ومحظون كالمجاعي في النفيحة قال اصحاب الله ما يدخل حما
ادلاء من فهم طيف مبعد مظلل قد انت الناس فيه عصي طامة ومبعد حدا

عذاك

باب الفتاوى المكسورة من القرآن

باب العين المقتحمة من القرآن

ملك اى ما تاك سهل ابيه صفة وبنيل المعنون فضل الناس بحال اللئا اذا اكتفى فعلى
ويبيان لك ماذا يتفقون اى ماذا يتصدون ما يفضلون اى ماذا يفوقون
عذهم وخطبة الذا الخير خلاها والتلبيه من عذهم وكشف ولا ينفع عذهم
بعض واحد وهم القلائل فلا ينفع عليهم لدعهم الموات والاصناف اى
معتراد لهم والعنصر المفهوم خلاف الطبع عفت صفت رايك في امتنع
الامعاشر وهم صاحبون عيشك واصله المثلثة فالصعوبة من لهم
اكله عننت اذا كانت صعبه المسك وقوله تعالى لوسا اشلا اخلكم اعكم الهم
وچوزك تكون المف شد علىكم ويعيبكم با بصعب علىكم كما فعل من كان يجر
دقمه تعال عز
عز
عراقة اجزء بذلك المذهبون المذهبون المبرودون تعال عز عز عز عز
اى مسددة يطلب حجز لشده تعال عز عز عز اذ اعلمه ومهن عقده من عز
عراقة اجزء بذلك المذهبون المذهبون المبرودون تعال عز عز عز عز عز عز
اعذ ومهن عز
الثديي الدخول في الفساد المفتر الفلاضيل وعقطة عفن اكتفى بكتفه فالله
اذا اوكف عقا الفتن اذا اذهب ودين دهونه الا ضد اعرض الدنيا
طمع الدنيا ما يعرض منها علة فترعن يذكر فرود وفضل عن معده
شتم علم وسلطان من وفاكم يدك على مبوطة اى فداء تدرك سلطانك فـ
عن يدع اشام عليكم باللسان خذلهم وترك اشام عليكم فـ وعلم في بد
من المعرفة جبلة عصا ورسا وفرا فاصد طعامها وسراغتها عدل اقامه
تعال عدل المقام اذا قام به عاصم ملائمة عذ وعذ وعاذ معاذون لك بالله
عليك وعاذ العادل عن عذ بحال عذ عذ وطعنه عنود اذا اخرج الدم منها

على باب عصب شديد قيل يوم عصب وعصب اى مثقب عرض سهل المثلث
ومنه قوله تعالى وفع ابيه على المرس وقوله تقال احذ اعرش عروش احذ اركان
فالقسم الاصغر وهو ما يحيط عضد العنا و منه قوله تعالى ما ضده على احرار
اما ما عصبا حجم يوم الدبرين عربنا احرارا ملتحن راما الكافر في عصبت
الذ اذا اظرته واعزز المثلث ظهر منه قوله تعالى كل يوم اعرضت التامة و حفت
الكبابات بابي صلبنا انت الوجه اسأذت وذلت و خضعت غلوايا
معزضا عليه عش خطوط معاشر هذاب يوم عقيم ان يكون فيه خلل للكافر عليه نهم جامد
وبحما على عاليه سباب عبد بيت اسرابل تحذف ثم عبد الله عرب اعزمونه
لسراف بقلا عوي سدب الفعم اذا دهبو منانا ملكت المدى عن ارادها و اعنوا
لها اذ ابدلها من خلل الصعب والخط و عرق العرمان الذي ينافس منه
غير حج عوية وهو سكان لاغز مرتفعه ويفال عم منا ويفال العم اسمه و الله
اصب الارق غزتنا وغزتنا امير و احد امير وينا من دنا اعرا وصالاتي اعنه
بسحروا بعزم و يقال العراء وجده الارض عذبي لطلب اى طلاقه عذبي
اد صار عزم عاض مطلع ساحب بطن اعماق اهم اى عزم مسلم مباريل
عها طبها لهم بناء طعام معرف اى مطب عبد حاضر عصف والبهان ام صد
ورف الربيع ثم يبع اد لجف و دل بناد اليحان الرف عقرى طاند
تخان دقلابو عبد يغول الحب الكن من البط عيري وين عبير اغزيل
بنها الوش فنب اليمان شجيد و يقال العبرى المدح المخصوص من الجبال
والمرس ومنه مقال القوى عرقل اد عمير ابرى ذبة عنت عن امر طيابين
من اصلها من امر طياب اى ليثها و يخوا بالجيبار عات عبس و امير كارد
كره و وجهه عبس اقطعه اليم القوى الذي اتبى به الوجه والقبر والقليل

الثدي عطا حسايا اكاكيا نحال اعطان فالحبن اى كملان دبتا لصاله زان
حق بقول حسب عصر الليل اما قبل ظلامه وفيما بعد ظلامه وصوته الا
ضد اعدك فهم خلفك وعذ للدرك الشامي الصوين لكتن القمع
عن الله قد اسرى حذها عصوه را فم به عصبة اكلو بعصف واعصف
ورف الربيع و اكلو بمن اخد ما فيه من الحب ما اكل و بقوه لا حبت مه و د
حبن ان تجرا كان يصلب احمد على راه بجهة حرجي من اسلله في صد
لخت و مثنيه لحة و قشر الا زن المعرف العين عدان بعد وظله و فله امثال
فلا عدوان الهم الظالمين اى ظل جاء ظلم لا عظيم عصنة لاما ينصب افال
عده لما يقال مذا عصنة لاما عنة لك بلده له فهابناه عوش ما سقيناها
وقله ما خا و بة على عروشها اى يقط السوف ثم يقط على الحيطان عقده
عصر عرف معرف عصبة جماعة من العيش الى الاربعين عقى عافية
عيتا و عيما عيبي واحد وقد يلعن من الكن عيبي اى بيبيا وكل ما من كبي
او كفر ادما فدق عدا عيما عيبي عيبيا عيبيا عيبيا من لاما مين
مشة كاد في لانها اوجبة قال ابو عرمانت للبيه يقول طول الكوت
جلة على عيبي علا عجبي مود الكتاب عيبي و عيبي بعيبي واحد بعرا اتابا
هي عروب و قرب المقرب الحبت الاماذا جامايان العاشرة لنجها ويلها
للسنة البعل عن بعد ذلك لعل النظمها هنا الاما في المعلم الشهد من كل
ئش عظام البطن العين الكن في عيبي لا ادال الالباب اعينا و موعظه لمدعي
عبد كل يوم العيد منعنه اليوم الده بعور فه الفرع والبر و العدد عند العريب
الوقت الذي يعود فيه الفرع و لكن عوج اعجي و في الدين و دعوه و معه
مثل في الماء و الماء و الماء و كلها عادة الينا و يرمي العدة المقصى العذر كـ الـ

باب الغي لمختصرة من القرآن

اب القبر المكسوة
من القرآن

بعضها ناط لواحد بالدين أي العصبي ثابت الادعى بالاعنف عينه يحمل الماء
عاف النزل منه من الفعل الناعية عصبي عصبي اعضاء اي زرقة فرقا
يقال عصبي الشاة بلجورا اذ اجلطنا اعضاء منها فرقا الفعل فيه فقا
سعيت فالكل امنه فقالوا سحرنا فالى اساطير الابطال فقالوا عن العصبة
الجلدية ثابت بغير دليل الساحر المعاصرة وينال عصبي امواجا جوامنه
وزركها البالد كفرى ابده فاحتبط لفظ اباهم عجل احدا اعصبيه لابعد
فيما انا فاقط له حذا كانت العجينة بضم ما صرت عصبي من الماء العصبي
من بني وابن والثياب التي اعاد الماء الماء الماء الى الماء الى الماء عن حمامات
البعون الواحد دعى اعزمه وشفاف الماء البالدة والمانحة وينال عزمه عن
اذ اغلبه عصبي حجال واحدا عصبي كل ما اصلك شيئاً مهد عصبي وقوله فقال
ولما استلم اعصم الكواكب نحو الماء بغير لا تغبوا اي من داستوا ما افعهم اي
اعسلوا اهل الملك ان يرثوا علهم مهود النساء اللاد يخرج اليهم ميد امت
جلسوا ما افعهم اي ولستوا لهم مهورون حتى لا يكمن من ناسهم عن
جماعات في نقوته ولحد فاعنة عطلت حواليل من الابل ولحد فاعنة
 فهو القادر على افعلن عزمه اشر ثم لا يزال ذلك اسعا حاتم دينها ماضع
وهي من اقوى الابل هذه ويقول عطلا اهلها من الفعل بالفم عهفت قد
صعبه عليه راصية عرضية البفن المفتشة عام حساب ايسن سي بذلك
لاظفاف الاما اي تستحينا عزمه سود سانت على عبادة دين حسونة المقلاة
يقطوا الناس وعزمه المثان في الاهاد اذ اجلطه فيه لا له يقطه وبرئ غل
غان عايب طعنهم من الابن ويكون اراده الماشهه على عايب طعنهم بالاعـ
عن الحديث عزمه الموت شمل الله الف قبوره وبرئه كما في الماء الذي ادا علاء

باب الغن المفتوحة

11

عن امرأة تعلقها سباخ ناعم المقالة ^{كما شاء الله} في مواجهة وكل عن العرب
فقط الجلة اذا اخرجت من صرها فضلكم على العالى اى على دهره لسايد
العالى بذلك قوله تعالى واصطفاك علينا اى على هؤلاها كافتنت
حنجه فناطة علينا امة عصلياته فوق كل مجر ^{لطف} فلقنكم نافذ منته
فام ناصح ذرق منهم طائفتهم فاد ارجو منكم ارجو منكم هذا اى من دهره
ديبال من عورتهم من عورتهم ويتقال فار قاية اذا اغصبت قلتم حيم قاتكم الملم
تفهمت وانقطع دعوه تعلم على قرقة من القتل على انقطاع من القتل المفروض
بعد سدا اقطاع الظلان الى سالم وفت فرم عبود متى اتي في قلبي المتران
في بين المذاي فطريقها اذن العبرة بالخطيب ما فهم في صرف اقصى
ومن العلوي في اللغة متنمها المزوال تجربة الذي شاتها بالليل فكان الاصرام
شافه حتى يتبين من السيفها من كلها مستعينون على افضل مثبات على
العرب سهلة كف من سلامان او يجدها منه فلله عزوجل ترا وفيرا عن نفسه
او عبدها ورث ودم العرش ما كان في الكسر من السيف مفعوه منها على
او موضع لا يذهب الى من يطهراها بباب العلوي اللهم واطهرا
باب الارض على اهلها اذن القطب الذي يتدبر به الجميع في عيون سلك به
فام عن نار المقرب تبالي كل من هاج وغلامه فارق ناره المقداد اد اربع ما
فيها ولا وضنها فقصاصا يمساها خصوصاها اذنها فيما اذنها حملة قياما
البغاء المقام على اذنها قال ابو عبد الله يعني للكره وجارية على اذنها المفتر ودينها اذنها
اهلها المفتح ذرق وناعمه حاذف انسا ذرق وناعمه على الله تعالى القرآن
اد حسبي على الله عزوجل اصل المعرفة ^{هي} بقوله حز وناعمه ان انتها
الوجه ذلك مثبت علم كاذب هز فالعود اذا اخر في علاماته ملحوظون النعيم

يلعنه

^{الله}
يكتئبون بقول العرب الرجل اذا كان يتكله بالطعام او بالفاكهه ايا عزوجل اذن
ان قلما الفكهه ^{كذا} او بقول ايا عزوجل ^{ذلك} انه اذا كان الطيب النفس صاحبها ^{كما} ^{كمن}
الذين عدم الفكهه الريحه ^{كما} بقول ^{الجل} ^{الجل} ^{ونار} ^{ونار} ^{وزجل} ^{وزجل} ^{وزجل} ^{وزجل}
اما بعد دين بالابنة على الطالب بما ^{البيت} على المطلب ^{مثل} راحة وآفة العليل
من عله وحولت ^{لحواف}
ولاجع الى اليساءة للامان ^{في} اى من اسطوار فرحت فسبب الله ^{فهد} ^{فهد}
الله سقله ^{لحد}
فسبب ^{لحد}
^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد} ^{لحد}
عشرة ^{لحد}
الصلف والفاتس ^{لحد}
 وكان ^{لحد}
كان ^{لحد}
بائسه ايجي ^{لحد}
مال من الصنعت ^{لحد}
فتقا ^{لحد}
واسه ^{لحد}
فلاق ^{لحد}
فهي ^{لحد}
ابدلت ^{لحد}
فقر ^{لحد}
الغفران ^{لحد}
والثانية ^{لحد}
فالمؤمن ^{لحد} ^{لحد}

باب الفداء المضرور من القرآن

ذاق في سلسلة قطارات فما يعسره بيك ثوردها ويفصله ويعلم مصالحه بغير عين ذلك
جلة إنما هي من الملك الممطرة التي لم ينفعها بدقة مبدئية فالكتوريات انتقاماً لها
ابعدوا الجحات التي تؤدي لخطالات الألف ميلك هو حالف موافقة فالغباء
المتعلقة بضمته كان القاتل المثلثة والملائكة نعمه فرج وجاه فقبل
الفن وبعد القاتل للجراح وبالضم المهرجان فالملائكة رضف الخانقاسها
حلت لها جانلة حيلة وآمة قدم صدرهم ينبع الأصل العادي وربى قدرها
يسمع أم عند يوم قربان قارعة داهية فظر ان الله تعالى الإله وهو معاشر كل
قطارات لهم سلوكاً لباساً أنيلاً في حرث النار عليهم بذلك طلاق يحيون به من العذاب عذاباً
ويغيرون من ضلاله اي من عذابه فليخرجوا فالظعن بأبيه فاصمام العين يعن
بمحاسدة يهودي تعصي البهارا يكره قبلاً لاغسله للملك قبله لا يحبسا وبفال بالليل
عما سأله قواده اي ضيقاً بعد اقضيا بعد أبيه سلطة من الناس يفصن بفضله من
أثر الورل تعين اخذت فلكي من زبابه وله درجه مثل وتقرب بحسب نفسه اي
الخدمات باطراف اصابعه فاصضمها مني الا ارض املن فضمنا الظللنا القسم
والقسم الكفاف سألك بغير فزع فعنها اداسال قمع لتفتح قناعها اذا فتحناها بسعيه
بنال فليلاً اهلل فعلى اداليفه ومهنة عزوجل ما دعك بتلك وفاقي فما صرت
الطرف تهوت ايمانهن على اذن لجمعن اي جبس ليجمانه عنهم ولابطروا
البغرم نافت ايا، اللبل مصلى ساعات اللبل واصل القنوات الطامة فزيز في قوله
نفال على جل زرين عليهم مكله والطائف فضيالهم بقينا من حيث لا يجيئ به
من يعيش من ذلك المهرج ينفع له الشيطان اي فسب له شيطاناً يجيئ بذلك
جزء في جانها جانها باللحواف الها في اوابل الريبيعتايل درجل زيجد
اخضر عطيل بلا ارض فابق في بين فندقين بين عربتين فاضبه سيبة يعني الماء
ناسطرين جاريرون ففي اندونيسيا واحدة وضفولة من الفرس وهو الاسم

باب الفاء المكسورة

باب الفتوحه

بـالـفـافـ المـصـوـرـةـ

من قول الشاعر بارب دخل على خارف له فاتح فركع لما يرضي فالمرء يغدو
البت الحبض بيدان عدا وتهضم في اوقات معاناته كالحبض للمرأة في اوقات معاناته
وقال الاشعى اذ كل عام انت حائم عزبة تلا اصماما هرم طرا ياكورنه لا ادري في هبة
لماضي ميرسان فرق ناسا كافالفر صرنا الالا رعنونه لما يرجع الى الغرب لم يبع
نادره ماضي وردهن وفترة طماره من مرات ما يزيد عليه الا شعارات
رج وفروعه وعلان من العيبة فلا اصناف هي بلا مخصوص وبلا ديناص
او افضل وبلا ابدا معا مقابلة عبنا تابلا سيناث وامثله تقبل الا امثلهم
قطعت الماء فطوابع القافت في المدر داس اقطع قطع قطع بخلافه اظلاء
قطع مباريات فرى متى انيات بمعه قلع لمبع واحد وهو المتف عن من الاشك
يقال فيه جع فاج فرن في بيتك من الرقاد ينال ورق في منزله بغير قردن من
المراد فيهن يقول قربر اراد قردن هنفت الا الاول وحوله هبها الى القافت
فلما غلت القافت سقطت الفالصل في قردن فطبيس لفانه النواة فطن
واحد المقطوط وج الكتاب بالجباين والخط النصيبي بالخط العقلي فطن اخنة لحقتها
قال المجز وحصل لها ماغفت خطأ ولكن عيتناما طا اي يداع ما طلاقته
ص فحة اتصو باجاجتسا الكاف الحبض كرحة جبهة الى الدين كافه عامة
اي جعما لقوه نقال ادخلوا في اليمامة اي كل معمدة تقدلها ما سناك الا اذنه
لناسا كثفهم وترعهم كداب آل وفون كما دفهم يقال ما زال ذاك ذابة فيه
دد بنه اي عارية كنلها كنباء ضراله مخصوصا كاطفين حبيب الميظكان
فكابن دباء على دنت كعيت دكاء وكم ثلت بعف كم كلالة ان يهدت الجبل ادله
فلا دار دليل هو مصدر من مثله المب اذا احاط به ومنه سق الا يطلب الا حاطه
بالامن فلات الآباء طفوان للجبل فذا امات ما يحيانا اقدمات عن ذهاب
طريقه مني ذهاب الطريق كل الله كافها ام الاصنة في كل النسب الخود مني

نحو المسمى ما قبل

أد الماء الفتح
في القرآن

باد الکاف المقصو من القرآن

ما في المكسورة من القرآن

يرجعون في حبهم وغزيرهم كل عام ويقال أثاب حبهم ذلك إذا حب بعد العمل هنا يكتنل استبعد
لحد منك ومنك وأصل الشك من النعم يقال تشكك أي نجحت والنكبة النعمة
النفقة بالمال التي تفتقدهم انتعاشه حقيقة ملخص العبرة والطاعة وهذه قيل لها
الناسك مسؤول لهم تبعدهم وحبه شاعر العبرة من المزددة وهي حب
ليس بحبي وفلا فلحة بحسب ما يحمله البعض الذي يحيى به حب ومحب وحبه له
ما أمن من سريل بغير إسرارهم وحاجتهم وهذه فعل الرسول صلى الله عليه وسلم من قوله ما
واسقامة من ملات الشيطان على إدراكه مكروه من الله النفع بساوات القلب
والمعنى وما أشبه ذلك من جنون يقال حبل من ساق أي مجذوب من حلقة ثواب
هي المأباهة مولانا دلسرا والمولى على عرشها أوجه المقت والمعنى والوالى والأهل بالثواب
دار الهم والغم والحزن والبلاء والبلاء والبلاء والناس صاب مرح مفاني مصلحة المفنة
يقال فانقطت اذا انقطع المؤذن انقطع اي اصحابها فانقطت مفاني اعظمها
ربيدوت يقال فلان فنان لا ادراكه متفق ذلك وبيان ثباته ثباتا ثالثا
دار بعابرا مفتاحا بعضا عقوله فكان فنا حشة وفتنا كان فنا حشة عند الله
دمقنا فنتبت كانت العرب اذا شعروا بحال امرأة ابيه نادوا لها يغدو لوله مفتر
ما اصلك من ميشة قن لفكك اي ما اصلك من امربيوك قن لفكك اي من قن
اذ فتحت فتحت عليه موقدنا مفتحنا مفاجر حم مفتح المفتن والفنية ما اصبه
من اموال الحارث يزيد جريلا ما زاد اى علانيا ومتنا انه قد ذكر عن كل فتح يظهر ثراه من فتح
سخرة مراء اذا سقط وبقاضه هيدافعه علم امر وذا الم يكن فتحه لمعجمها
معدلا صبح فيه سنة افعال قبل حبسه مفتح الباحته فالاعرض مفتح ملاطف
ناشت اليه وحولت كفها اليدين وقيل مفتح فليل من مفتح الاوض لأنها كانت محجا
اي بفتحها اقيل بفتح الدهن خرى من بطن امه من حبا الدهن وقيل بفتح حلا

دَرْجَةِ الْبَشِّرِيَّةِ فَإِنَّ الْأَجْمَعَةَ أَذَّفَتْ مُهَاجَلَةَ الْمُبَرِّئِ بِقَدْرِ الْأَجْمَعَةِ
وَالْأَجْمَعَةِ لِعِلْمِ تَقْسِيمِهِ إِنَّمَا تَعْلَمُ بِهِ مَنْ تَقْبِلُ بِهِ وَلَا يَقْبِلُ
بِالْأَجْمَعَةِ عَشْرَ حَاجَةً إِلَى الصَّعْدَةِ وَالظَّرِيفِ الَّذِينَ يَدْعُونَ عَنْهُ مَكَانَ الْكَلْمَدِ بِعِصَمِ
لَمَّا تَرَاجَعَ إِلَيْهِ أَيْتَ عَلَى إِخْرَاجِهِ أَهْلَ الْلَّامِ التَّحْسِنَةِ لِذِي الْجَعْلِ الَّذِي مُشَدِّدٌ
بِهِ مُنْزَبِ الْحَيَاةِ وَهُوَ عَظَمُ الْجَرِحِ وَعَبْدُ ابْنِهِ الْأَبْيَانُ كَانَهُ مُعْبَثَةً عَلَى مَعْنَوِ الْحَيَاةِ
عَيْنَابَ الْلَّامِ الْمَلْكِيَّةِ لِيُولُوا عَدَةً مَاحْرَمَهُ لِيُاقْتَلُ عَدَةً مَاحْرَمَ اللَّهُ يَعْلَمُ
إِذَا حَرَمَ مِنَ النَّاسِ دَعَةَ الشَّرِّ الْجَوَاهِرِ لِمَيَالِي إِنْ يَحْلِي الْلَّامِ وَيَحْرِمُ الْمَلَائِكَ
وَيَحْرِمُ لِوَادِي الْمَصْدِلِ الْمَادِلِيَّةَ لِوَادِي الْمَلَادِفَةَ إِذَا يَلْوَدُ بِعِصَمِهِ يَعْسُ اَيْضَمِي لِأَنَّ مَاءَهُ مَدِي
لِأَنَّهُ مَلَانَتِهِ وَلَا مَأْوِيَهُ تَعَالَى عَلَيْهِ الْكَلَمَةُ سَيْفُتْ مِنْ زَيْكَ اَيْلَمَيْلَانَ اَنْ يَهْتَلِلَ جَهَنَّمَ بِإِيمَانِ
الْعَيْنَةِ وَسَيْفُتْ بِذِلِّكَ حَكْتَهُ كَانَ الْعَذَابُ لِنَمَاءِ مَلَانَ الْأَبْنَاءِ وَتَقِيلَ اَبُو عَيْدَهُ كَافِيَّا
لِنَمَاءِ اَهْضَالِيَّمِ كُلَّ اَذَانِ الْقَمَاهَ طَبَاعَ اَنْ كَانَ جَنِيَّيْقَنْ وَعَلَى هَذِهِ
مَوْعِدَتْ كَوْنَتْ لِنَمَاءِ اَجْنَاهَيْلِمِ كُلَّ عَاصِلَ مَا عَلَى مَسْجِدِيَّشِ وَتَقِيلَ لِنَمَاءِ هَلَكَانَ دِلِاجِنَ
سِفْ شَادِحَنَسِيَّةَ تَحْلَلَهُ جَهَنَّمَ بِحِمَالِيَّهِ اِبْنِ دَهْرَالِانَ الْقَلْمَانَ اَمَكِنَ الْعَيْزَهُ اِبْرِيقَ لِدِجَاعَاتِ
دِ اَحْدَثَهَا الْبَدَةَ وَمَعْنَفَهُ لِدِيْكَ يَكِيَّوْنَتْ عَلِيَّهِ لِهِدَى كَادَ دِيْكَ سَكَفَتَ الْبَرَّ بِعَنْهَةِ قِرَآنِ وَشَعْرِهِ
وَهَذِهِ ضَالِّيَّهَا اِيْكَيَّوْنَتْ عَلِيَّهِ لِهِدَى كَادَ دِيْكَ سَكَفَتَ الْبَرَّ بِعَنْهَةِ قِرَآنِ وَشَعْرِهِ
لِاسَاعَهُ الْمَهْرَمَ التَّحْسِنَةِ مَعْصِمِيَّهُ عَلِيَّمُ الْبَهْرَدِ كَلَافَاهِيَّنِ الصَّمَارِيَّهُ مَرَهُنِ قِلْطَبِيَّ
كَلَكَ وَنَفَاقَ اَصْلِ الْمَرْضِ الْمَفْنَدِ غَالِصِنِ الْقَلْبِ مَفْوَرَعِنَ لَهِنَّ وَالْمَرْفَنَ وَالْاَبِنَ
مَوْرَقَ الْاَعْضَاءِ وَالْمَرْضِ فِي الْعَيْنَوْنِ مَوْرَقَ التَّلَظِيَّهُ مِنْ جَهَنَّمَ كَانَ يَسْقَطُ مِنَ التَّارِقِ الْجَرِ
عَلَى جَهَنَّمَ يَصْبُرُهُ وَبِاِكْلُونَهِ وَقِيلَ اَنَّ تَرْجِيَّهُ مَكَنَهُ مَصْدِدَ الْكَبِيَّنِ وَقِيلَ
الْمَكَنَهُ مَقْرَأَ القَرْسِ لَا يَوْجِدُهُمْ دِيْمَوْرَهَا لِقَيْقَنَعِنَ الْقَنَنِ وَانَّ هَلَلَانَ الْمَنَكَ
عَنْدَ مَنَاءِ الْجَيْنِ سَنَفَهَهُ اَلْجَلِشِيَّهُ نَغَابَ سَانَيَهُ مَرْجَمُ اَلْمَهْرَقِيَّهُ اَلْهَيَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مِنْ قُرْآنٍ

باب اليم المفتوحة

دسمبر

مجيد سيف رفع ثانية رفقة علي كل رمة قاتلها علي كل شف من خواك اجل الملا
ملأ كل دار ودبيقول احمد الداية او اعلينا بالفاء مجدد مقطوع وبفال جنت
رددت اغططة مثوية متابة مكين خاصي لائلة معاد الله وعما زاد الله
بعود الله وعياذ الله عصي واحد اسخرا الله من الاخر بطبع امثال عصي
دلدها مثله وفي الالات للاثبا و الامثال عما يشبهه متاب قوله موند
مقدار الله وزن سوت مصوب تابست اللش تازامي صناعه
وزن الماء على محمد دين قال سوت من في اللغة لم ياخوه اعلام على اللاف
مالك دين قال مايك من اغله بجي عدو ابغطا على الفقه والصرف نبله العبر
للش اللش قد العزى ذهب بطيء وفنه فلا ابنا به منقا موعد وفقال
محكاه بين الماء دين قال موندا دادع في جهنم وعفا معدلا من ايجاه فند عيل
علي عليه اللام وكانت درعة صدر بلا ظهر فقبله لداره تظرل عيل اذا
وليت ذلا واللت ادا امسكت من طير غلا يخونت جميع البحرين اعا العذب اللعن
مخان يجعل العذاب وطن امة اي يجكم للعن ملتباحنا طويلا ماما اي قيامعى
بعون على اهل اخري حرجي واحده ما مابه مثبت اعنى اللش دين بقوله
در الحقر ولباقيه اللطف دين قال مثبت و مثبت و احادي مطرد منك
او غيره اقدر مرتقين مجهودا مرككا لا يسمعنيه و دين بقوله اجيبي حراج
بعنده الهوا المذيان برج البحرين حلبي دين ما يقدر مرحب الداية او اخليها
تع دين قال مني الجرين متحاطي مامذا الفلاي من طلعن البحرين طار
دلوس اجلعه لكان اذا اتيتني بانه الاسرى فيه مرجو بمن مصواتي و الم

كان اسم العجل بـبل أخفق ولا يحصل بأقوى من الارض بـطن العجل وقيل حتى
سبحان الله كان لا يسمع دعاه منه الآباء باذن الله تعالى قبل سبع الصديق
موقدلاً مصوبية حق تعدد اى هرث على الموت ثم تبلى حتى مقتنط على العنكبوت
دكة محضه مجاعة ملائحة في الأرض اى ثباتها واستئنافها بـفينا بالهلكتك
ومنكث لك يعني احد مملوك ملك والولو والناء نـأي مثل الموت والموت
والطبيعت من طقوس الجنة والرهبة تقول العرب رهيبون جنون
وحروف اى ان رهيب يعني ان تم مردمـشات معروـشات دعـشات دعـشات
عـشات الـكم من حـيات الـغـزـيـتـا

القتل والجرالب والجفون مُحَمَّد على مصالح بنيه صحفاً مصنفة مراجع
 مرض مبرمج شُعْرِي بن بواد الجعبي وزاده أصوات وبيان في الله وجهه
 في الجيني التذبذب معاده حرج وغله فدلائل ذلك المعاذيل عادة لبنيه
 ساء محبين ضيف ديناصير بني لطفة مطروح مكتوب مكن الليل والنمار
 اى ملوك في الليل والنمار من احرقو اعلم من حربت القبة اذا اجت مفت
 الاء بصره ما ومه عزلا عن اناهوش الاراحه مرند اناسا ملوك مصو
 مدینون جيرون صفاتهم جبلنام فردة وختاره مفترع معلم دخلون معلم كبار
 والاصحاء الدخل في النيل وصعنة مقاييس مفاتيح واحدها مقيد مقلاط
 ومقلدة وفلك هرج لا وادله من لقطه وهي اقباله اذا افليد معارض
 عليها بظهوره درجات عليها يلوون واحدها معراج ومراجع مشتملهم اى
 منزلاتهم سرة جنابه بنياه الفرد هو طلاق وبيان الحضرة ذيكم معرفه اى يركم
 الذي ينفعنا عجبا مثلث في النيلية صغير برج محاط بحروم عارف الله
 حارفه الورف اى لحاف عنه من كرم بعضه على بعض ماري من نامايج وبيان
 من مارج نادى من الناد اى من نوهين من ناطاطا من قوله حسن ثبت
 اذ احلقت احدى بالازف مرحان صغار الورف اذ اعدها مراجاته مقصود
 محدثات ومحمله من المتصوره منه اليت يعطون كلام باهتم واحبه المسئه
 اليت يعطون كلام باهتم والعرب بي اليد البر الشدي ولباب الابلاشم ومتنه
 والثوم والثامن ماجاه عن ابنه والثامن ماجاه من الثالث ومن المري والثامن
 من بيت القيمة وسلام وبيان اصحاب اليمه ما اصحاب اليمه مثاب على تفصيم محبته
 منوجه بعضها على بعض كما يرى من الرووع في بعض مضاعفه في الشر وحياته

شوجه بقى على بعض بما يراقبه على اخر حضوره ما ومه مكتب مصروف بالل
 محمد ومه مت عنون من الوف مفاعي المزم من بن عم القراء اذا اذله وبيان في
 ساط المزم في المذهب مدینون جيرون فقتل ملوك اذ لا ومه فلك وسته
 الطاعة مه مجيء لاصون بضمها يجعف لا يعاد قى منه شيئا من الباراجينا
 ما، معون بجراطه وفلكه فحال وفاكس من معون اى من خرج عجف من العيون
 عنون مطلعه مفتون بخفة تمايعل بين له معمول اى عقل وفلكه تما
 يركم المفروض الثالثة وبيان معناه ابكم الصوت والباء اذا ينقال الكاعنون
 سوجده اصحاب الطلاق ضرب بالسيف ونحو بالمعنى اى في جوال العبر مساجد
 الله فلاند واع اهل احد في المأجد المروفة القليل ميزانا فلابعدوا
 ضمام اهل احد في المأجد من الاذان ليهيمة والافتاد اليان واللائحة
 والرجال واحدها مسجد الشارق والذائب مشارف الصعب والشاده مدار
 وانماج لاحلاف مترى كل يوم وغمبه معاذين في ما اعدته وبيان
 السرور لخدتها معذ امودة بنت ندن في جد مرقد مكتب موثقة من
 فكل جالصم مسفة تجاعة معهه قرايبة متربة فرقا له لعن بالقرب
 من الفقر رحمة من الرجه ما عهدك في الباھلية كل عطية ومسقطة وفي الام
 الماءون الراکن والمد بهم الطاعة دليل هو ما ينبع به الملم من اخنه كا
 العايره والاعانه ونخى ذلك قال القراء سمعت بعض العرب يقول الماء دا
 يج صيرة الماءون صبا الصبا الحبيب مدبل انه اللسه الله ذكرها
 اشد في سورة الحاده يدخل فيه بمحى من دين وبلوى سابقا على بندها قبل
 مدليف الفعل وليل مدبلا من صروب من ادما االليل وليل مسد
 للحل المعلم فلما من اى شئ كان يعيكل مذلت قبل اذا الحكت فله وبيان امرا

**بِالْمُكْحَنَةِ
مِنَ الْقُرْآنِ**

كاملت

جسورة او اكانت مسوقة ملقة للثواب في حلقها اخطر ببر المرض
من من مصدق والله تعالى موسى اى مصدق او عذر و يكون من الامان اى
لا دون الامان ا منه مطلع الفلاح البقاء والضر اينما قبل كل من عذر
و حرم و تهليف به خلا لغيره مذلة دفعه شارد او ايلكم المفحون اى
الظافرون باطلين الباقون فلjenة ماك لييد خل بلاد اكلها هملينا
و زنج الفلاح بعد عادي جبر متزداد ساحرون الله بتهربهم
چاذ به جزا اسراراهم مثناها يشه به بعضه بعضا في الجودة والحسن
و يقال يشه بعضه بعضا و يصلح بعضه بعضا لا يعذل ولا يستأذن
مطهون بعض ما نشاء الاميين من المخزن والليل والغابط بالليل
وعن ذلك من مطرد خلقا و خلقا محبات و محبات من حبه
خلصون الاخلاص الله عزوجلاني بذلك العبد ليقصد بنية و عمله الخالله
ولايصل ذلك لغرض الدنيا ولا يحيى عند ملطف محبته و محبته
ومحبته الامر الامر في عمل الابنان مكتن اى عذف مقت اى مقل فعنيلم
محبهم مسويه يكون من سامت اى رعىت في سائنة داسهنا اسلامة
ناد سمنقا ويكون مسوقة ملقة من التما ذرع الملاحة وقبل السمعة الطيبة
الظالم الغبي و قوله تعالى من ضود مسوقة شاكين من بين ملعين بعلبة
يعروف همان الملايين عصبات ذات الانفاس والحسنا و المحسنة جمعها
اللار و ان لم يكن من عجلات والحسنات ايضا العقاب ملقات ذهاب
ختال دخيلة مقتنى مقتدا وفق الشاعر و ذي ضعف كفت الفند
عنه و كفت على ملامة مقتنا اى مقدر و قبل مقتنا مصدق للآقوات العاد
والقيمة الشاهد الملاحة الشف و المفت الواقع على اللئ و قال الشاعر لبيت شعره دا

ادما

ادما اجزوها من شوق دعوت الا الفضل على ادا خربت الا على الاب معين
اى اى على الاب معرفة حرفها معاجر منافق مخدمن الفرق وهو الباب ثغر
بلا اسلام كما يرى الرجل في السبب و يقال له من عقدهم نافق اليه بعده و نفق اذا دخلتا
فقاء و لا اطلب من النافعه خرج من القاصع او اطالب القاصع اخرج
من النافعه و القاصعه والراطعه والداما و النافعه اسما بجهة اليه بعده
محققة التي ينتهي مهبوت ولا يدركها مهتم دية الفرق عدت اى
ستطت من جبل اصحابه ادى برفقاتهم بدر كذا فاجانشلا ثم
اى بابل الهرام مكلى اصحاب كلاب يقال بجل مكابع كلاب اى صاحب
صيد بالكلاب مقدسة مطهرة مهمنا عليه شاهد عليه قبل رقبها و قبل
موتنا و قبل مقتلنا اي فال ملان قوان علا علدن اذا كان يتحقق اموك و قبل
المران قوان عال كلاب له شاهد بجهة الصعم من ادار سقم البعد للمحبوب في اسماهه
نفال القائم على جلته بالعلم و بالعلم و اذ لم يهدى نفال اصل محبته من دون مقتل
من ابي كافا لا يطير و مسيطر من البيطار فثبت الغرفة الغرب عرضها كما قال الافت
اللاء و مربحة داهيات دياك و هي الداربة و دهربية المزاد التي يكتب
ذ دارن الناس محبته اديونها يلعنون باليسهم و يقال للبس الحرك الملاك
الجله من سفيت الحمدى صلب الاب من نوع بين الاولى ذمم الام مبتداه مهنيا به
قبر مشتبه المقبر و يهون شاته ذالم ومنه حلو و منه حامض و يقال شبهه فلمحه و الظبي
مشتبه في الارواه و الطعم مهرين شاهدته بمهلكة محبره شاهدته و بينه و فهم
بعهم و من ذهنهم يقال فهم اذ يهون بمهلكة شفاعة الام من العاج عزيزالجنة
و اليه اعني لحد ما و نهضه و مغيره و ضيقها احتوى على اذ يهون بمهلكة مهارته فهم

ابن سعيد القيسي اذ عزى اذلاطت لهم مرجون وغورون طلاقه عين معلقة وعمرها مقصورة بعد زفافه يحيى
ان لهم عندها اعدان لهم ولا شد لهم وعمرها مدعاة ابستان معندهم من ابغض الناس فالله لا يهدا فردا
يا ابا عاصي دمعه زرين اللهم اعد زاد اذ انت سير حرم جرمها اجرد لها وربما اسدوا صارى
ازارها وذوب بعيارها ربها اى استغراقها نسب راجي ثابت مكانه اى عرقا يسأله طلاقه
حمسا بكماء منه وقبل طلاقه دعوى مكاه بلا حرج وقبل الاتبع قل هو الغادر دعوه ييش
من فوك ذلك مثلك بفتح المثلثة يفتح بالليل وكيف بالنهار فجرا اصياده انا ابا عاصي
دعيت به اليت معاشر بعميقات من بين يديه لجين اللالله بعقب يضم صاعدا
و قوله تعالى معاشر عذله اى اذا حكم طلاقا اصياده لا يتعذر ادعيتني كلامي عذلي
اللام على كل من كان قبله اذا حكم بمحكمة بغير محكم مفتكم مهظعين مريئين
فيجوت في القبر هشتين الملايين ناطقون قد صفا خصم الاله فين سقى واديم
رافى قسم قال اقع لى اذ اقضى ودحضا لا يلتفت يمناد لا تلا لا يلتفت
حلوه من اذالهم للابن بدينه وللذلة للاضاع في الصورة من سوء منعد برب بيال
توست فيه للبيار اذ ابت مليم ذلك فيه والديم والدة العالية مهنته مهانة ابن
لا يقصد الباقي وقبل المقصى يخدم من اهل الشراك فالاحاجيهم تفوق على عقل مكهة
حيث يركب اهل المؤس ناد اسالكم عن عجلته ظبيطل ينبع عن كاهف ويدكم مهشار
ويعصكم هو عاتي ويعصكم هو ساحر ويعصكم من محبته تحصن المذاهيلم الله يدخلك
معذبه وسمو المقصى لا لهم اقتى اطه مكة مددعه مهول مهول النادع فقل وفرط طه
معذبه من ينبو في الناس دمه خلود يكيل الى صاحبهم على اقسام بالذائب ودمعه
مضيقون مفتقدين مبصرون ايمان يصطفوا من ابغض النساء تعزى في الدنيا وغبطا عز الله
المحمد سعادلا ومهيلا اى بطيء الله عصي احراما مهمل دروى الورثة قبل ما اذيب من

باب النور المفتحة من القرآن

تادی

ان يطلع الابة من المصيف ومن قادب المائتين لها بيت في بيت البر وفالماش
من ابة اى ماء بدل ومنه قوله تعالى وادا بلنا ابة نسأوا اخه اد بنها امبا
ينتظر نساعه على الطالم نظري وجوها اى جموا ما ينما امر عزى اضفه
على ادبارها اذ نصيحا ما فناها القفا هى وبلوجه نفسي القفر الى وآخر
النراة بفتحه منظوجه حس ما نفيا اضيئا اميدنا الغيب حرف العريف
شم بل وبر وفتن وهي حلاوة اهل من لفظه وبح العم انعام نفسي الدهن
سرابا في الدفن بتنا اجز ملذا ملذا عبي نفتنا الجبل رعننا اليل وبندا نجا
انا نفنا اى يرفعه عن طرو الشليل الح الله بلى علهم العبد وفالماشنا
الليل اقمعناه من اصله فجعلناه كالظلله على رؤاسهم وكل ما اعافه فقد نتفه
معقت المُؤاد المرة الودا نتفت ما في رححاء اقمعناه اقمعناه امال الـ
لم يحول حسو الفرا ولام طفح عليك بنافق مدكان لكنه على عقبه اى رجع
القصوى نتفنا نتفن اعس فذر اعس فذر اعس اذ فر اعس اذ فر اعس اذ
علالاتنا التفريدة في الكرا التي تاجت به لهم كما في ايجون عزيزه سلة ومحجه
فيه من الضوئي كان لما ياتي المصال في عمرودة العزيم في سنة اخرى كان
يسند له ضيام اى تكوا اشنه نتفنكم نارهم وآثرهم واستنكرهم بغير واحد
نذر بغير صدر زاد حمد نذر وغليب اى نعمه نذر و منه البدوال الله نتفن
مشلاق الحبيب عليه وفالماش ناك وعنه النار وتحيلت اذ الاقمه اذ الملاه
حر عن الاله ودفع اى بفتح الماء اذ نتفن كلامي نتفن من الاله تخد ودار
نبناه بيت اهلنا ابيال دلان عبي اهله اذ احمل ابيا اقواهم من جبل الله وفالطلك
بيش بيت احقد اع اضد بياد حل عيضا على بعين نار المحمد قبل يوم من عيال الحرم
ناديكت بيت الها الدين ابي الجباب ووالها اتكيدت مني الصوابي نفني انتقا
اوالنعم المقام البت يحيى وبي اهل اعاصير بمحارب يوم ناجيته بتأعدنا حبه

ورب

وجره اى بامدعي ذكر الله تعالى وادن اي المدى بعد بحال الناي الفرق وان لم يكن بعد بالبعد
ضد القرب لفدا البر اي افت نديا عجل انتفه الي من انتفه وذنبه في القبة
من انت دن معذله انتفه العق بالليل حيث وسعت وعلت بالشارف لفدا بضم عليه
من فن مفلا ببط الرزق لمن يثا ويقد ناديم جملكم عنده اى يكروع اكاري
ذنرى اذ اذ نصيبي نسب لفدا منه الشارجع منه الشمار اذ اجل ابومعه
شي من صوالها وتلك فردا الارذل امر ونده في تلقي الاياعات موتا
وقوله نفللقدم حنى مهرا شريم جهنة وشونه نتشع ثبت وفالماش
نشع

ناخذ حشه وذلك ان اللوع يفعلن على الانسان صريح فثبت الله تعالى منه
اما ان له ذوب اذ عليه عقاب وديلع منه العزم عنه تله هم وادذهب وفالماش
مضضو نفوان الاد طاف وابتاعه وفالماش اذ نفيعها اذ فرقها وفالماش
نفوا ونفوا همل من عيسى او هل يبعدين من الموت عيضا اى معلدا لام عبدا
ذلك الفهم اذا هوى قبل كان القول ينزل عيضا فاسم الله عفوه بالضم منه اذ قل عيضا
او يجيء هو القسم العجم اذا هوى اذ استقطع اذ خذف العوز ذنرى عن الذر
الذى عذبه العجم العجم بعد ما ينجم عن الانزع اطلع وهم على افات كالصب
والقتل والتجويم اتم عياف قال عيوب لها انا باستقبلك اللعن اذا طلعت ثم عيلا
معاهض تكون في الدجوى من عي اسالت الاسلام والانقاد لما حمله اللعن
الاكم اى ذات الكفر قيل ان ينفعي وفلا فلكلهن لمن اذ انتاده الا حكم للعن الثالث
مع بدم القمة ننسا تناه فندا تناه بالماه عي سري وعي من انجي ابنا
چشتوك

لقوله اذ عي اى متنا جدت يار عيهم عي اضي افشر من العصو وغضها
مصدر نفعي اد نفع او دضي او توبه الصروح الى الله في الفن الالا بوى النائب
مع امام عاددة العصيبة وقال الحسن في ذنم القلب واستفهام باللسان وفك الموارع

د اشارات لا يغيره من حاليه لمن اللذة المفرحة تابعه الميلس اعاده من ذات اى
دفعه التهمه بوقت الغم ونده دمنه وجده بد منه نافعه شره من بين المهمه نده عزه
ذناخه باليمه وبالغه بالقد ناخه باليمه يعني طامانا خاغه يصي فيها من هبوبه
كاحر ناديه مسليده اسدقا عرقه وعرقه الجديه الطارقين وما طريق لفزيه طاره
الشفعه بالاصبه تاخذن تاخصه للاكاديميك سمعت بالشى اذا اخذته وجدته جده
والاصبه شرمعد الماسه قوله تعالى في حذنه بالشى اى عالاندام قل لهم يعنون بين اصبه
ورجله بلوغ الشاديه بجهله وهم النواه طبيعه ناديه اهل ناديه كافال
اشهق امثال داسئل اليمه اى اهل العقيه فعماء غبار الشفقات الواحه يبغى اى يتعلمه
اذ المحرر دريف الغن الصوفيه شج بحدك دفعه بحدك تقدم بطرفيك
ذناع واحد هائمه منشها وفعها المعاصرها باخذه من الشى وهو الكان
الحال المرتفع اى حقول مين الطعام على بعض الطعام ونشها يعاصه انت هامر الشى
د الحلى علىهم بطلب لهم اللذة تلود بعفن الرافعه المرة عيال شرم العزه اى تفتق
عليه وذرئ اى عقد على شر دشر من الاخير اى على مكان مرفع وعلمه عالي الله
تحاوخن تلوزعن اى معصيهن وفالبيعن عاوجب الله عقل عليهم من علة
الارفاه تصليم نادا شو لهم بالاكاديميكو انصب رصب وتنصب مين واحد وجز
او حنم من ضوب يذبحى عن ده وحسب رقب ويقال اعياء وعوله هلامست
الشطان
بعضه اى بلاء وسرى د على اعقابها عيال ده فلان على عصبه اى جاء بغيره
هذا سبله حتى برج عز فقل كل من لم يتحقق عيايد ذوره على عصبه تحيك بيك
بد عرك الددين الدبرع ابعدا ورق بجيكل بد اياكم الاعلامي انه كاذب اى
من الهاى اليمه اى ناعدا يمن ون ده كد تحملت عيال غادرت لذا اخذته
اذا اخلسته ده سى العذر لكان ما يخلفه الميلس على سكى تلا القتل ما يفقم

مُنْتَهٰ

بِالْكَلْمَةِ فِي الْقَرَنِ

قد اجتهدت بخطك اموانا وجلست لا اهبة ملهم شاغلة فلقلة ساهمية لا درب ولا
سب ولا سبب لاصحه المليون اللادين اول الملايين سيفه
بعض امنه صبينه لا ادب ولا دين امريلهم ولا مات حيث من اصل لين بن زرق وفرار
وبيال لات اتفاني لا والثاء يابيك الايهه لمع وبيال الايهه قابلله لميلا بلا فبريش
الايلف محمد الله يبلقاو الملت بين المفت والرصبة من المؤلفات الرملاد
ما، حرة شعاع الفؤل فلها سمع وفريده الدام موصولة بابلها المعنى كعصف
ماكل لا بلف قريل اي اهلك امش عرجل اصحاب ايل لمال فريل وحدل الثاء
والبعض حكمات لهم في لسته تحلان رحلة الثاء لا الكام وحلة العيت الاجر
بعالي المفت العتم والماهان فنان الله الغاو والفنون نافل الله البلا فاق سمع وحدل
اعم الال المكتبة بشرون بيقون وبلعون ليتهزى لهم اي بيجا به جرا هزرا
لهم يجهش يزد دون في الصلاة قال بوديه ومهده اطرافية في مده اعي العدى
بالمابرين العدد بظفون افهم ملا فارهام اي فنون قال دريد فقتلهم فتن الي
مدع سرامهم فالغاريق المسئ وفلا ظفوا اي بيمزوا وبنظفون ابيضا يكتون
من الاصاده بيسو من كنم بولكم يقال بيعولكم وبيال بونه منكم وبيطليه
باتللم بتنعلون من بيك اي بتعفعون بيطعن حسبيه الله يخدر من
مكانه يصفعون ليتهمرون ياعهم اللا عنون اذ بلعون اشنان مكان احلها عير
محني العن وجنت اللعن على المعنون لما مان لم يجي اهدنها وجنت على المعنون
بالابس العاده دفع بالعنون ولا بدري ما يغول الا هابيد جبال الصوت عاليه بيدري
بعي بظهرهن بقطعن منه الدم وبظهرهن بيقول لما اذ اصله بظهورهن نادعنه
الثاء في الطاء بتهده بشقله بعد ما ادلك مني ابدى ما اغلنك فحد مثعل بنسنه
مجده باثبات الماء استأطع اهم الكلام في قال سافت ما لها من اصل العكله

بِالْكَلْمَةِ
فِي الْقَرَنِ

دل نظم بالتحليل دشيفه ولا هضا اهل فضم في نفس من حشاته يقال عضه
واهضه اذ انقضه حقه هاملة ميشه ياباه هيمات ثنايت عن العديمه
هيمات متألت ابا العبد مافت و هي هيات متألت ابا العبد مافت هزمات الشطا
حشات الشياطين و خراهم الانان وطعم فيه هباء مشودا يغير ما يدخل البت
من الكوة مثل القبارا اطلعت فيها الشه ولبسه سر ولابي في القلبه
من تلقيا بامتنا والهبا المت ماطع من سباب المخليع هم من المحبة والبغض
الباره هوما بامياد و اصي بالسلكه والقاده لدولان ابيها الفؤل والدمة والهوان
الواب المشر هم اينا افقيل الينا هان عيابت داصل المغر قبل بعض العرب
اخرا الفارق فقال السنون هونا على ما كافر انت علا لا ابعي اذا اصله هرولا
العصي كابنيل وعلم علني كان الفزع قد انت
يسيعه ذلك وادرك ما يحيى وعشت اي ضعف عن
زيتون ذلك وها عالي وعشت اي ضعف عن
ارتكبته سلوكه في طلاقه ابرهيم
وطلاق ابرهيم مابد و زرها للهان ابرهيم
يسيعه امه الشر والهوان العبور بجرد و الهراء سوا للجزء هزيل لعب و اشه
الاوره و الدهمات مع اللعنة اعد علها من
ديبال كانت اليهود تكتب الى اليهود يعقوب هميه اليهود و قربت بالمال
حود هوان هدننا اليك بتنا اليهنا تلك ذللك الوفت دهون الماء الملوح
ويتعلق لها الارضه هدد الال طلب مو القوى اشدعا العوله الال اداهه
صافية وبيكان العيال الدارم الارجح الارجح
ياما اقتساوا هاهه خوريه قال بعرا
حورة لفته معناها واحد اعناب وبيقال الماء المعرق الجبه بسلام خوف الماء
ضف ويا حف وبي عرق سفنت لفرا
الله المكتوب هبها باعطا شبيهها طبيقال القيام بثمه الماء الماء وبي قال بعرا هيرهه لفه مجهه
انقطع مات صاحبه ونذره نذره ودي
فكلاك از ترو و تقمي ادم الماء عكتا كل و قال لفطيم ما شن علها قال الشاعر اذ اوسه
و ينفعه دعوه في هه اصام و دلاته
محما دهير زرمها وها بآلا الخطيب قال
في لفطيم بولطري بختي هنون المفت لا فعمول اخذكم لوسها بفيا يكيم بعنى بال تمام عاشوا ذاك
واوجه حافظه اذ شد علها هفه والخطيب
من الرصف في السر والشدة هفه و دلاته
والدوبي واقتصاع سهزات بيتا عتيق العبر و اصحت لوجه بعنقها المثلثه ذئنه
بيال اهنت بحالون لفچ اذ اهل و لعنتك خلون ما عنف داد من العالم اذا استقصاء بيتا هونه
وبي كل و موقا و سفريه اذ اهل و استحقه اذ اهل
ربيع و كل و موقا و سفريه اذ اهل و استحقه اذ اهل
بيال اهنت بحالون لفچ اذ اهل و لعنتك خلون ما عنف داد من العالم اذا استقصاء بيتا هونه
يعلاو طلبيه و بحاله و لفچه اذ اهل و استحقه اذ اهل
ترك رشيقه اذ اهل و لفچه اذ اهل و سفريه اذ اهل
يعلاو طلبيه و بحاله و لفچه اذ اهل و استحقه اذ اهل
بسبيه بحاله و لفچه اذ اهل و سفريه اذ اهل
بسبيه بحاله و لفچه اذ اهل و سفريه اذ اهل

ومن قال ساختنا لها لبيان حركه ومعنى مبنية له معتبرة بالذين علموا مبدأ الاعمال
من الاسن كان ناس و قال في قوله معتبرة بالذين علموا مبدأ الاعمال من حما مسني ابي ضعيف
نابدو الفرق من بين ها كاما الى انتطت وتفقى المانى وحلى عن سبع العلاماء
تبنة الطعام اى فرج موساه الربى اى يذهب بعض الاختلاجت بذا الصدقات
او يكتبه او ينسبها بعض ينقص بليون النعم بالكتاب بليلونه ويعزفها
سبعين ينبعجت و بنى عجنت و يقال ها كل يوم ينبعجهم و يعزفهم ديفال كل يوم يعزفهم
لوجهم يحيىهم هنار بيترون يفرجون عين الله للبيت و يغيد اى مخلص الحرمون
من الكافر ينهضون بوجهون بالخلافة الكلم اذا فتحت حق و بدحها الفقه
فهنا يستنبطونه يحيىهم اليون كل ما لون عيدهن المراجع مثل عجنت يستنبط
ياافت جهونك بكيم من قلم ذرق جريه اهلها وجاهه كاسم شهورون في الدين
او يحاربون ويفضلون يعصونك من الناس بتلك ينفك منهن فلذلك يغيد
عليك و عصمه اى الله بعيد عن هذا الاغراق منه من العصبية تادون
عنده يتبا عيوف عنده يغيد مدركه واحدها يانج و تجرد بفال ينعت الفاكهه
وانبعث اذا ادركت يغورك كيلون والقراب الالكتاب ديفال بغيرون
يدعون القرفة الشهه الدعا مجذون يحمدون يغونك فهنا يعيى بما
ديفال تدا عما يعشى اغا من عييف و المخان المخان واحدها منع ينعي
يغتصون العهد بغيرون بغيرون يغورك يغورك يغورك ديفال في البيت
يتقلدون و يجاوزون ما اموالها به يتباون يغورون اسقفهم اى يلحوظ اهل
في البيت و يبغون دضم اوه يدخلون في البيت يلحوظ بفال لحث الطب اذا
اخرج لالله من حراره عطشى ولذلك الطابر ولحث الايان ابتداه ااعف
الايان ابتداه ااعف ..... ملحوظ عصب و ملحوظ ديفال غير

من كافل مستفيض من ملوك دوقت من ذلك ملوكه على ملة يحيى عليه حفظ
الله رب مدنه لرب فنجمة من رب يحيى عليه حفظ الله رب مدنه
ببر سهل الأصعب واليرادين التلبيسي بسط يحيى عليه حفظ الله رب مدنه
داعده وقل عما جاد سايره من التلبيه ادل الله رب مدنه يحيى عليه حفظ الله رب مدنه
يحيى عليه حفظ الله رب مدنه الأديم على ساق شل الفرج و الطبع و عن هارون يحيى عليه حفظ الله رب مدنه
بالجار الجل نصف العامه وهو أول عده ما اخر شيئاً في قراره
يميدن لا يفهم منه بالاعمار لا المروال الناجي تجاهه اي يوم جذبه
ما من حصن قد اذ عاشه معناه صار لللاند المفتر الوجه للنباخ ومن اسباب
احبه اولاده يتباهم في اخر المحادنه ويقدرا ايا يهد بالتجهيز من وصف
يعرف بغير اليس ولم يرضا الفراز والباقي امثال العجاج وعفها غيرها يباش اي يوم تلبيه
داحدها ينبع فيهم يحيى عليه حفظ الله رب مدنه مصفر فالدبة رهان من الاصل داعده
عجاج اذا طال عجاج اذا احبه من عجل على ليل الاسم ان لهم له للاح على العجي زرع من
بلون بذر اكملا لكتبه بظل بصق هناك عليه غلامة وعفة يقال عقوت اللاند
اعنى عن افانا عاش اذا استدلت اليابس ضيقه المحتله من تله اقوى اي
هي ناد مجده نادها حفظ عتقد من قراءته مع البن اعوى كيقال عقوت اللاند
يمهم فواه عقى ام بغير الليل يقال عقوت عقى اذا صاد عمه وعقة يقال عقوت اللاند
الحال عرج برج اد اسرية العجا وليل من يعش عن ذلك الحين او يعيش عن ذلك الحين
يخصى بغير القرآن اي يقطرون عليه يقال تدبجت الامري نظر تدبجت عاصبه
التي اقيمت براكلام ضلله لاظهار عجائب ثم جعل يناسن لهم ينضم وظيلهم
تمثال ونفع حتى اغتصب وعنه مقال على يدم اعلامي اون ينفصل ثباتن ثوابا عالم

وَبِنَفَاعِ يُتَعَقَّدُ وَيُتَفَعَّلُ مِنْ أَصْلِهِ فَنَحْمَرْ وَرَأْتُ كَعْبَنَ الْمَدْعُونَ سَيِّدَ الْأَيَّلَاتِ
أَجْمَعَ بَنَاءَ الْأَدَارِيَّةِ لِيَأْتِيَ نَمَلُ الْخَرْ عَلَيَّ إِذَا هُوَ يَوْجِيَ نَصْطَبِيَّ وَهُوَ تَمَّالٌ
وَكُنَّا بَعْضَنِي بِيُذْدِيَّعِي فَيُجَسِّدُنِي يَخْتَلِي بِعِبْرِهِ بَعْضَنِي مَقْبِلَيَّهِ مَدْبِيَّهِ جَمَّاً
يَغْطِيَنِي إِذَا يَهْلِكُنِي تَمَّالٌ رَّبِطَهُ إِذَا قَدْمِيَّهُ وَأَخْرَيَّهُ إِذَا اسْتَطَعَهُ
وَغَطَّيَنِي إِذَا اسْتَرَدَهُ مَنَّا كَلَهُ الْقَدْمُ بِيَحْمَنَ هَلَّكَنِي إِذَا صَلَمَ بِيَسَاً بَابَنِي
وَالْبَسِنِ الْأَدْنِ الْصَّلَبِ بِيَاجَلَا مَلْبَانِي خَامِنَوْنَ بِيَارَدَنَ يَغْزِيَّهُ
يَقْبَاهُ مِنْ أَصْوَلَهَا دَيَّالَ يَنْفَعُهَا بَدِينَهَا وَيَطْبُرُهَا يَكْضُونَ بِيَعْدَلَهَا
الْكَعْنَ يَزِّيَّكَ الْجَلِيلَ يَقُولُ لَكَعْنَ الْفَرِيزِ إِذَا اعْدَيْنَهُ بِيَرِيكَ رَجْلِهِ ضَداً
وَنَفَالَ مَرْكَفِهِ مَنَّهُ فَوَالَّهُ قَالَ إِذْكَفَ بِرِجَلِكَ يَدْمَدِهِ بِيَسِّرَهَا وَأَصْلَهُ الْبَصَبَّ
الْدَّيَّاعَ بِالْمَزْبِدِهِ مَفْتَلَ يَسْعَوْنَ بِيَحْمَونَ صَيْوَنَ يَسْتَعْلَمُونَ مِنْ الْمَدْبِرِ
الْكَلَ الْمَعْرِيَّهُ لَهُ مَحْفَظَمَ بِنَالَوْنَ يَسْرَوْنَ مِنْ الْمَلَانَ وَهُوَ فَاطِيَّهُ الْمَطْمُومَ الْكَلَ
كَشَيَ الْتَّنَبِيَّهُ إِذَا اسْرَعَ بِيَالِرَ الْتَّنَبِيَّهُ بِنَلَ يَسْطَعَلَ بِيَسَادَلَنَ الْمَلَكَهُ يَخْرُجَ
يَرْجُونَ اصْوَاتِمَ الْلَّهَا وَلَا يَأْتِيَلَهُ يَعْلَمَتَ بِيَقْمَلَ مِنَ الْإِلَهِ وَعِيَّ الْبَيْنَ وَرِيَّبَ
بِيَالَ عَلَيَّ مَقْعُولَنَ الْأَلَيَّهِ اِنْصَادَوْيَا تَلَ اِنْصَادَنَ يَسْتَأْدَلَنَ الْمَلَكَهُ الْوَتَ حَمَدَيَ
مَاقْمَحَتَ بِيَجْتَهَتَنَ يَلْمِلَ يَسْلَلَوْنَ بَجْنَوْنَ مِنَ الْجَاهَدَهُ وَاحْدَادَ الْمَوْلَكَ سَلَتَ
مَوْنَهُ اَمْزَلَنَ لَهَا إِذَا احْرَجَتَهُ يَهُوَ كَمَ يَسَالَ كَمَ يَسْمَونَ بِيَدَهُوْنَ عَلَيْهِ رَضَدَ كَمَ
يَدْهَبَ لَهَا يَمَّ عَلَيَّ وَجْهَهُ يَسْتَهَدَهُ يَتَعْبَثَ بِهِ يَأْمَنَهُ بِلَكْمَيَادَنَ فِي هَلَكَ
يَلْعَوْنَدَ بِصَفَنَهُ الْيَمَ يَدِيَ بَزِيدَ يَهَدِدَنَ يَوْطَوْنَ بِصَدَعَوْنَ بِمَعْقَوْنَ
يَسْعَيَوْنَ فِيَقَنَ الْجَبَدَهُ وَغَرْقَنَ الْعَسِيرَ يَجْزِيَهُ عَنْهُ لَيْغَنَ عَنْهُ دَلْقَنَ عَنْهُ
يَجْزِيَهُ عَنْهُ دَسَمَ الْبَارَكَيَّهُ عَنْهُ لَيْجَعَدَهُ يَلَيْقَنَ فَلَمَكَ مَلَكَ الْمَوْتَ مَنَهُ
لَيْقَنَ الْمَدَدَهُ اِسْبَفَاهَهُ وَنَادَاهُ اَنَهُ يَقْبَعَ اِدَعَاهُمَهُ اِجْمَيَهُ خَلَدَ يَقْعَنَهُ اَدَدَ

دينار ورت الجيل اذا قاتل لمن لا يحيى وقتلوا من مات لا يصلح المفاسد
 دنارا له وله دناره يقت بعصم اعضا العيبة ان يقال في الجبل من حملة ما يحيى اذا استقبل
 به فذلك الحمامة ماذ اقلت بالبوب فيه ذلك البعث ينكره والذئب يقت بعصم قوله
 ليس والت بجهنم منهان بنامي يحيى عوقب في القراء الذي سلسلة
 للنذر ولا لذلة لما طاف ببيانه بل يحيى في كلامه يطعن افتراض
 والمعنى المكروه بالذمية ومنه في ايات طلاق ما يحيى الذي هو بالغا عدو اعم
 يحيى ايم بطرس بيتون بيروت تقوله اولا الاخر نامه بين المرضع والمدح
 عاصي بيت اليه العين والعين المفحة والذرقة والبرى القى خلف بيتا في الميت
 الميت والبركة والعاشرة ولجزءه فللت اليه وبيه المترفة الرفعه فقال
 هو عند سلطان اليه وبيه بالمعنى العادل والبيه ما يحيى الا ان ادا
 سلكه يقال ملك يحيى قال افة فهل عامتكم ايكم وغرب بسب كل شر من
 لغير اليه وكل سر المثال قال الشاعر اذا ما رأيه وفتح تلقاه عابه اليه
 اي بالغة والقديمة تحيى اما مخلصي اللذين ودرو الحوية وذيل عين الطبلة
 ويقل سوانقي يحيى يحيى فها يقال بعث الطبطبادي مشية يحيى ما يحيى
 ان يلي بيده وبكتابه كان الاصل الطبطبادي ثقلت اهدى الطالبين يا كلام يحيى
 واصله يقطنه ويقل يقطنه يحيى ويدعوه في شبهة دينار بلوى مطاه شيخ
 والطاه المضر بجود بيع وقطعه فقل انه لون ان يحيى اى لون يحيى اى
 يبعث بروح اليه بغير حقة اليه المضرة يومئذ بالحب يصدقون بآيات
 عن الجنة والدار بالبعث وللناس ويني ذلك يحيى مفهوم الصلة اماما ان بعد ما
 يحيى قهقا ورض اى الله تعالى يقال فاما الامر اذا لجا به مطر حقه يحيى
 ذهوله حار نتمام ينفعون اى ينكره ويعتصدون بعاصي عاصي الله عاصي محنون
 ايم بطرس

ينفعون لابن اسد وله يحيى فن حلف ما يطيرون فالماء من فتح لا يحيى
 والكل من اش هز جل عياذ بان يطهرون الا اهان يجعلهم من الفرق السباخ
 ما يحيى عنهم وينبع من عذاب الاخر فهم في المطالع نشلوا من مدن الجنة في مطلع
 في اقام العيب المذاه منه قوله الكرايسير الخ لذاته اعلم طيب الباق اذ ان
 حذف اى فتنه يحيى عاصي الله يحيى من اهانه يحيى من اهانه يحيى من اهانه
 من الكرايسير افسد الله يحيى فهم في الدنيا اعا اختار العبرون عن عذاب الاخر بنكيره بطرس
 برض الصريح قوله فنلا يريد اعد الماء الاخطاف المفروض لا يحيى المفروض
 يحيى عاصي من الاية وعاليين يقال المفحة والوة والبه وغله غال اليه
 من نائم اعجلون على عرض اخصي كانت العيب في لما عليه يحيى الجبل فن الماء
 وكيف ان فرجها مني فحفلت ان لا ياما البدلا على سبلا اصر اهاما مكون ملعة
 حمر عدت اهجا باطلة اند تعال ذلك من علام جبل الوقت الله يحيى به ملعة
 العجل الماء اوجهه اشهر يحيى الماء كله يحيى الماء واغي به ويكيله كلام
 بالعود والسرارة والكليل الذي اخرى شيئا يحال الكل اقبال اذ اذ اوس شيئا يحيى
 على اذلي اعني علىه يحيى اشتليل امى اخلفي الله اليت صدقوا من ذهبيهم
 ينبع من ضواحي العين بحر عصا اذا اذهب منه اليه عاصي وجعل عصي ومحاصي
 والعصي وعلق العصي وذهبيهم عصي وعاصي اذ عصينا الى اذهب عننا اتفق بناس
 الذين يطعون ما على ايم اليه فعنه قال النب اياي لعن احمد كله مثله في ع
 له زين ابيط عصي في حمله ويقول اليه الذي مني ثم سمه بالبعض والبعض
 جسم ايجيته بطبونه وغيرون له دينار لهم ويفضوله مده وقدم فلما هم
 الملك ينكره يديك عيلها الوقبة اين يطعها بطبونه فاسمه بطبون في
 اسائه عن عهن دعوا شفاعة لهم من اله افال والمن من العصي وفيه يحيى
 بطبون يحيى وعوالم عال ولديك لك النب لذاته يحيى وقبيله وقبيله

پریم رو طبقی نایان شد و در مانند سب خلصان اگر و شد ریغه صفت این
در بجز و تو صفات بجز و قدر معوق لذت مفیع اوقات مفعه صفتین
مشکل در مکمل از صفتی شد و از دل صفت بجز نو انتقام دوام یافته
که همان کم برخوان نوبهارم چو شد و طبع از زبان مکرر لش است این برخی خلدم
در صدر در جزئیه سه نصفه و بینه بجز بیان فرد و میر که دلیلت برخی از دلیل
پسند روزه شفقتی سان و مدل از شیخین هزار از بخشی ایش معاشر
عوف و هویه حشم بمحروم بران رو شنید افراده لبران خرم عینه لاذ
در شیخ حشم و روش طبلان آن ای
جه بجسته لذت عطف بمحرم طار و لذت ای
شتر لذت ای
بسم قادر بیمه شفته و خداون بقدر کا پرسب ہر کو زن طلب و ای ای ای
رافع ای
عربیه ای
اکوئی خاتم دلایلیه لذت عطف ای
آیم ۱۵۸۴ دیم ۲۰۰۰
در زبان حشم جدا یا لذت ای ای

د درینه و دارو قیع مقدور محنت اغزار و قیضه کودرت پروازد جهاد کنیت رو دلخواه خود تا زمان
از کنکله راجحت و نایانه دشنه از مردم شدند با اصرار در شدید رحیم بزرگ حماه افخم و زنده از خدیمه لام و لام
برست از شیوه هدایان لوار که قصه سر بر زمین فدا نهاد نورسته جواند که از کام شریت بقنان کام عبادت المون
کاسه و مکمل ایش ش بدها جمع داشتند همچنان اصلی کیم راجبت حق دلخواه از دعا امداد حشره داده
طوطر روح زیفیش لارفه بدان پیغام بر عازمین دار امیر از پرواز و قمر روان اطیفیش باعند بدان و هم
ایش و سر زده اوزار کشته شده مانند کان و مسوبان بدل ایش درد فرقه سر امد و صدر کنیت
دین خرافه بده و صدریت در دشنه درد فرقه و کوک عیش لذت طا ایش در حیات محیق اهل
ایزن ایکندر خارکنده دست لار قرآن محظی و کدریت است اینها نیز معلوم مرقع دیوان از لذت شوریت
افزوده هر شتر لذت پیغام را بعد فرم و نفع ش صور کائنت بیغتش اموات و صفت محکم است
بر قم صدر مالک آن داده و جهاد در کلک خوش تطمیع کا رفته قدم فبار بخی هر اسد ل سلطان طبله از اعدام و مجازه را
جذان بنی و جوهر از مجهوله میگردیدن اندام کذشت نظم تا عذت محارابین محولا شده بضریم
پیش شکایه در باغ نزد کاهن کس فیث که دست ن عرار در مرغوز رونق از نوبه ره خانه از
بال خزانه کس فیث که صدرست عمار محبوب شد بر صحیح بند روح بمحاذف هر که زلوبیه شن کوشیده زخم
ز همین علیه افغان فنا خواه بجهه زدایانه باجر قریب دل بحق و سبب تریک که زین مرحد ایز دیگر دلوب
افزوده هم تو زندنی با تراحت بعدهت بر و صعف فرمه و قوه ضعف در عالم اخلاق صدر غیره باز هم خود
سرمهیز لئنهم بجهه پریزه قات احتملیت عصرا و قات این دیگر ل سر افزای ره خانه
رقصه دست سر طلبند و بدار کنیت و مکمل نیزه بپرس از دعا سرمهیز ایش بجهه منع کوچه ایشی دلخواه

كتاب رفاهة الحياة

بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ

الحمد لله الذي ابشع نظام العجود واخترع ما هيأه الا شياطينه
الموجودة لأن ظلم التيالي انوار حكمته الباهرة واستنار على صفات الايمان
اشار سلطنته الفاهفة والذكى وجوب وجوده «فليقائد واقع
عدمه» وقناه دل على وجوده «ادله وسمائه وشهد بقداده
نيته وصف العالم وبنائه خمسة ولا يحيى ثالثه وذكره
والثكن ايضاً عطاياه ونصلح على ملوكه وملوكه وخاتم انبيليه
ورساله وامين وحبيه ومعبط امه وطهيه وعترةه الطاهرين
من الشفيف تبين كلامي كه صور صواب قياس ولصديق صوابه
اثوابه واجناسه ان مقسم فرد كمال وكمال ومقسم جنس سائل
فصل وافضال الخواهد بود واطيف تبين مقالي كه از قصوب مدد
ومفهوم وتعلقله دد ورسوئش باصوله موضوعه وعلوم
متعارف وخطاب مبرهن متکاسفة بطريق استئنام وملامه
استلال تو ان بنود حل مبد عیلت كه بداع صنایعنا حصص
اجلاجه عربی سکال مستقیمة الاصلاح افالك وزعایا

الحمد لله الذي ابدع نظام الوجود واختر عما هي الا شائعة بغير حق
المحود ملائكة ظلم التي اشار حكمته الى هؤلا واستناد على صفات الامام
اشار سلطنته الفاقدة لـ «الله وجب وجوده» وبقادر واعظ
عدمه وفتاوى دل على وجوده «امنه وسماه وشهد بعد حمد
نيته وصف العالم وبنائه خمسة ولا يخصي ثانية ولثانية
والثانية ايضاً عطاء الله وفضائله عز عنده وسلطه وخاتم انبيله
ورساله وامين وحيه ومحبته امراه وفيفه وعمره الطاهرين
من الشفيف بين كلامي كه صور ومواد قياس ولصديق صاحب العبر
اثواب واجناس ان مقدمه فرداً ملوكاً ومقوم جنس افال وعال
فصل وافصال الخواهد بود والطيب نبيت مقابل كه از تصور مدد
ومن فهم وتعقل حمد ودرست موثق باصوله موضوعه وعلوم
مبادر العلمون فدان تقويمه تعلمه
اما التعريره فهو المقدم وفهمه يوشيه
العلماء اجزاء تقويمها واغراضها اللذان
واما تفصيفه فضمان اصوله وموارده
استلال تكون بنود حمد مبد عيدت كه بدايع صنایعنا حصص
اجداده وغایب اسکال مستقيمة الاصلاع افلاله وزنیایی
غمیمة بفتحه اوان سلطت بحسب
رازها سمعت اصوله موجوده قان مللت

فارماده از وضع عالم کن از جهان من بطن و خدا در موطن خود را اجتناب می کرد
 و دلایل این ایجاد واباع لوای افت و اختراع بفراره و اجرام نیزه ذرا می
 سند برده مرکوز که ایند نظم حمالک عوی ای طهم می کنست را بعید بردارد
 و از افرادی انسان از امور سریع این مقدار و غیره ناواقف عنیت حق و علا
 از ارشق نیض از اول بر فرضی قوب ارباب علیم ^۱ و مرادی احمد
 شوق و ایف از احوال این اینه حمل صدا که جلا با بد و جیل علی الکله
 این سخن اند ولی با جمل و جیل از جمال شد و مفعده ناقب جناب مرتفع
 کردند **اما بعد** ابن رسالت ایست میم رو خضره بجهوت در بیان حق و عیار
 و امور ضروره و فرماین مستهام واردی حیران عشیه الجد کیان
 از هر خوش خوشی و از هر خوان تو شبهه از خلاصه ظلام رسالت را در بحیث
 ابراره نموده پیش زتاب فرمیست بس مرد نور و جمع غیر عرض کو ایحی خود
 فرض و حکم ای عزیز خلق و ارام سپاهی راست فایض ای رفاقت حس سر اعدام حمل
 سند شیش زرکا افعان شریعت بخششی ای افادت جنی ای ای
 مشن ای صفت چهارم رحیم خاتم میشند بین دفونی ای خود ای ای دیگر
 داشتی بیش فرست کتب افیش مجموعه حالات نهارت

بخدمت

سخنست بجزی و بجزه فده ایج و لایاد می خوده راهی ای همان ایحی الایرس که
 لایس برمان ایش ایه بنان الدیاره نبراسی لایضه می دست بمع
 المصبح ملاع محوال ایسدا المیتیج هجیه لایسلام کامیان فده خضرت
 عجیز همکار را شر ای شر بیضی کنیه بیرب کیتیه بیه کلیش
 از بیچ شریشده جدن تاب خدا که طلبان ایه و دیدت بین غد و جلد
 بیوتم عاد بر لوح هلاکتیه می خست که جهیز تقدیر بین کریمیان
 در بیک ای ای ای و بکش ای غرفی نیشنه می خوده ای زن عبارت و مطهیان
 بث دلت نیشیه بیه برا حاطه دلت خضرت کنیه بناهه کی دیه بیون نزد او در
 هیچ هر شر ته کله ای کاه و طلبان حکم ایتیه بش هر چه درست
 ای ش پهه جهان دلت دیه شرند و بخطه بیش هیفت ای خاطه کلیش
 ای عیش فریشند بیت رضوت خیال بیه که بکنم ^۱ ای سنه نو
 بود در هفتم ^۲ چشم در ایم یه سه بر از هر درست هست ^۳ ای ایزند
 بایدیده مر خوش نیش هیخت درست ^۴ ای زیده جوس فریش هست
 هیخت بیک بر دیدکا بایدیده یعنی ایست ^۵ دل هیخت هست دل پیش
 درست روح هر درست هست بین ^۶ هر زیده کارش ای هنر در داد

یا سر نور او است با کوت پیش امکان شود که می خوب عینک
پسند های بگزیند لارادت دار آن زمانه و حالت نمی بیند هنوز توقی خبر برخان و قی
می خواهد و لازمه نیز برخواهد جمال می خواهد می خواهد می خواهد می خواهد
باید این بحث وی کرد که وبا نهاد خود را در می خواهد صبا نهاد و باید سر زنی
وچنانکه بیرون از دسته باشی و لازم توقی نویاید
فصل بیان کنی از بیان علم و عقایق افضل علم و شر ف معلوم که در این
لذت بیان عقول و اکبریت و امتحان بر زدنی المول طبق معرفت معمولی می خواهد
آن علم مذات و حییت البصیرت بزرگ شرف علم بقدر اشرف مذکور
و پیش بزدات و حییت اشرف است پس علم مذات او اشرف علوم
بدون شعور پیش بذات خود خالی و فوجها خالک نهاد و فیلا حمل و دشمن حید
علوم است در برتری در عرض شاهد در این عارف و کافی شد خالک نهاد است
و معرفت با عرض امساك مقدم است برمعرفت سر برخواهد ام اول العلم
معرفت ایلک و خدنه در فرمان مجده فخر معرفت در ما خافتت الجن و دلاس
والا بمعنی دو فیض فرمیم حن دلاس ملکه ای این بندگان شد مردانه فرز
معشران مر مراد لازم بعید دلیل بیرون معرفت شاهد عور و کافی شد
دیلمی ایل

و زیب خیز نکنند بل از زیب خیز نه بینست در جهان در هیبت و دمانت از پرستش
الله کسی میگذارند ریخته اند غذای خوب نه و زیب میان خوب بگزیده و خوش و عفیل است
مهدن و بسته و حبله من زیرت در بر سرخراجم علام شریف صورت اطمینان خود
نمایم لذتی و بل از لذت خوب است این نزیر بیهود است درین اند حبله و هیبت بگزید
و اعیان سلسله طبقه دارند چون یعنی این اند موادی بد طبع و عفیل من زیرت از این
لذت از این بفع خوب من زیرت چند که قلی را خصوصیه عبارت فرموده است که وابد نهاده
روح القدس در فخر خود عطفر صفت از عذر فرموده است مکذا لذت این داشتند
اینک و میحاصین امریکا ایشان هم خود را بنت ریخته بپرالبد و اعیان
چون شریف شد است بپرالبد و اعیان است پر راه فخر خود را عطا کنند خوب نزیر است
شریف است و از موادی بد هم سلطنت او بر ریخته فخر شریف است و از در را که
دیگر خود عالم و چنگ است و اخلاقی حمده و از صفات پنهانیه ای از این شریف است پر راه
و این شریف و لطف ام از زیاد بایق طمع و خیل میش طمع است به لذت این را عیان است و این
و اعیان شریف را صاف شریف است که از این شریف و عیان شریف قدره شاند صفت خانه ای از
دیگر کربل شریف بدریز شریف از این دارند و صفات این شریف و عیان شریف
رساند لال ایشان را بخواهند و این مخصوص از این که این راه فخر خود فخر اول است لال ایشان

بر جو من خواه شریف عذردار خواه و آن چنست هر چهار زاده هر او فرزند خوب دارد
در کرم و بیف سپه بخواهد، هدکت محو است دمکت هدکت بر جراحت آن
جسم او بست پر نمای حسیم از بز بحیره به بحیرت هدک بر پیشان بین خون و خام
هر چهار زاده هدکت بخاطر بخوده نمای حسیم از بز کرم بظیف بشد
و همچه رازی جسم او بز هدک همراه در ترمه لاذغد حملات و لطف او
بنت باز بز بکر خواه و آنکه رازی جسم خوار رخواست با و بار دشیت بشد
و آنکه در عذیت بعد بشد از عذت در هیئت برودت و کشش خواه دارد
چهار مردم همچه رعصر و هم مردم رکان و آنکه او بز و دلک او همچه رازی
عصر خود را بیعت و بر عین مردم را زید او را بیعت که رازی عصر خود را بدهد
بر گفت عصر خود را زید بر چشم سرمه که و بیعت عصر خود را بگفت را کمک میان
کردند و اعتماد آن سندم که دو موالد در امکنی و چو بیعت داشت صفحه عجم
اخوه هم بر کوهه هم بر کوهه کل کی گفت من و بر دیگر بر پیشنه تا زدن سرمه ای
با پیغمبر محدث و بنت و عصاینه محمد را و حبم عالم در آن طرفه و قدر طرفه که دارند
جهت کشیده هست انسدادت دلاله و مدن و بصره لفظ عصر را هم صندوق شنیده
در طرفه که بخوبی طرفه ای معصره بام رضا و ندیم پیغمبر و دلش هم خواران مکان

بد که بزرد از زعفرانه مذهب است او از ریگ جهت است با چهره دیر و بارگاهی می باشد
ریگ دلخواست دارد و هر روز گوین آتش را ب می بیند هر چیزی که آن را در خود
می خواهد این بجهنم پریب جمی درست بگیرد که مردم در صورتی که خود را نجات دهند عین جسم متصدی اهلان
تربت خواهند بجهنم اگر هم اس غذای غیر از این حسره داشته باشند را در فتح عین پدر از این طبقه نباشند
آنچه بسیم و جی و در دلخواست بجهنم است از از این شد و طمعت اش لذت چشید
فوبیز کشید و از دلال طلب شد روح خود را از دل رکنید غیر از این چشم و در برابر پریز از این
سینه جسم اینکه این جسم غذای بجز از غذای سرو و گیف کشید و فریز شد
طمعت داشت از این کشید و فوبیز کشید و از دلال طلب شد که این روح بجهنم آری
برنگ کشید اطیف مصل خاند و خوبی و رطی نمود و صدمه و نقصه و مبتده و عزم و جبهه
از این کشید دلال از بیت بر و حکم صفع از از ریگ می باشد این این و این چند کشید
اچرا این دل این را طمعت عذر را بدهیش از اینه متنمده می شد طمعت این
دله ب دل این و طمعت ایک نویسل طمعت هر دو سه دل طمعت ایک طمعت ایک
کشید این این بجهنم طمعت عین بجهنم فریز و طمعت ایش است
بال از این بجهنم کشید ایش بال از این بجهنم عذر را داشت و که این دله بجهنم کشید
در بزرگ سر ایوفا ایه هر خود را که در زر عذر نهاده است و خون ایست ایک

می خواست نشست کنید و دیگر دهان را بخوبیست بدان می خواست
و غصه که بخوبیست در زمزمه شد و کوچکان را بخوبیست کنید برای اینها
پس از همه کارهای که بخوبیست نشست کوچکی که بخوبیست کنید مخصوصاً
لطفت عذرخواست بمناسبت این فقر و قدر خود را بخوبیست و حجه سیم که می خواست
برای اینها ناخواست بخوبیست و این ناخواست در بخوبیست بخوبیست که این
نخواست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
نخواست بخوبیست اول بخوبیست که این نخواست در بخوبیست بخوبیست
که این نخواست در بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
است و بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
برای خوبیست بخوبیست و در این اعمور روز خوبیست بخوبیست بخوبیست
حجه بخوبیست خواهد بود و بخوبیست پس می خواست دو راه بخوبیست پس خواهد
بخوبیست که این بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
خوبیست خواهد بود و این این بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
ساده این بخوبیست دین بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست
و خواهد بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست بخوبیست

ب و شیخ ملا به باند عذت خواهی از چشم هر چنان زر زده اند سمع فرمودند
چیزی بس بیست شد را این موجو است حقیقت و حقیقت است که درین موضع
حصت خواهی داشت و عدت جمع موجو است دستی از حصف لذت باور
از کار موجو فرزند این شکن و راهنمایت و عذر برداشت که این همان خواهد شد
بیکار نظر و مشهود را که از همه قدرها بیشتر شد و حقیقیت داشت که بین این افراد
الموجو در همان خواستگاری است در راه خواستگاری نزد بذلت خواهد شد چنان
البعده عنین بجهت و بذلت خواهی و قدری است غیر از غیره است
درین آداب است و حقیقیت از این شکن بذلت از بود و مهره
و میخواست بزرگ این از خواص و سمات حدوث است و حقیقیت
رزاره از خیز است از جمیع از درین شکن و از این دو حجت جمیع
حقیقیت از این خواستگاری در این مکان از حشر فیلمی خواهد شد از همان شکن
و عرضی است از این حجت قوام خواهی در این از محدث
بی و مهره از بیشتر چشم هر چنان و زر از این و لذت از خواص خواهی و حقیقت از این
بر و نهایت دو خواستگاری داشته بیشتر از این میخواست
که از عدو و کشتن بعد در این مدد در زنگی شدن بیست بازگرد

از رفاقت داشت شنیں بُریه سچ بکرا مبارلا پیش رشد و بدن میشند از پنجه گردان
 را که بدل لایش زد و با به الامین ریشه داری خالقی نسبت بخی که همچنان
 بگزیدن بگردان پس و جمعیت که برش داده بگزیدن ملطف میباشد اما من خواه
 لذذت بمن وسیع نزدیک ننماید و از چنین پیشنهاده را چون بگزیدن
 صفت که را پیش داده بگزیده ولن گفت پیرگزیده صفت چو کشیدن آن
 از رفاقت گزیدن بگزیده و احباب اینچنان و نیز طوب و اکار اصرار لایله لایکه
 و شیوه خلاف آن خواهید داشت بلکه و از رفاقت آن دیگر علیب و خود پیشنهاد نمایند
 او و احباب بجز و اکار بگزیده آن دیگر علیب و خود پیشنهاد نمایند
 بگزیده بگزیده ایشان گشته و در زند و بین چیزی بگزیده ملطف بخواهد از آن
 دیگر عذر بگزیده هر چنین ایشان را کجا و در چه کسان فجایل الله الا ایاعینه
 من فرار این راست و رصد فرانش و از دیگر میگزیدن شویه همچنان بگزیده
 ایمیشان بگزیده و مرکزیت لازمه و ادعایی همگزیده همچنان بگزیده لایلین
 و اکنده بگزیده بگزیده بخواهی میگزیدن **فص** را پیش
 صفت میگزیده ایشان عیتم فدر و خود و میر و مسیح اینچه که علیم و صدقی بودن راست
 لکره و بگزیده بخواهی و قدر داراعت همگزیده بگزیده میگزیده بر تکه همچنان صفت

چین وزشد و نزد رشود هفت زنگ بذلت بهمن روشی میزد از خانه روز خوش حزاد
 و زن صفت بگزیده من چیست یافیه العقول عین وزشد همچنان
 همچنان و احوال شیخ عالم کشت بعد رصفت هم و از همچنان صفت بگزیده
 همچنان را زنده و سرگز است و ایند چیزی بگزیده همچنان
 بذلت بزرگ بگزیده لا بحکم چیزی رضی عن روش پن من رفاقت
 اینچو و چیزیت واحد و کل وحدت و بذلت بعین روت از بخت از کو
 قدر عزمه صفت داشت و از زنگ عیین سیمین ایشان چهارم کشیدن لایلی ایشان
 بذلت و بخت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان و بخت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
 ایشان و خدا
 را رفاقت خود بگزیده و بگزیده و بگزیده و بگزیده و بگزیده
 و خدا
 و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا
 و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا و خدا

و در هر بیان مکلف در بیان است که واجب نظر در هر مرتب بخود داشت
و عدم بیان شده پس از علم و عدم وجود بیان شده و بعدها جایز است که بخود بیان
نمایند علم معمولیست پس این بیان مکلف است که این مجموع مکلف و در حقیقت این بیان خواهد
بود ممکن است این مکلف بخوبی در این دلایل داشت و در حقیقت علیم چشم از مکلف داشت و این دلایل این است
که بخوبی داشت از این و بعد از این و بخوبی داشت از این دلایل است
علم بخوبی بدانسته و بخوبی علم و بخوبی می بیند و بخوبی مخصوص بخوبی از این دلایل
و بخوبی داشت و از این دلایل و بخوبی داشت و از این دلایل و بخوبی داشت و از این دلایل
جهت همراه داشت و منظمه مترافق در این صورت معمولات و بخوبی داشت و از این دلایل
علمت و از این دلایل معمولی فحی خواسته و نه بخوبی مژده بیش از این دلایل
علمند داشت از بخوبی داشت و از این دلایل داشت بخوبی داشت پس از بخوبی داشت
نشفعت علم از جمله در زمین از این بخوبی علم بخوبی داشت و در حقیقت از این دلایل
که از این بخوبی داشت از این دلایل معمولی داشت و این هر دلایل محقق الدلیل داشت و از این
که بخوبی داشت از این دلایل داشت بخوبی داشت و بخوبی داشت بروجہ می بخوبی داشت
علم مرتبط بحقوق این دلایل و از این دلایل داشت بخوبی داشت و در این دلایل
از این دلایل معمولی فحی خواسته و معمولی فحی خواسته و از این دلایل از این دلایل

۱۰۷

درست بر جو روش پریمی عاست بر الاقات و در زنگان ایکا فیتا زد هر چهار چشم
عین راست اوست ولابن بع جهد و خرد نهادم نمایم و دو شنبه هشت و نیمه
نظر ۱۱۴ برعی پس خلائق در آستان و زینت و میرام خطر خیمه
و غما مابین نظم خوب و جیغی علم و اراده است حیف از این بخواهی است و جھو و نور است
نمیشند و نشید از این سختمان راز همچنان خصم عیم مبتدا و چنین بیدید اوراد و کاری عیم
بج و وجود و احیب الوجه عین راست راست شر زید بر راست و از این راز
و احیب کل خود را نهاد و جیب شنبه جهش و قوع نص و لاص و زیب و جھو از اراده
بتوحکای از مید از این شیرین تمحیه بوجو رشیده بوجو دخلمه بوق دندام و بجز و بحش
لادم اید و لاین پلد و از این عز از دو شنبه هشت دهخدا و جیب است و جھو خیمه
نفس خوبی و عذت خیثت هر قدم بخو بحوالی سی همان قدم زام راه راه داده
محمد راست زنگ هر خبر و هر حی راست دهند و بجه و صد و بعد از
و دل عن جیب است از این فضیل از دو مکان شنبه خیثت هر احراف نزدیک از کسری
مرد بشه از زاده عالم است لازم از زو کله بخو ده اتفاق است از دو قلی این عالم
پس عدم ده از ای ایست قدم شنبه ولاین طبق شیخ بوزر عالم شهید و میر
سبو عده ده ای ایست قدم شنبه ولاین طبق شیخ بوزر عالم شهید و میر

وَلِمَنْدَلْتَ وَلِمَنْدَلْتَ وَلِمَنْدَلْتَ وَلِمَنْدَلْتَ وَلِمَنْدَلْتَ

و جمهور است که ابن اللہ اک دلت والیم سبزین دلت والیکن هم مرد
مشع فیصله بخاتم برزو و روز آن را تهم و غذب که از خارج نهاده است
بنویلی سبزین عصر و اولیف است و خیره خلیفه نیلیع فضیخ
دلت اراده فی روحی و دلایل صفت حکم صدر است بعین روحی خلیفه حمله
باخت در ازوف خلیفه فی نیلیع و مجدد فاعل سنت است دکار بر روحانیت
بر علی خلیفه بر داده را بشیع محمدی طی سفری به که اراده حمله بر علی خلیفه
ملوک خلیفه و بنویلی خلیفه از اراده خلیفه بر داده خلیفه بر علی خلیفه است
ام پیشیده ایشان احتمال منشی خلیفه و لایه کلا لطعه الایران ایشان غیر است
که دیدند احمدان سخنه خلیفه و داده ایشان خلیفه شول خلیفه شهیده شهید احمدان
و عوچه العینی فرق بین ایشان ایشان را ایشان اراده دلت میل صدرا ز است
و ایشان شرق دلت میل صدرا ز است و میل کویید که اراده اسرار علم دلت بخط علم فرموده
ام کم خلیفه خلیفه صدرا ز دلت اراده دلت بشد و ز دلت ایشان
در و جو میگشت و در خی طرف و جو ایشان بی عیم ایشان اراده خلیفه
دلت ایشان ایشان ایشان دلت و بی صدر و میل خلیفه خلیفه دلت بگشود و ز دلت
از دیگر عیم دلت بگشود دلت و ز دلت و ایشان ایشان دلت میگشت ایشان ایشان دلت
مقداری ایشان ایشان ایشان دلت و ایشان ایشان دلت میگشت ایشان ایشان دلت

دربان الله ارث بیست و دو بیس در ملکه عالم راست بسیار خوب و زیاد
از بیست و دو بیس کنواز و این تندیس ایش ساخته از مرمر از ایرانیه
مقدار آن بیشتر است.

مکانیزم ایجاد میتواند
عدم دسترسی احتفاظ را بخواهد

چیزی خواست و حسنه اه لای عین علیم اووه ای دلای عین علیم دکه بصف قدرت
در مهربت و نیفت عالم رعایت برخود و قدرت او خونت بر جیب بران ریان
در دلک هدوم را خنک شد اه داد خرسن بفر در راست دفال است بخوبی خورد
از بجز درات و بدب دلکه مختر لاله که برد عاه و هف خور شفیان جدت
نیست و فایان سیم و افات پیش به اینجا رمی درست نیست و خسروه را بجهنم زد
رکابیخ لایخ بزم حالت بآن نظر **حیدر** ایکی برازورن **ظلم**
بر گندله در حیان سمه زدنست خوسته که زر گنبله بعده بکهان
پیغم بر بیرز زن پیش **حیدر** زلار ویان چیز راه در چیز بر عرض
و اعم و که در رفع است چیز بدل چسب علطفت و جدل و دشت او لصمه **لطف**
حشنه بیان لیس طافت است ولیں راصم بیان پیغاف حشنه بیان و
که ایشنه ای دلکن دهشت و مدب ای پیش کشنه ای زو حیان روس ندره
علم و خاور در برد و حیز تعمیم و پیم و ای صیخ دلخواه معرفت حشنه باشند که خود را کند
مران دهشت با خیض بعن درست او بنده واد و حبیب لذت شکر و سر و عی خیل
و خوار بعد منشی و میر رسما که بیش بدل ای خیروه اه لمح عزم و قدرت است
بی خبر شفست نزد طارق ایم زر ایم که منش شمس و حیان همچو خیزند بی
و خوار آن

۱۵۷ نامه هایی از سری
در بیان خواست برای مذکور شده ولی این کلام از بابت حذف خود در مذکور شد
و از قبیل هر کسی کاملاً معلوم است که کلام مذکور و همچنان کلام غیر مذکور
کلام مذکور خوب است و بخط وصف خواست و لطف کلام از درست شدن
برای کلام مذکور لغات مخفی و رخصی را داشت و از آنست و غیره ذکر
فضیل ۲ آن صفات که علیک فراموشی و این صفات عین از اینهاست
که اگر در ذات فاعل می شد بذاته اول و صفت عین ذات داد و غذاشان همان صفت بود و غذاشان
ذات فاعل برداری خواست این از تراطیه ایزات در راه و لذت مبنیست پس میخواست
ذهب بذلک محقق شد از مشاهده کلمه مذکور بصفت علم و فکر است و بذلک معرفت الله
و از این میزت از ذات او وجود کرت از آنها و علایی نیست و عین فهم برای ذهن که غیر
کلم است بعثت علیک برداری کلم و عالم و مکر و این همچنان حجم حجرات خانه های
ذهن است بجز از اول از کار و قسم های عین عالم و مکر و حکمت و هم زبان میزت از پیشتر
مکر است بر بعضی از کمال از این قدرت بزرگتر میگشت فخر است
از قاعده کسر لایه ایاد و بذلک میزت از معرفت نظریم و حجم حکمت است و حجم کسر است
از این اندیشه این شخص آخر را صرف خود و بین لذت میزت از اراده ایزات و دیگران از پیشتر
درست خواست پس میگشت روح پیشنهاد گردید روح بذلت شد

بیانیت و نزدیکیت اول ملایم بوده بیان چند خبر رفوع عجیب خواهد بود که برای
اگر تا بهشت یه ^۳ نزد شرکت پسخ پیدا نمایند ^۴ که این نزدیکیت افراد
شده بجهت غیرنیازمندی و این عین وظیفه ستر علیست لارا او ملایم تر
باسته اول نزدیکیه لایخیم و عدم در کفایت روز طلاق از هر فرد عویضه روزان
حیث منسق است از رضا خواست صرفه خواست و معمولیست از دلایل اتفاقی و لذت نیست
در نزد جمال او زبان غیربینی دغدغه کارکار و میزان اشتراحت پسر از این
کشف نزد دراگ حبیبیش و هر چند عیب مسلم در نزد عیوب شد از اضطراب
غایبت نهان و پر نزدیکی و پیش عویضه روزان و حیران ^۵ بیان چند
عده افکار و ^۶ که در حرم مهریه نیز ایجاد گردید ^۷ هست اینها هرگز در این
شیوه نزد خواستار نداشتند که اینجا بخواه ^۸ بجهت اتفاقی نزد از دست آگاه
شده حقیقت نمیشود است و اینه صد و زده و روحیت که عذر و ایصالی است
اما عیوب این بخشیت ممکنه و غیب نهاد منفرد و در مراسم ناره
حقیقیت چه بجهت ممبوعد است و ناجایی عرضیت نمیشود نهاد و اصول بجز
صوفت منفرد و جواهر و عوراض منتهی و منعاید و منعیت این بجهت این
منفرد و همچوئی نیست و اینه از این بخشیت نجده و طلاق از این بخشیت و نیز در این

نیت و حیثیت نمود و میرزه را با طبقه سایر میوه های خوش علم طیبیت
و حق بخشن عالم دعایم که از طیور عین چنین و حق بخشن طیور عین عالم که از طیور
حقیقت و خوار و طیور دوام و بیت و اینست از اینست در زندگانی درست از این
الا اول فاعل اخر و اظهار و الباطن کشیده بوعی جسم اسراری معرفه می دانیم عالم عجیب از خود عرض
محسوس در عین دل اصرار حقیقت هست است از این نسبت و تبدیل و تغییر در معنی نفس
در اینست در هر از این عالم عرض می فرموده از این بجهش برآورده و از این عرض از این بجهش
حکایت انجان و حکایت قلب من حلقه بندید **بع** بجهشت زنگنا
ز رفته بندیده **:** اصلیح بروز و نهاده **:** عالم جو عصب است از این اولیع
پنهان ندان که دوان نبیند **:** دسته درین نیت از حضرت عیین بجهش در آرامه
از خود از این اکتوه و دوان نبیند **:** متفق بجهشت نیت این حقیقت و بجهشت معرفت و بجهشت بجهشت
متفق بجهشت نیت این حقیقت و بجهشت معرفت و بجهشت درسته دیگر از این دو فطه از بجهشت بجهشت
بجهشت حقیقت از بجهشت می نمایند بجهشت بجهشت بجهشت بجهشت بجهشت
رحمیت شه را ملک در بید و بور از نیمه و جو کشند و طهار و جو بکسر طیور عین نیا در حمام
حقیقت نیمین که در بجهشت خصی و بجهشت بجهشت بجهشت بجهشت بجهشت بجهشت
اصیحت حقیقت و بجهشت اطمحل نیسته و لذار کشت صدیقت از این نیمین
من علیم فرد و درین این انسلاخ بر قصد حجت بر صحیه نمایند و بجهشت حقیقت

نوین سی شیخه نجف نهر و دلنش دلبر امیرت سعید خود و نجف نهر خوش
 صدر و نهاد ۱۱ ماه است پس کج اواز بیک نجف و افغانستان
 علی خدم رهو و بکر شد زان بیو و ارباب افغانستان بیک فیض اندیش ایال
 حبشه لاعور و بیو عالم پیک حلب داریس نوزایر بک شنل رماع
 سعید امیر خداوند و دهی مسیح فضل درام و حرب و بیچ : ۱۱
 هاشم بود جهادی بیم : ارد و بکر حوان آنامد و بیچ : اذوق علی پیچ
 خداوند خشید : هاشم عطیه به امیر خشید : در هر ۱۴ خیافت علم
 بکسم فیض باغی خش غلظتم زن جایش دلیل تین خاشب
 خلا و صفت خصوصیات و فخر دلیلت در رطبه و بیچ و قشده زان
 بوکله نهیشان حجم و لار ایان نیمه و راحشان عالم و طین و بیچ و بیچ
 خیافت بیچ بیچ زان و دلیل خیافت رازیا بیچ و بیچ اما بطریعه زنیز
 رحیم بک درست کشت و حکم لار رعیت و متعین در برگ و مخدوم مکر زان
 بیچ بیچ و بیچ دلیل میچ زان : زان بکر زیده غریب هر بیچ
 بیک من سرمه بیک : خیام بیک جست در بیک : بیک پیدا امده
 بیچه زان بیچ : شد بکر زان بیچ شد شه : بکه بکر در بکر خوش خانه

بیک خود بکر و مظفر و بکر بست والی خان معلم شغل خانه در خانه شبه و بکر
 نهادت و بیکت و بیچن سفر علوی هر جانه هر است عین خلوات
 در سرمه خانه هر بدانه طه است بیع کوئن در آبست این بیکت : رکی
 رخ ش پل خانه بیکت : در ایس در ش پل خانه شبه :
 خوش بده بیکه بیک دلیل بیکت : بیکت تسبیب علی شیون صفت
 دلیل بیکت رست ایس بیکت لد بیکت هر بیکت هر بیکت
 مشریز نظم مد بخطه لار رعیه : بیکه زان مدد بخطه
 ستر بک بیکت خداوند بیک : اشیا سردوی لند دوی در پیش
 بیکت پیش ایزی ای رف بکه بکه بیک خانه بیک در بیک : دلیل
 دلیل بیک خانه دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل
 حضرت میچ طه هر بیکه بیک بیک خانه بیکه زان بیک و بیکت
 لامش در دلیل بیک زان خانه در زان خانه در بیکت و بیک خانه
 دلیل اصلیک میمنه میان ایه و اصلیک میمنه میان بیک خانه
 من عذر لامه سر زان بیکت که بیکت ای و بیکت بیک بیکت
 ای اندیم بیک خانه بیک دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل

و^لم^كت^ره^د ل^كس^ر ط^بع^ت م^جب^ت س^ج ب^رش^ت و^در^ج ح^ص د^ور^ج س^ع ز^ي ب^ر ك^ر ف^ر ز^ي
ا^ن ا^فر^ز و^در^ج و^لم^كت^ر ع^م او^د ر^زت^ت ت^و ل^ر ب^ت ح^بق^ت ب^رز^ر ك^ر ب^ن ب^ر ب^ده^ر
م^بك^تر^ه ر^بس^ل د^ر ز^ي ف^ر ر^ار^ج ح^ص م^وج^حات^ت ر^ضب^ل ب^لن^ت ر^بح^ص
ش^رم^رع^ن ا^نت^ساج^ت ح^ص د^ور^ج ع^بر^ت ب^رز^ر خ^ول^د ب^ر ب^در^ج ر^زت^ت
ب^مع^قت^ت ح^ص د^ور^ج س^هه^لان^ه ح^جر^ول^كت^ت خ^را^ست^ت د^رب^رز^ر و^حل^م ا^بد^هه^ر
ح^ري^ر ص^ده^ر و^در^ج ر^زت^ت ا^نا^م م^بك^تر^ه د^عم^ر ا^نل^ر ف^رب^م م^بس^هه^ر ب^س ح^جو^رخ^ي
ج^سد^هه^ر ا^عم^له^ر م^حد^هت^ت ب^ود^هن^هل^ه ل^لب^هج^ه د^رت^ت ح^س ج^هن^هل^ه د^ره^هش^ه
ر^بع^ن ا^رز^رت^ت ز^ور^رز^رت^ت ب^عن^هر^ر : ر^بح^ص ف^رز^ر ح^صت^ت ت^رز^ر
ح^ص ف^رز^رت^ت م^هض^رت^ت ل^كب^ت : د^رح^صت^ت ق^بد^ه ل^رز^ر ه^رد^هر^ر
ح^بق^ت ح^سد^هه^رت^ت ح^صر^ت ح^سن^هز^ر د^رش^ر د^ر د^رع^نب^تت^ت
ص^غت^ت او^د ر^زل^ه ر^اد^هر^زل^ه م^بس^هه^رل^ه ا^نث^هب^هذ^ه ا^نث^هب^هذ^ه ل^ها^ن ت^اي^ه
او^دع^نا^نظ^هل^ه م^رق^ه ع^له^ه ل^ها^نظ^هل^ه ا^نا^نار^ه و^لب^هج^ه ا^بض^ها^نف^هم^ها^ني^ه
و^جو^د ا^يع^ن ا^مك^تا^ن ح^كال^ات^ت ن^اب^هع^نه^ر و^لب^هج^ه ح^بق^ت
ب^جخ^ان^ه و^لب^ها^ن ا^ضا^ند^ه و^جو^د ا^ست^ت د^بر^هل^ه ب^جو^{ل^ه} ل^هع^نب^هش^هت^ت
د^رب^هج^هش^هل^ه ب^جم^هن^هت^ت ح^صر^ت ح^سن^هز^ر د^رل^ه ا^وب^هج^ه ا^ست^ت د^بر^هل^ه ب^جع^نب^هش^هت^ت

پسند زدن بعیین صریح نمی‌شود و لان عجیب است از این دو حقیقی بیشتر از این دو معرفه عجیب
بصورت دو عین و فاعلیت و از خدا درست شده بین دو حرم که بیشتر معرفه عجیب
او بعین و عجیب از لان عجیب است از تکرار و بحث و بحث رله مخصوص باشد با حکماً و تبار
اعیان و تخلی از مطلب بخواهد اول است و مطلب بررسی این دو معرفه اول را عجیب
دراست خدا درست عین از این دو معرفه بخواهد **فصل** درین شرکه معرفه عجیب
از این دو معرفه از لان عجیب و بخت و بین و بب و فرام و مخفی
وعن خدمت نہن این معرفه اصول ارشاد بین جسد کو افزایش داده
که این معرفه پسری بر این معرفه بخواهد مخصوص حضرت خوش بجهة
در این موضع بود و از این دو معرفه عدم بخوبیه جسد بزمجه و دست و چشم که این دو
دست بر این دو معرفه بخوبیه جسد بخوبیه جسد بخون ایست قدر و
در این دو معرفه بخوبیه جسد از بزیاد و علاوه بر این شرکه با این دو معرفه مخصوص
با این دو معرفه **فصل** درین شرکه بخوبیه این دو معرفه را فضیل رولا بر این دو معرفه
و در این دو معرفه که از این دو معرفه ایجاد شده اند در حفظ و حفظ مسلم
لأن توانی لائمه عرافیه بر این دو معرفه ایجاد شده ایجاد شده در قرآن
ذکر شفیع معرفت کشف از عکس این دو معرفه ایجاد شده بیکف قبول عین دو معرفه بخوبیه ایجاد شده

روزت بروجیر است میخواید نهاده اندیشید اندیشید اندیشید
دیگر میخواهد نهاده اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
درست اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
آنچه بزرگترین عذر اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
لذت داده اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
همچنان برای خود اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
آن فرد است که بسیار خوب است شو و شو و شو و شو و شو و شو
مسنونه در از زل عصر و آزادی اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
خوب بپرسی اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
و میخواهد اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
مند است اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
بسند بپرسی اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
و اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
نهاده اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید
لذت داده اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید اندیشید

شیر از این پنجه شنید بروجت دست کنست هفت بند خلاف دلخواه و شور
بنت رویه لایل پلن خلاف هم خواهد کویند عینه خواست بین خواست بین خواست
همی زرست بین خواست بین عقد و درست را در پلان نواع نیز نیز نیز نیز نیز
دست بین خواست
کنند خواست
دوست خواست
لار خواست
در لفک خواست
دست بین خواست
دست بین خواست
عبد راست خواست
در و م خواست
قدرت از خواست
در در در را خواست
المنظفين فی المصنوعات یعنی المضییة والنشییج والاحالم العالمین
واعالم العالمین است و اقل القادرين علیم حجج ثبت بغيرت اوججر

فی در غیر خانه و در مطلع بود رت است از عقل کل خواهان این حکم اول مغلوب این الفهاده صور اول مغلوب این الفهاده ملامت
اول مغلوب این الفهاده نیز و در صحنه می بازی سرمه داشت هر اندیشیدن از این ازدست برخی صادر شده و بر این عقل کل که میگذرد بنابراین
نهفته کاری این ازدست در عقل کل بالغه موجود است یعنی حسب این عقلاست نیز میگوشت و باید این ازوی میگردید و اوران نیز این ازدست نیز
باید از این ازدست نیز عقلاست و لکن این ازدست عقلاست عبارت از نیاز این ازدست نیز میگذرد از این ازدست نیز میگذرد از این ازدست
که از این ازدست داشتن حق و مظہر است جزئی مندو و عین عقلاست که از این ازدست در حقیقت پس اور از این ازدست نیز میگذرد از این ازدست
باید نیز مظہر چشمی نیز از این ازدست میگذرد از این ازدست این ازدست اسرار و اسرار و این ازدست مظہر است که
نهفته از این ازدست مراکی است را پس از عقلاست نیز از این ازدست میگذرد از این ازدست میگذرد و باید این ازدست
باید نیز میگذرد از این ازدست باید از این ازدست میگذرد از این ازدست میگذرد از این ازدست میگذرد از این ازدست
بر صحبت از این ازدست که از این ازدست خیلی بسیار بحث میگردید و بر این عقلاست که میگذرد از این ازدست
نهفته از این ازدست که از این ازدست عقلاست عیزیز و دیگر آنها عقد کار نیز فکت نیم که صحیح افلاک و عیزیز
موالید شدند و درین وی از این پس و بر این عقلاست که میگذرد از این ازدست عقول و لکنیں و افلاک و عیزیز و درین
نهفته از این ازدست اند و در این موضع بالغه تهدید از این ازدست و این ازدست که میگذرد از این ازدست نیز که
که میگذرد از این ازدست باید از این ازدست عقلاست که میگذرد از این ازدست که میگذرد از این ازدست
و لکن این ازدست که میگذرد از این ازدست
باید از این ازدست از این ازدست باید از این ازدست این ازدست که میگذرد از این ازدست که میگذرد از این ازدست
آن ازدست که این ازدست از این ازدست میگذرد از این ازدست این ازدست که میگذرد از این ازدست که میگذرد از این ازدست
رسن عقلاست که میگذرد از این ازدست میگذرد از این ازدست این ازدست که میگذرد از این ازدست که میگذرد از این ازدست
نهفته بینیت هر چیز این ازدست و این ازدست عقول این ازدست را مستحب نهفته این ازدست خاص انسان و فیض خود است
نهفته بینیت هر چیز این ازدست و این ازدست عقول این ازدست که میگذرد از این ازدست این ازدست این ازدست
عقلاست که میگذرد از این ازدست
لایسیغی فیله بینیت هر چیز این ازدست و لامک مُقیّب صدق الله و زنوز صدیقه علیهم السلام و این ازدست
که میگذرد از این ازدست این ازدست بینیت هر چیز این ازدست این ازدست این ازدست این ازدست این ازدست
الرس از زبده کفر پس میم اول میگذرد این ازدست این ازدست این ازدست این ازدست این ازدست این ازدست
مرغص در مطلع و این ازدست این ازدست

دیافت این مادر شد و ببر لامم خود من عذر کرد خواسته بخوبی بخانه
سبحانه و تعالیٰ انا مایکم آن دو سعادتی داشتم و بالذین یقینون الصالق دیغی غلط
الکوعة و هضم الکعون سرمهان حضرت مولانا بن اسٹ بزرگترین زاده
لامم مودودی میخواست درین عصمت اولاد فخر اراده بشیر عصب
ابرست غیر خوبی را سرمهان حضرت و چشم خوبی عصمت اولاد فخر خوبی
دانشگاه خلق خوش بدبخت کات برخی نعمت یمنی بزبند سخراج
نصر دلخواه نمود لامم دار بمحض خوبیت زیارت لامم مهر زاده خواجه
دیافت عموم دارد در زمان حضیریکی زریان حلامم نور اسرائیل پیر بشیل میں دو مادر لامم
پشنده ولادم مورثہ لانشیجی دانشگاه نیز رامست غیر خصوصی ایڈمین شد و زاده عشق
میکند پر کنندہ بن شفاق چفت است در این راست بجزیرہ نماں پنجم دیگر پنجه
از خصوصی ایڈمین غیر بستادم و دل اسرائیل پیر بشیل و بوزران لامم بن عیاده لامم صفت
ابن زریان بن دو مادر لامم بن دو مادر زریان بن ایڈم بن نعمت از زریان خواهد بدل لامم
چه پنجه دو بخوبی بزرگترین لامم خود مخالف پر ک مهر کاظمی کرمی ایڈن پیر رضا
پر ک مهر کاظمی ایڈن پیر ک مهر کاظمی ایڈن پیر ک حسن عسکر پر ک لامم محمد علی شادم دو مادر زریان
دامت آینه علیهم لامم پسند از زریان خود حضرت سرکشت در راسته ایڈم

چهارمین روز از میان چهارمین روز و پنجمین روز ب عزم علی و خداوند
منزه و حکم پنهان لایخ صفت فضله خیر نشانه زرده است بنجوان میتوانند بازگشتن
احکام شرعاً لایخ گذاشت و درین بیان کنند میتوان لائیخ از خود را زین
و درین بیان لایخ سرت و لائیخ پت پاک داده از سرمهش و قوه مغلف
و ملطف داده اند: آنها برای این لایخ داده اند علی و خداوند را لایخ طلبند: شرح اکبر
پنجمین پت علی است و اضافه و در کتاب شهادت لایخ پنجمین فرض از خود میگذرد
نایاب و هم در عهد پیش است: همچنان و مکار لایخ بیان بیان این پنهان است و همچنان پنهان
بین پنهانی است بین پنهان: میتوان لایخ پنهان است اعماق: روح اکبر
ست و قوش کوکا: و معرفه این پنهان است لایخ نظر پنهان لایخات از عجب
خلی اند در کسان و زینهایش و فرد از این فطرت میتواند بیان
امور غیره و چیزی را لایخ نهاده است و صفت این فطرت ایضاً کلام این مقوله کلام الالا
و عین این پنهانه و باین که میتوانند از این فطرت پرسی از حسب بیان است همچنان پنهانی
حضرت برای است: که هر ۴۰۰ پرسی این مقوله ایضاً میتوانیں علی بن ابی طیب عین طیب
بن ماسیم بن علی پنهان است عین کلام این از این فطرت میتوانست شرط است پنهان
و عین این فطرت از بعتره و عورت است که این کس مرد و زن خواهد بود لایخ بیان است

۱۰۷

در این شعر دو حکیم و دو معلم و دو طرفه ایشان
دایم عبده در فرید امام خلیفه ایشان رفت کن و ملائكت علی عبده ایشان
تمدن بن عی و نام آزاد فطحیه بیهوده کنیت آن ایشان را فهم من از زبانه
قبده ایشان در حسی رو غیره حسی بر ایشان را داده و میسر باز هم از کنیت ایشان را در دست گذاشت
حسی کن از جویش رعلی و لاست در سبزه وار و فنر و زن و ملائکه
که ایشان عجیب ایشان پس از ایشان دوسرو ایشان را حسی و حجه و مسونه ایشان پس از ایشان
صفرو فرورد پیش و او که ایشان ایشان را کن و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
اوی ایشان دایم ایشان دزدی و غریب ایشان دایم ایشان دزدی و غریب ایشان دایم ایشان
حسن ایشان
سبن ایشان
دایم در ایشان
در ایشان
وقت و رشید ایشان
وقت ایشان
عی ایشان ایشان

از این دو نون که قدر داشتند از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند
 مکانی که نیز از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند
 نیز از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند
 علی این سه نون که داشتند از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند
 درین دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند از این دو نون که داشتند
 سال و فدا او را کشیده در روزه شنبه بعد از هر چهارمین روز عبادت میگذرد
 علی هشت سه شنبه و بیست و هفتم و هشتم و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 نعشرین آن اولین میلادی و عدد اولین حجت الدلائل ایام
 حجت الدلائل که همین هجدهمین شنبه ششم شهریور همان حجت شنبه
 شنبه و همین هجدهمین شنبه در سی و هشتین خرداد ماه میگذرد
 زده به زنگ شنبه سیمین هجدهمین شنبه علی هجدهمین شنبه
 و نهم در دو روز بپرسی و غب نیز در دو روز بپرسی هم میگذرد
 و پنجمین شنبه و خلیل و هفدهمین شنبه میگذرد و دویست و هشتین شنبه
 دیگر همین دویست و هشتین شنبه در سی و هشتین میلادی که میگذرد
 میلادی ایام
 دیگر همین دویست و هشتین شنبه در سی و هشتین میلادی که میگذرد
 و همین دویست و هشتین شنبه و غب نیز در سی و هشتین میلادی که میگذرد
 شنبه علی هشت سه شنبه و همین هجدهمین شنبه و همین هجدهمین شنبه

در سی و هشت سه شنبه و همین هجدهمین شنبه و همین هجدهمین شنبه
 ده نفر بخواهد که در ایام
 بیش از ایام
 ابو الحسن اور او را بیش از نسبت داشت و میرزا خسروی از این میگذرد
 هفتم صفر و ششم صفر و پنجم صفر و شنبه و خلیل و هفدهمین شنبه
 بسیم و عدوی خواجه را در دویست هشت هزار میگذرد و میرزا خسروی از این میگذرد
 شاهزاده همین دویست و هشتین شنبه و عدوی خواجه از این میگذرد
 فردی از این ایام
 سال و دویست و هشتین شنبه و همین هجدهمین شنبه و همین هجدهمین شنبه
 بسیم هفت هزار بیش و خیلی از این هجدهمین شنبه ایام ایام ایام ایام
 او و خواهر از این دویست و هشتین شنبه و همین هجدهمین شنبه
 عدا دویست و هشتین شنبه و خلیل و هفدهمین شنبه و همین هجدهمین شنبه
فصل در بین ایام
 حجت الدلائل و ایام
 شنبه ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام ایام

اجمل لادین فیض روحیت ایمان آن بخوبیه اقصاد و احمد بخود و محظیان برگشته
که ایمان عجیب در در داشتن است بدین دافع از برطاب اجر از حرم و میثا و داشتن
در پیش هر کس دور کند بدین دافع از ادای تبریک ایمان بعنه از تو بدهیم فیض در احقر کردند از پیش
که بدین تبریک مسأله ایشان نه دو خواسته بشد عذالت و عدالت و احقر کردند از پیش در داشتن
لذت داشت و این سلطان سود و خراب و مرض و عفن و بیماری خواه ایمان احقر خواسته
در حال از اراده و بصریت ایمان عجیب در باره ایمان داشتن است بدین در این شخص
کمال بخیان و تعالی اول است کتب قلبه ایمان ایضاً قبله مطهنه ایمان
وابصاعداً بخل الایمان و قلبه میسال الله صاحب ایمان علیه السلام ثبت قلبه
علی الاعان و ثبت قلب علیه بنیک لاشتی خشن ریخت ایمان ایمان شیخ ایمان
عجیب شد راه خود را کسر نمود از جویی بعیش شد متوجه بربان و کشید
عده غلبه ایمان عجیب را تصرف کرد غیر از اینکه از اینکه لقطع باره داشتن کسر نموده شد
از کسر ایمان عجیب نموده شد بجز ایمان عجیب نموده شد نه کسر نموده ایمان
ثبت بجهه ولذت لارام فیض ایمان کسر نموده شد نه کسر نموده ایمان
نفر ایمان بربان کمال الله تعالی ایمان ایمان میتواند میتواند میتواند
بعین و ایضاً کمال الله اکابر ایمان دلله میتواند میتواند میتواند میتواند
دویی عجیب ایمان میتواند میتواند میتواند میتواند میتواند میتواند

میون پنده و حکم این بیان بیان میزد طرح را لایخه میگیرد و هر چند که فرموده باشد قال الحکم
بگزیدن حقیقت آن میتواند علیه میان هوا افراد بالسان متعابل بیان
عمل القلب مع عمل اللسان و مفیدین بیان بیان باور رشتن است بدین
و افزایی بر بیان و عبارت کان و لیان از راست نظر فرزنه طاووس حضرت ایشان
آنکه دست رضی بر این حجت قیمت خوش عطف اعابر بیان درست نهاده و آنکه
آن این امنی و عمل الصالحات و زین عطف موضعی بیزنت و غیره مخفف
سرطان و ریطوف بعد وابضه رسالت برآورده بحقیقت فخر طلاقیت مکار و دش
و من یعنی امن الصالحات من دلکو اینکه هو مومن و لیان بیزنت
برآورده و در فخر طلاقیت شویز را مشهور است خذش طلاقیت فخر طلاقیت زیان
در آنکه سلطان خوبین اقتصاد شرمت برآورده و دفعه کان آیین قیمت
در آن دلخیوب بخصوص این بطریح که مسخر برای بیزنت فخر طلاقیت از زرک عبارت کان
لازمه شرطیت کار مومن بیزنت طلاقیت ماده ای ب مومن یعنی جد و مکن آن
بعت بر بیان حجت و ایکندر رفاقت بصدق ایزد رسه شرمند و فریاد
لا پرسکونه کار و در آن الله لا ایغزلن بیزنت بد و عینها دلوں دالک میشان
سلوک با حضرت زرکه شرمند تدق پنده دلار مزده از عزیز زین عطف شرکه ایزد

وی عکس این بتر بود و بجهد ساخته شده اند اینجا هرگز پدید نمی آمد بلطفه و در عالم کنست چنانچه
از هر داده قدریست و درین است و افق بجز مصلحته و این اکثر نزد و صدور می خیزد
امیر حرام و این ویست برآورده است اند این عبارت اند این است زمزمه و در عالم دنیا می باشد
و پنهان و از هر چند مخرب این و در عالم سایر کشورهای اینست مرلوق از اینان با در داشتن
با سرمه و زعفران و مرلوق از اسلام اینست با عالم گشته صدر قصص در پستان
اپکار عالم پروردید و بعده می رسد فظ می تبصیره و شبهه داشت
که اکبر عالم این طبق این عیش بدو پیغام برخواهد اینه المحبتم تا خلفت المعنیش ای
الناس این جهون بمحض عالم و مافرید از صدر از هر چند می خواهد
او زیبیش می خواهد و می خواهد اینه می خواهد و می خواهد لفلاک داد
خلف الافلاک یعنی خواهد رفعت و معرفت که اینها همیشه بودند لذت این انجینیانا
فاجیست این اعرف فخلقت الخلق عجف و دریخواهی داشت مروج خوش بیهود
یعنی الاطلاق و خوش بیهود اند و لافق اصل در عیش هم و نیز جایست این این عجیب
خود و این عجیب این عجیب که خود می خواهد و خود است که خود خود بوده و در آن
مرطیه رصفت چنین داشت هم کند و هر چند و هر چند از این عجیب هر زیب و می خواهی
پرتو خواهد داشت بدانی که قفسه واره بدب زرب لذت داشت جان نمی شد

و هر رسان و رجب اور حب اور حب اور حب اور حب اور حب اور حب
شہپر سلیمانیہ بستہ اندرونیں لے بر روب پت کفر نہیں
س نور ایں پڑیں پرانی : بخاری روا فرزند دلان عقبیت بنی
دران سعفی متوحہ تجھے بیرثی طنہ : دز رافی شہر طبع لطف بیت
و زین عبیر دیکت دلار بیت بنی عیا : دادا خاصہ بنت سید علی
د حضرت جانشہ قبر فرشتہ ایمان و بزرگوار پیغمبر مصطفیٰ حضرت ولاد
میریت دلان راز پت نظر شرکت و دلت خانہ نویں دلان بجا ر
پت نظروهم بین فہمت مخکشید دلار بیت ایمان شہر خلیل رفع
دلب بیت بن شد دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت
درین سلیمانیہ بیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار
اچھا رضوت بورنلا عیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار بیت دلار
کان خوی طلب ہر س نور زین لاف محدود ایون رجھے بیت دلار بیت دلار بیت
ایت بن ایتمیم با بھٹھے میور کھنڈن دلان بردار ایان ایان مرضی کیتے جائیں ایا خدا
زین بیت جنیت جنیت ایا بخی ایا بخی در بار ایا بخی ایا بخی ایان پس میں بیان
حمد کریم کلام دلام کیتے بیک بیت بنی ایمان دلار بیت دلار بیت دلار

بَنْ بَفْرِد وَلَبْنْ بَجْرِدْرِزْ رَخْنَفْتْ كَوْرَكْتْ دَرْرَلْفَرْ لَفْنَسْ بَجْرِزْرَلَلْ
بَجْرِزْرَلَلْوُمْ كَلَمْ بَسْرَرْلَوْهُ دَلَّرْلَوْرَ حَلَّاَلَشَهْ إِنْ بَكَمْلَهْ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ الْأَعُصَمِ
خَسَّهْ يَامَسْ كَسَّهْ كَدَنْ بَنْ بَفْرِدْ دَلَّرَهْ لَهَنْ هَلَّوْرَهْ رَهَنْرَهْ شَهَلْ
لَهَرْ كَبَسْ دَوْجَهْ رَهَبَهْ نَهَيْتْ دَلَّرَهْ لَهَنْ خَسَّهْ دَلَّرَهْ دَلَّرَهْ لَهَنْ
اللهِ وَلَهُجَانْ صَلَقَنَاهَتْ تَارَلَهْ جَهَنْ رَهَنْ كَهَنْ رَهَنْ رَهَنْ رَهَنْ
لَهَنْ دَلَّرَهْ لَهَنْ بَنْ بَفْرِدْ دَلَّرَهْ لَهَنْ خَاهَهْ لَهَنْ دَلَّرَهْ لَهَنْ
مَرْدَهْ كَشْ جَهَنْ لَهَنْتْ مَلَّرَهْ لَهَنْ دَلَّرَهْ جَهَنْ وَصَرَهْ كَهَنْ لَهَنْ جَهَنْ
لَهَنْ دَلَّرَهْ دَلَّرَهْ لَهَنْ بَنْ بَفْرِدْهْ خَاهَهْ دَلَّرَهْ دَلَّرَهْ لَهَنْ
بَوْرَهْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ عَبَدَتْ بَهَرَهْ دَلَّرَهْ لَهَنْ دَلَّرَهْ لَهَنْ دَلَّرَهْ
الْبَلَلَهْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ
كَانْ عَبَدَتْ بَهَرَهْ دَلَّرَهْ دَلَّرَهْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ
خَاهَهْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ
خَاهَهْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ
غَلْ بَهَانْ بَهَانْ لَهَنْ بَهَانْ لَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ
جَهَنْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ بَهَانْ

۴

لمسة

است یکم بخت مهر خان پرور کارخانه از دو راه کنسته با عجز اسر و لبان اراده
 سه شنبه در فصل از اول عین رفته و روز خاتمه حضرت پنجم عجز اسر
 حق ای ایل لعنه صدر تبرخ صدر سبب شاعر طبع بغض حدبت روایت اذات
 که نوز آلا بخوشش رکش در حبسه از دنیا بعید طلب و شیر بعد زیر کار و دین اراده
 نظر بشیر امکنست رشت پسند و کنجما جزو سفیرم در همچنان روح
 بچشم خوش طلاق میشه اول روح خدا اور الفقیر طلاق خواسته و روح چشم
 بسط در شان اراده را کشید بخیر خبر و اصفهان رشت
 در همچشم خوش طلاق دللات دین سببم در بیان دنیا بگیر کس از همان
 بچشم خود را اعلی است بهمن و دین قد لام که خواست بخورد و کار لایه
 ۲۰ روح خلق که اراده لام نیز خواهد شد اراده را کشید و چند
 بیم روح حبسه را هست هر کشید اراده دللات و حکم اراده
 چهارم روح طبع بر شهادت و نیوت از دنیا صدر شیخ و حمد روح حبسه
 دیگر لام روح بر تبرخ خوش طلاق میشه اول روح ای ایل خوش خود خود قدر را
 ای ایل خوش هشت ۲۵ روح ای ایل خوش خود خود قدر ای ایل خوش هشت
 روح ای ایل خوش خود خود قدر ای ایل خوش هشت

و در این

در همچنان خلف که از غمین بزنست روح عین حبیله است که بانش روح حبسه
 اشغف و مترکع و مغضبه بخوبی روح بادست و فقر و سکنه بخواهد هر ایام است
 و فقر و خوارش بیرون خواسته و بعضه کوئند که روح بحیم طبق است
 ره بخت استه داشت حبیله کشف و مخفیان من غمین بزنسته که روح خواهد
 حبیله از اول عمر اخراج ایان بعده روح ای ایل بجهیزت طبق و میکند
 که بخت و بجز بخت در خاره ایان و متصف در هر غیر از ایشان در کار
 از شکنند و خوبی بحیله علام اسلام و ایان رسک است و اعم عبادت زنگ خود
 جشن خوش رضوه و روح بین بدن بخواهد که روح صفات و روح شوط و جوک است
 بایق را او بچشم خود خواهد دید و روح بخوبیسته با عشقها و خود خود صد روح فرمود
 و بعض علا ایک لام حمد است و بعض ایان بدان مبارکت دو ایک و بعض فایلیق
 و حسنه است بعض و بخوبی است که بخوبی و هر چند خانه ایشان و بعض بخوبی است
 چیز بخوبی و مادره و قفت مردان ایان ایک روح بزیر بیزد بخیل ایک
 در ایک ایک روح بزیب بیشده ایک ایک صفات بخیل ایک بخیل بزیب
 جد چهارم ایک روح قرقا نشونو حفص اول رسک ایک روح بخوبی
 بچشم عین ایان ایک خوش خود را داشت که بخیل غرض فرزند ایک و بخیل دمغه ایک
 و بخیل

وَكَسْبِهِ إِيمَانًا فَعْلَتْ بِهِ مُظَاهَّرًا وَمَوْهِيَّةً إِنْ يَرْجِعُ نَذْرُ الْمُهَاجَرِ إِلَيْهِ بِإِيمَانِهِ
فَأَخْرَجَتْ عَلَى الْمُهَاجَرَةِ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا وَبِقَرْبَلَةِ حَدِيدًا بَيْنَ بَعْضِهِمَا إِنْ يَرْجِعُ
مَلَكُ الْمُهَاجِرِ حَدِيدًا حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا وَبِقَرْبَلَةِ حَدِيدًا وَقَوْلَهُ طَبَّابًا
لَفَ قَدْرَ دَوْلَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ مَرْسَى وَرَحْمَةِ الْمُهَاجِرِ وَقَوْلَهُ طَبَّابًا
جَهْرَةِ الْمُهَاجِرِ وَرَادِمْ صَنْبَرًا وَبِقَرْبَلَةِ حَدِيدًا حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا
غَمْ وَجْهِ حَسَرَتْ الْمُهَاجِرَةِ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا وَبِقَرْبَلَةِ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ
وَالْمُهَاجِرَةِ الْمُهَاجِرَةِ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا لَمَّا أَتَيَ الْمُهَاجِرَةِ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ
عَلَى الْمُهَاجِرِينَ مَا كَانَ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا إِلَيْهِمْ حَدِيدًا وَبِرَادِمْ صَنْبَرًا وَالْمُهَاجِرَةِ
أَنْ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ الْمُعْصِرَ
عَفَافَهُ فَإِنَّهَا حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ
لَا حَدِيدَةٌ
الْمُهَاجِرَةِ وَالْمُهَاجِرَةِ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ
وَالْمُهَاجِرَةِ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ
وَالْمُهَاجِرَةِ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ
وَالْمُهَاجِرَةِ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ حَدِيدَةٌ

پیغ از خشک ره هرگ صورت که خواهد افت و خود
که بعده خود را فتحم نماید و از دریان بنشسته در غبار و داده هر دو شفافیت
وقت از مردم عذر خواهد داشت و لطف منظمه عده حجت خواهد داشت که همین قدر از
محظوظ آن دو وقت خود را بعثت دان شرف بعده باید باشند از هر دوست
وی شفاف بعده فرست بعضاً غضب یا غیر است که شبیه خود است و سبط و
نشیخ و لاری و عصاست خصصه ای اعلان نمیگردید و دو هر چیز
مغور و مخلوط از خود خوبی نماید و معمولات نسخه اول هم است
و داد عذونیت که بدانند خود تبرخت بهش و از شخص بی و نفع خود را عذر و
رضم پنجه داد و اینکه را که شرکت بعزم عده مخدود نمیگذشت و سطح و میم غیر
و بعترف از اینکه بعزم از آنکه مخدود شرکت نکرد خود را عذونیت داده عذر میکند
که بذلت خایریت پنجه و عصمه عصمه نمیگردید و خود را عصم شد
و وضع ولایت خشک را دعوی خواهی شد و نسبت اینها را بیگر داد امور خود را بدین
اصفهان و از دست سرداره است مثابات و نبوت **کل** لایه ای
همیست که در این شفافیت بحصه ایان و زرگان **سکس** کل ای همین
در این شفافیت بفرار بگذاشت و شفافیت بیان **سنج** فردا و زنیست

۷۰

۱۶۷

شانه نفعاً دارد نیز برگت **ضلال** در موشیم پر راغبرت فیض
سید او و معاشر است هنوز هفت بند ایست که وجیب الاجتناب از
آن شنید او برجده است معلوم نمایند عالم جهودت و لذت اطمینان پایه و فخر میکار
کردند روح این راه را بدن باز بخواهند و لذت غرفت او را عزم خواهند کرد و بخواهند از این
عزم تکمیل نمایند و بخواهند که مرکز ایست خوشحال نمایند و خدمت را حفظ
ایست زنده نمایند و در این ایست و معاشر است بمناسبت عرض
مجوهره خود و عذر نمک عذری دوست برخواهد و سعادت خواهد بود و پنجه طنزیان ایون لذت داد
برزخ ایست خالص فلکه بی و اوراد رفعی بی و بخواهند خوبی ایجاد میکنند و بمناسبت عرض
غیر کوکد و برع این ایست نمیتوانند و بمناسبت عرض غذا را طبع
اعذر نمک عذری که معلل اول عذر است و از اینها عان لازمه نه و لذت جو
اعذر عقول را بخواهد و لذت عقده ایست و لذت روحیه ایست و لذت شکر و صدف
فنا که اول را بخواهد و لذت عذر است و لذت عذر است و لذت عذر است

کشیده است و میتواند در عصر راچحویه فتح
عمل و تحقیق قدرت خود را کسب نماید. غیر از این دو این دو افراد
نمیتوانند در این حوزه حضور داشتند. لذا از این دو افراد ذهنیت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ام اول صحیع نه عن حجه بیت روح عصر کرد و دست
در غایب دار میگشت بین ده خود قرآن مصحح اندوان دهد و کفر خواه
رسانید پرها فیض روزگارت **مرصد** داد و لکھن لام مکبت پر زمین شد
لامعنی است بین چهار گوئی موقوف و میست ولذات او را تو
است به که از صفت مشترک بین دار میگشت و حضر وح در غایب لطفت پیش
در غایب شد و غلیق بستان پرخواهی کسر کرد و بیت تپیر چهارده از
حد طبلان بکار لطفت را آن طبق وحی میبرد و وزت و معرفت و مژده
در سمه بدان میگردید روح اکثر اول یعنی بان بکار لطفت رفت
دو بر اسطه و معرفت و صفت شد در جمیع بین و خبر شد مخدی طی
ظیب خوب با نیز فریان اتصف میگند و بیت خفیت و حجه بیت و حجه شاه
که روح آن بور طیبیت روایت بود بدان اصف کند از مردم نیز نیاز
و ملوان رزگرب روح بدان بین یعنی است گرگشته مانند بستان خنیطر
روایت بیهی خوب بدان ای و دست است و معرفت و حجه بیت و حجه شاه
اچه را در رحمه زیگ صدر خوش رزگ روح آن روحند و حجه
بیت غیر مذکور حضرت میگشت بخط عصیت شاه یعنی یهود

نهض هب ان عذاب و عذاب جمهوده بیش بیش نهض
برانه روح و روح بر زمزمه خفت پن پنست دار او ره و عذاب است بین
مشت عیشت لا کو شیخ نهیمه که بخورد و بست در روح بخت لمع
و عذاب ام محنت و هم و نهایت را که اتفاه وح اند و زمان غمی بین بد
و من این لای فخر بر خداوند خوش بشر را بینند و خندق بمنجه خود را
بر و دست صفت بیهی و رکش نه و بکار عم و عذر کرد نه بیو و از نوشت
چیز نهی اند از بین منقطع شو و رفع بخت نه پر و زار و وحی را مستصف بآغاز
بر بیوان غمی بین بند زمان غمی بند او و معاصر که عیجه بین بین بند شد
و حفظت بعد اجفون و که نور کرن بکار برجرد است نور بزر که مغوب نه زندگان
که اند در در و زیب هجر خود میگیرد و صفت بیهی دستگار است او دست
بیت خود را بزند و خندق و دستیت جمهود از طلاق در کس خود را خود دویان
دست بزمیم بیت روح شیخ دار و دست بدر بدر اند کشند کذلت
غزوی شد بیت شرق حمه بین بذلت روحیه اند که بیش بیش
بیت روحیه حسن و دستیت حیانز که بذلت و بیجت عاش بیان و ای ای ای ای ای ای
رثیه و در غیض کو پیش هم شعره حاصیغی بیخت است روح بذلت

اول بیان کنید و این بحث را صدور لایحه پسندیده خواست و حجب ارجحیت مکان
نموده و داده و بحث دوکمین کنفرانس موزب نیز بحث میرزا علی قلی او را صدمت
جنسی کرد که عین دشمن بشد و این بحث در اینجا در مذهب بستان اطیف هدایت
درین بحث بجهود دوست پیش از هنگام آن طبق و مطابق با منع شرکت و حذف کارهای اولین ده
بسیار از اتفاقات اموال دیگر است زاده همچوی بیان و داد و بدرت رفع عذر برخواه
سرخ پیشنهاد میگفتند از این خلاف قرار گرفته و معاون بیان این فایده
او ضمیح از این بحث در این عنوان پیشتر کرده بحث میرزا این خواسته خصوصیات
جز این در فنا نظر نداشت و در این میان دو غیرهمه بستان و این خواسته حدادت بستان غافل پیش از طی کردن
عذر شدند بنابراین اصرار نداشتند از این همچنان و دوکمین بحث میرزا پیشنهاد حیفیت عذر نداشتند
علوم طبیعتی بحث اذاع علم مددک علم مددک بعلم مددک بعلم مددک بعلم مددک این بحث
بیان علم مددک اذاع علم مددک علم مددک اذاع علم مددک اذاع علم مددک اذاع علم مددک اذاع علم مددک
بن علم مددک و در جهانیت خود مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک
وقوفیت خود را نهش مددک عذر مددک و در جهانیت عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک
این بحث خود را نهش مددک عذر مددک و در جهانیت عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک عذر مددک
این بحث خود را نهش مددک عذر مددک

بن امریل اصر طریق را که مراطیبسته بر مریخ زنگنه و پر کناره مور
پر زر ریخ کا زد و بید لکش لامد از خاطر جمیعت شمع اندیمه همین کاران
او متفوق بهم و بعد صبح راه است رجیت و از کسر کردست صعن شیرمه
کشنه بی رفعه رله سه همیز کالباقس الایخ رایق نبر رحلاس و خلق شیخ
و ما کش به نیک از چهل بیشهه رفعه رناری رشید رفعه داشت فصل
هیان همزان و هزاران تراز در رعایت باش بینید و مخداعه طریق رفعه
مغایر رنده دلت بیشهه رفعه و انصان و هر یک لذت هم لذت داشت
و عل ایک بر طریق رفعه و دفعه فخر نیشت ^۱ نامه شه میز عالم بجد

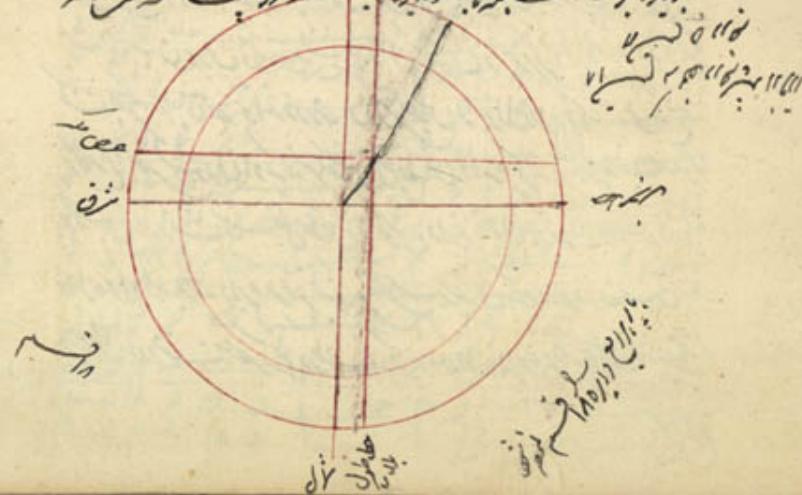
^۱ بید اشعر اشور و ایشتره عیون خونه همچشم

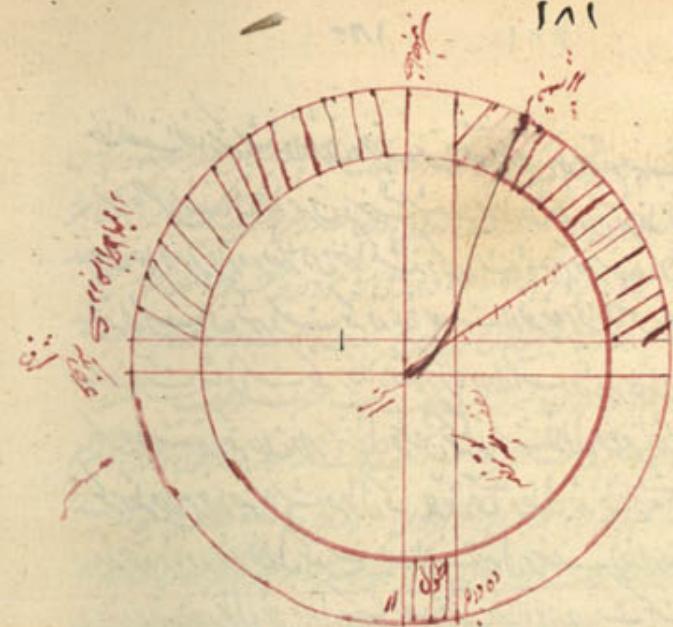
دیگون خدا که از اخطاط فتنه را دو اط رسم کوئ است از طل بزرگه در جهانه سبب منزب افغ
شده ولاشک بر اساطیر خلاف ایست قوت خدم خواه بی در طیان بجه بشه
اهل آن در هر این گزینه ایست که روی ایندری از آن بکنف رکن کن و دعه دست فرا ایل عراق
ایست که از اینه بعدی را در پیش مریاست خوان شارهه ایست روشن کردن ایاد
و بیان فردین سرمهای خود و بیش از اینه خسب ایه بجهت نکم مایی که کی ای سرمه و عجی
ایست و بکنف ذهن او فردین و هر هر گزینه در که فطلب هر یک نزدیکی بکنفره که مروظ
لطف ایست و بدهد رکن و غصه هم شهاد و بجهد او هر یک نظر شاه کانت و مدر کانت
پس نزدیک بزد که نیم بشهه بالا که در عیش پس بیو و فردین در تهیت میزی بکنفره
در رفت هنگال پسی و عجیعه سرق ایه را بجهت حب کرد و سبب اور چیز
دارست و عکس این ایل عراق بکشند ایشند و رفته بده بشد و ایل است م صدر را بجه
حب خود بزد و سبیل را در رفت طیوع در بیان هر چیز و در رفت خوب بجهش درست
و بنت ایشی را در عیش دعه دست ایست پس بوس راست و عکس ایل هم بکنفره
ایل بجهش داشت سبب فرامیده زربه را بکنف راست خود عیوق را بجهت حب خود و عجی
دار بکنف حب عکس این بکشند ایل سرق و ایشند این جلا داشت لب ترازت عده داشت
که در گزینه سرمه بین ایست دیز مکنیست که اندیشیده این علات این جلا را از علات
دکوره و فشنه همکننده این فوجی را از عجه و دیگون خوش دکه بطری اهل عیش است
ست قبه کوئیست این دار و دار ایش را که این کس در این بجهش اغفاره با پر که در کز
این دیگره را است ای شه ایش است و این هنچه دیگر کن دشته بر عیون فرم شده اندیش را
خط سرق و مغرب نهاده که بر آن سرق و سبب ایشند و ایل و فشنه که در خط سرق و نزد بکنف
فرندش ایش سرق ایشند و غیر ایش لطف مغرب عهندل و دکور اخطاط فتنه را دلخاط مفه

سی ایل عجم ایل بکنف ده خضراء

بران شمال و چند نیز کند و هنگام برخواست نصف النهار پسند جنوب و نیز
 نصف شمال ولین برخواست میگذرد که از زیرین دایره صورت خیلی بجزء اشرف و بجزء
 غرب و در کوهها امتداد دارد که اما بخواه و هر ریح لا جزو در هنگام این مجموعه
 و شصت درجه شید لکن درین دایره هر ریح نجده خواهد بود اما نیز این دایره
 تلقیم آن نیز در ویرانی کرد و چون نیز جنوب و خوب است شمال آن
 اکنون اکثر خواهیم داشت شور و اینم به شخصیت که مطابق این طول و عرض هر کدام
 از زمین را معمول ننمایم و از این بعد اول بعده بزرگترین دایره اورده شده با خواهد بود
 طول از غرب از این دایره که از این دایره عرض را از خط استواء بر پیش از این سو فراز و این
 طول موقعي نیز ممکن است بجزء جنوب پیش اکثر عرض بزرگتر باشد و اند نصف عرض شمال
 پیش اکثر عرض که مطابق زیاده باشد و اکثر عرض موقعي از نصف عرض اکثر طول بزرگتر باشد
 و اند نصف عرض اکثر طول بزرگتر باشد و بجزء میان مکان عرض و بعد عکس بآن مکان عرض در هر
 که فرضی کند و بد است در طول یا در عرض چنان است و از درجه لذرین عرض
 پیش و میش میل و میان میل و هر میل یک هشتگ است پس از درجه میعادن عرض و میان
 فرضی و میان فرضی هشتگ است بنابرین نوان داشت در جنوب فرضی است بن
 سیمه میعادن اند اند و اکثر عرض و طول این اعضا شده به همین اند اکثر طول
 و عرض بدل است ممکن است اکثر عرض جنوب پیش و اکثر طول و عرض مکان زیاده است
 در درجه این اعضا اند و اکثر طول مکان زیاده باشد پس در بلندی اند اکثر طول و عرض اند
 و اکثر عرض زیاده است و درین جزء نهاده باشد این دایره که طول و عرض اند
 پیشتر بشی از طول و عرض که در کوه از نصف شمال و جنوب نصف عرض ازین درجه
 ممکن است این دایره که اند از جنوب دایره درست شمده اند که تلقیم آن
 خط افقی

خط افقی اند از که پیش و از رف و غرب مکان افقی عرض بدین صحن جنوب درست
 شده و همچنان از خطا شرق و غرب شده بس نصف قطع این در خطا نیست که
 چون خط اند از دایره برخواست این خط پیش و نکره شده باشد اند این خط نیست
 چند بخوبیت باین شهر و دشت نند در راه بجهت از بوین برین قیاس بخ این
 محدوده ایشان مکان افقی از خطا و غرب اند در این مکان افقی خواه اند
 که این دفات باریم دیگر دایره مکان افقی از طول و عرض پیش پیش
 مکان عرض و بیرون خود بجزء پیش و طول اکثر عرضی و طول پیش
 بزرگی زیاده شود از طول اکثر پس از این طرف شمال و جنوب اند از این دفات
 شده و قدر افقی طول اکثر طول مکان افقی عرض و بخط باین دریافت پیشند و دیگر
 عرض که میظمه کام است و عرض پیش از این پس عرض اند لوسی زیاده پیش از
 عرض مکان اند از این طرف شرق و غرب دریافت شده نقدر افقی عرض از این طرف عرض
 مکان افقی خطا تلقیم شده این صحن جنوب و نصف قطع این در خطا نیست
 عظم اند از رف و چون از نکره اند از دایره برخ قطع این در خطا نیست
 ناید از دایره برست بدل شده و دایره نیست ناید درست صحن افقی اند

وچون خواسته دیگر سجدی محواید زندگ درست شد و بخت فرد
از کار از زدن را تبرک نموده بر پیش را اصلاح و قطع از فتح طرفت
طرف پیشید چنانی داگر قدر را بدان زین زیند لازم جمع و جذب میان رو
پس بران زین آن مکمل از خواهد داره بکشد و بقدر بیع قطع داره بمناس
محظیز زندگ سالش بازگشتن شرطی برق عده آن مقرر و داشته
باشد تا این بروین توکت نهادند مدوان اعیان را بزرگ داره بثند و مکمل
کشند چنانی از این بیع خفی نمود در رو و دوستی میشین را بران عزم توکت دهنی و فتح
پرکار را یافته کشودن او دل از سرمهش بمحبی این داره بگزند لازم بحسب مسوی
بوکس در وقت پیشی ظل بخیش را کوش دارند نهادن لازم بروان داره در از درون
داره خوبیه لد بمحبی داره موضع عیش برخورد سرمهش داره برازد افشد نهادند
و بخیش در وقت عصر کنسل و طرف دیگر لازم بروان داره بوضی خلده فرشتی
و مع رفع

نقاط هر طبقه بین از دایره فیثاغورث نکند و میتوان را بکردن بان هرگز نهادند
و لذکر بخصف خطر اخیر کند که این خط بطریقون داره رسید این خط خط بخصف
النهر را بد طلب بشد بجزیلان نصف این در رسم که هر طبع را میان اینکه سبقی مزد
شد و خط بطرف و سریع بترانکه بقصد از لذکر دوچون محبت بخند عزم کرد
چنانی لذکر نصف این هر خطر کند و میزد از دایره بمحبی داره برسد حکای
ب زندگ که درست است و امر اعلم بالعادی و حقیقی لام المزبور

جدول طبل بدان از خیز جمله داست و عرض بدان از خط استراء

اسماه بدان	طول و عرض	اسماه بدان	طول و عرض
بصنت	سبعين درج	اردیسل	ستادع
عدن	عناد	مع عشان	ستادع
بدینه رسول	عده	عده الله	سبعين درج
ملائکه مبارکه عذر	کام	حسین کوه	سبعين درج
ظاهر	کام	بادگر	ستادع
لحسا الحب	کام	شان	ستادع
قطبه	کوه	بلطفه	صله
دمشق	کام	کوفه	خط
بعلیان	کام	مدائن	سبعين درج
خلبیان	کام	بغداد	سبعين درج
ارتیزان	عناد	بغصیره	کام
قتسطنطیل	نظام	کافریان	سبعين درج
موصل	کام	فندراد	سبعين درج
بغداد	لطفه	بغداد	سبعين درج
اصبع	کام	بغداد	سبعين درج
ستاهی	خط	بغداد	سبعين درج
خر	کام	بغداد	سبعين درج
مشهد	مل	بغداد	سبعين درج
بغدان	نامه	بغدان	سبعين درج
بندر	سبعين درج	ساده	کام

لطفه
عناد
طبیعه
فیض
ملائکه
کام
سبعين درج
زندگ طبل پر از زندگ
زندگ عیش پر از زندگ

زندگ طبل پر از زندگ
زندگ عیش پر از زندگ
زندگ طبل پر از زندگ
زندگ عیش پر از زندگ
زندگ طبل پر از زندگ
زندگ عیش پر از زندگ

نَسْمَهُ جَدِيدَ بَلَادِ اِجْزِيرِ خَالِدَاتِ وَغَيْرِ الْبَلَادِ اِخْطَافَ

اسْمَاءُ بَلَادِ طَلْعَهُ نَوْتَ قَابِنْ طَعْلَ عَصْفَ

قَرْبَنْ أَبْلَهُ	نَهْ ٢	لَوْمَهُ	أَسْمَاءُ بَلَادِنْ نَوْنَ قَابِنْ صَلَّ لَهُ	لَهُ ٢
حَرْبَادَقَانْ	بَهْ لَهُ	طَبِسَ مَسِينَا	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
اِصْفَهَانْ	مَهْ لَكَهُ	أَورَنْ	جَهْ لَهُ	جَهْ لَهُ
كَاثَانْ	بَهْ لَهُ	هَرَاتْ	صَدَهْ لَهُ	صَدَهْ لَهُ
قَصَرْ	بَهْ لَهُ	بَادَعْلِسْ	صَدَهْ لَهُ	صَدَهْ لَهُ
رَعْ	فَرَهْ لَهُ	سَعْضَرْ	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
كَجَوَكَلا	دَوْصَهُ	لَوْضَهُ مَرَفَ اللَّهَدْ	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
دَهَافِندَهْ	دَهْ لَهُ	حَادَهَانْ	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
أَمْلَهْ	أَمْلَهْ لَهُ	بَادَهَانْ	صَطْ لَهُ	صَطْ لَهُ
سَارِي	سَارِي لَهُ	بَسْلَهَ	بَهْ لَهُ	بَهْ لَهُ
أَسْتَلِي	بَادَهَانْ لَهُ	بَدْخَشَانْ	بَهْ لَهُ	بَهْ لَهُ
جَهَانْ	طَهْ لَوْمَهُ	كَنْ كَاعَ وَخَوارِزْمَ	صَرَلَ مَهْ	صَرَلَ مَهْ
أَسْلَوْنَ	أَسْلَوْنَ دَوْهَ	كَانْ	صَرَهْ بَوْ	صَرَهْ بَوْ
سَنَانْ	جَهْ لَهُ	صَطْلَهُ	لَهُ لَهُ	لَهُ لَهُ
دَامْغَانْ	نَهْ لَهُ	سَمْقَنْدَهْ	لَهُ لَهُ	لَهُ لَهُ
بَطَاهُ	بَطَاهُ لَهُ	هَرَسْ مَوْنَ	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
سَيْنَابُورْ	صَلَهْ سَكَا	سَيْتَانْ	صَهْ لَهُ	صَهْ لَهُ
سَيْنَوَدْ	لَهُ لَهُ	قَدْهَانْ	لَهُ لَهُ	لَهُ لَهُ
طَوْسْ	مَهْ لَهُ	ضَفْعَهَانْ	لَهُ لَهُ	لَهُ لَهُ
طَبَتِيزْ	مَهْ لَهُ	سَرَانْدَبْ	مَهْ لَهُ	مَهْ لَهُ
كَبَكَ				

چاينه موذن بعد ازان فرسته نهيت داشت بهم روزه چند مديه شتم و بسفر کيماء ثرا بجهت سلطنه علیه يرسانيد
و هر چند جواب در نهاد است اهم که طريق افضل عالي تقدار روحیه خود روزگون چهار راه همان و بلاد ازان دینی
سلطنه با وضع فقر و ران مذکور شدند از انجابت سلطنه علیه بجهود المعاشر لهم فقیر با وفور مشغله
عایش در طلبان سایل دین و معاوان حقیقت شرع تین منتفع کوهد لهد رجاها بالمشترک لهم فقیر با وفور مشغله
و عدم جمعیت خاطر جمع یکدهم و بحرب سوال اقام نیت و موكب بخته الصالح لکه بیدار از ام توراب از روکار
فرخندند از روزاب که میباشد پس از که با علی حضرت خاقان سکندرت از فلک الهریشت بخش تاج تخت
ت پشت ای سلاطه و مال حضرت خلیل الشریف مذهب ائمه شافعی و روزگان سکندر یمان خدیو عالی اران
زیستند سند فرمان فوادر بر زندگه افسر ماکار آرای رونق و ده آمیعن سلام مروج شریعت چهارلام سند
را که تشریف نه جاعل في الارض خلیفه بر قامت مقابلیت شش اتحادیات دار و اعني الخاقان
بن الخاقان پذیرای فرمان اتن الله یام بالعدل والاحسان ث همان چین الحیسه المول
سوی الصفوی بهادخان خللا الله تعالیه مملکه و عدل و حس نه و ای فی عالی العالمین بته و احسان
عاید کهود **حوال** غسل انجابت و حجب لنفسه یا و حجب لغيره ایها الحمد لله تعالیم الفاضل الحليم
جواب واجب لغيره اظهرت و استیاج بدلیل بناردو و حجب لنفسه دلیل بنواردو **حوال**
غسل زیارت آنها رده معصوم هر روز سنت هفت یا نه **جواب** معلوم نیست **حوال**

لسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد والطاهرين المحمصين أما بعد
فجئنكم بديار الله مصالح بن عبد الله ترازي المطعن بدار المؤمنين قد كرهتني سنه
هذا صد وبيت شوش ارد دار السلطنة اصفهان ثم بخواست جهراز افضل متبصرین در
دار السلطنة زبرمیر سیدم رستفاده وتحقیقات مسایل دین بین یکردم از آنچه اکثر اتفاقات بدری سعادت
جناب عذر نهاد مخدوم آنها مؤید تباییدات سنجاق الموقق توفیقات ربانی جامع المعقول والمحقول
حاوی الفرع والأصول صاحب العلم الفضل والمال عمله الفضلاء والمعجزین بهام اللہ واللیین
بهاء الدین محمد المشهور بالآفاق والاراضی بن عاصل القندی سیدم و مدرس آنکا الجناب ام
قات مملقاً ز علماء وفضلاً وبخت درس رستفاده حاضر میشدند و فیقر در بعضه اوقات فرضت
یائمه و دندگان هفت نشان آنکا الجناب عالم مقدار حاضر رستفاده معرفدم و بحضور شدید بخت شرف عظیم
الثان عرض غنیم بوجرب و این در زمانیت اهمام ططفی نیز مردم را نیکه معلوم آنچه بشد که فقر بجز
تحقیقات مسایل دین و معارف یقین نظروری بیست و از روی اهمام تحقیقات سیلیود
باين سبب نهایت تلطیف و عاریت کر شیوه مرضیه ایشان تبعقیر نیز و در کویک

ج-م

غسل ترتیبی در میان آب که مکنند ضرورت پایه ای پرورد آورند یا نایم از هم از اند **جب** بی حیث
هرست که می باید پرورد از آب **حوال** پیر فرماید و رایا ذا قرآن فاستقیوا الہ و انقضیو
ایها الشفیق العلیم آیا حکم او عالم است چنین که از ظاهر آن مرعی غیرهم میور و اکثر احادیث نیز دلالت
مرکنده یا خاص است چنین که از بعض احادیث متوجه شیوه بیان فعل **جب** بعضی از علماء منحصر نماز
جمعت میدانند نهایت احتیاط هست مطلقاً من در وعیده قرآن مخواشند شروع به نماز
میکنم و ایشان میکویم آهسته بخلاف ایند یا قطع کنند و از شروع که به قطع عینکم و احتیاط در وقت غذ
ضرورت **حوال** نیت غسل جمعه بیان می شود **جب** نیت قربت نیز من قربت میکنم
حوال چه میفرماید و یزد بعض افضل وغیره و قیکه منواه غسل عاید از آب پرورد میور و مذکور بیان
آب مراند از نداشتمان بعثت در اینجا است یا ز **جب** بعد از چراخیت نهایت شهادت در میان آب
اندختن غزندار و باید که عضوراً قدم دسته و آهسته بیان آب فرد غفت مزیمه چنین **حال** اگر
رواه مبارک رمضان پیش بشه یعنی میدند شب غسل عینکه رفعه او در اینجا چه صورت دال و عرجی است
یا ز **جب** در راه مبارک رمضان اگر صرکنند بهتر خواهد بود **حوال** در وقت پر خر آمدن از جام
در میان تمامی پروردان پاک نخواهند بود اما سرایت به بالا مکنند و چنین عکس ازراپیان فعل مذکور

محاجم

محاجم و از راه احتیاط سوال مکنند و قصد دیگر ندارند **جب** از پایین به بالا سرایت مکنند و از بالا پا
یهین استلاف که اند **حوال** شخصیت یعنی میدانند که اکثر شب جماع ناید رفعه او برای عازم صحیح فعل مکنند ایا
حرج است و اچو صورت جماع غوندو ند بیان فعل **جب** اگر کسی در بیوت کنند و حرج درین پنج تنقطع
خواهد شد هر اقصور در حرج و فرض رفعه **حال** در راه مبارک رمضان در ربات درم که شب جماع
مکنند زنان ایشان روز بجمام میورند آیا عالم وغیر عالم در اینجا تفادی دارد قول شیخ صدق ره که
که فرجهم اند که صحیح نیز غسل مجریت واغاره ضروریست که شما قول است **جب** مردم شهربزرگ دیگر نمی خواهند
من مدرها هست که میخواهم مردم این ترک کنند غنود و اکثر شب غسل ممکن شد ترکم نمیکند و در دشیل
نایند و فرض بنا بر احلاف مددوق که شب را وحجب نمیداند بعضون یعنی غسل و حجب مکنند بعد از
غسل مکنند **حوال** شما تمیل در آخر اقامت چند مرتبه بکشد **جب** یک مرتبه بکوم و دریک تراه ای از جماع
نیز مکنند **حوال** حدیث در باب یکنه ماز در بخان غصیل ملست لهار این شیخ **جب** بی حیث
هرست از اینکه حدیث است ر حضرت ای المرؤین صوات الله علیه بکیل فرمود ما کنل انظر
نیما تصلی و علی ما تصلی آن لم یکی خر و چهار نحله فلات قبول نیقر شنیده ام که شما غذ منزوع تاثیر

میغزاید نخواهم متابعت شنایم اعتقد از شما و دلیلش را اگر بدانم دعوی خانه کلام بوجواب بلی حدیث نیز است
 امام سویی مقول است که در حقه اندکه بعد از درب کرو بام میرسد تا آن تجربه بر طرف شووناز خوب بگیند و دیگر
 مراد از عز و بین نیست که قوه اثاب اخشم بر طرف پنهان شوچانه اکثر نهاده اند بلکه هر چیزی که
 از زمین و کوهان بر طرف شود در تجربه کل هم با وقت ساعت و غیره نیم ساعت بجز خوب شوهر وقت داخل
 یافته و دلیلها را نکرده است که اینجا مناسب نیست **حوال** نیز صدور و ضمیمه علی بالکل رایج نخواهد بود
جواب خواه ام لوشیخان بیشتر درست و رو و بعل باید که میان آن پرازکن شیرینه ایان شست و که رف
 در و نیست که کسر مواد خذ بیش **حوال** کسی که متول الزمہ نہ است بقضار فرضیه نماز سه تجارت و عاده شب و فلی
 و یکریتا و اند که یا نه **جواب** اوط نیست که در نماز سه بیکریند که از وقت فرضت بشیه یکنهم و بی رنداز اکر
 قضایا کند ظهرا بهتر شده **حوال** کجیعنی با عقاید خارجی برپا نیست **جواب** در وسط عدم است
 نیست نه سچ از در و حضیاط تا اصل تا یکنهم **حوال** نهایتیم را پس خویشند بعضی از علاید غسل
 هم مرتبا میدانند و بدل و خوب کرتبه و بعضی دی میدانند **جواب** اتحان مرده در و دوچه خوب بمنزل
 از و خوب و رسبتیم کیم کیم کیکی خوبی و یکی خوبی **حوال** زن و مرد پس هم نهایتیانند که یا نه **جواب** بذا

صلیعی

صلیعی حرام می‌داند و بعضی مکروه نهایت حرمت بعد نیز است **حوال** ناگذر چون هست **جواب** دغدقة ندارد
حوال ببسیار بیشتر که خیط نقره بی رسان دانه ناز است **جواب** این فهمه متوجه شده اند و در جا نمیدیدند
 و این هنوز هست یکی باشد که او را تنها که می‌داند و یک نوع که او را با پیشنهاد چیزی و در توی ایکسی او اند لئن
 نوع اول ناز است از کلایی یکیه بیشتر که مخفی است نوع ثانی را استیاط باید که **حوال** قیطان پر این که بگیر
 پنجه ناز دغدقة ندارد **جواب** فرن غاز یعنی کنم و ای این دینی ایام اکر یکنهم اپنین درست حال ایشیم **حوال** تبع این فقر
 بند او ایشیم است باید دیگر شبه بند بود نیاز کردم چه میغزاید ایها الماء در **حوال** دغدقة ندارد
 هر که اشتعل خلا کشیده او بیشتر از فرم و غیره نهایتیانند که **حوال** در شرکه هست دار و دیگر خود روت
 استیاط نکردن ناز است و بهم چیزی در دل ام از صورت چیزی است نهش کرد اند **جواب** قبایل که کنم
 طلاد ادویه ایها طلاد در این باده اند نهش کرد اند ناز است یا نه **حوال** هر کم طلاد ناشروع است ولئن
 و یکریا باید در وقت ناز پرینه اورد **جواب** و خوب رای تلاوت در کان سخته ایم بعد از آن وقت ناز
 نهایت نه سچ از در و حضیاط تا اصل تا یکنهم **حوال** نهایتیم را پس خویشند بعضی از علاید غسل
 هم مرتبا میدانند و بدل و خوب کرتبه و بعضی دی میدانند **جواب** اتحان مرده در و دوچه خوب بمنزل
 از و خوب و رسبتیم کیم کیم کیکی خوبی و یکی خوبی **حوال** زن و مرد پس هم نهایتیانند که یا نه **جواب** بذا

شیم معلوم شود و صحبت باوضوی کند **حرب** در اینجا عذر و راجعه است **کمال**
 بعضی اوقات که غاز جمعت می‌ترشند در جنوب امام یا در صرف اول نامین قوات امام مشغولند غاز
 اخفر را داغق دارد چنان‌باشند ادیس کفته شکال بخیار داغقندار و هم‌جهانی صفتی نی بعضی اوقات
 زیمه از صرف اول است در هر طرف هر سفر آیین غاز داغق دارد **حرب** ابن ادیس علیه الرحمۃ
 در شرق اول یکوید مایم در غاز اخفر نمایید قوات امام بسند اما نیمه جیانی است که کل از ائمہ غاز
 یکهند روای یکوید میز تسبیح از شکردم حضرت رستم فرمودند بنابرین صیانت داغقندار و فرمخ بر کدام
 شخصی در پهلو را دیگر داغق دارد اور سرتاکم قوات را که اخفر مغوفه می‌شد و یکوید را هکن
 بیشت که شنیده شده آما شق آخر شکال زیرت دار و والله یعلم **کمال** کفتش کسی که بشش
 دیگر عرض نشده بیش باش کفشن و ضمتوان سخت یانه **حرب** بلی در پنجاد داغق دیست **کمال**
 اگر عمدتاً کفشن دیگر رشیده بیش بجهنم دارد **حرب** در اینجا نیز و ضمتوان سخت این شیوه
 غصب غاز کهون در همانیست **کمال** روز جمعه قوات در کوت غاز طهر را به میز ما می‌بیند **حرب**
 آسته قوات بکلم **کمال** بعضی اوقات احتیاج ب فعل شدید با تمام رسیدن ادب طبع
 یکهند و غاز قضا مرخد تیکم یکم و غاز را یکم بدار ز غسل دیگر قضا ضرور است یانه **حرب** آزم و این

لم تجد

لم تجد و اماده تیکم اش ملایست و بعد از غسل دیگر قضا ضرور است و هر کاه آب حافظت و غل کدن
 غاز قضا شده طهر ادریکا مرید که غسل کند و بعد از غسل غاز را قضا کند چنین و اجد آب بجه **کمال**
 خطوط کتب اهل دار و غیره با یکدش شرح غاز تواند که بن بر اصلی احتیاط باید که چنین می‌بینید **حرب**
 اگر غید اند که ملاقات یا طبیت بایت نشده غاز میتوان گرد و سر کر جا ملنجی بست بغز غاز کند
 او را بالحل بیند انم **کمال** غاز ره کوت غاز خند و رات مرغاید یا تسبیح اربعین و میاه بدانم و عمل کام
 آیه الفاضل **حرب** بعضی اوقات که امانت یکم کمی گذشته انم برای یکم بادا مسبوق شیخ و اگر منفرد
 پشم تسبیح است یکم **کمال** شخصی غاز میگرد در این وقت طفه آمد و هر اور این بیکت و سرون فرت
 چه باید که **حرب** که تواند فرش و بعنده بالد کند که فعل کشیر بعل باید غاز کند و اگر تواند که چنین
 بچار بس نمک استند بار بعمل باید می‌خورد غاز کند و الدقطع باید کو **کمال** اذان شافعی سبیلت
 میداند در روز جمعه با عقد اثنا کد راست **حرب** بعضی یکوید اذان اعلام را نباید گفت که بعد اذان
 که اذان طهر کفته شود اتحال یا شیود **کمال** آیا این مفهوم غاز جمعه است **حرب** ارجمند غاز میگرد
 باید اذان نماید مکریزند که اتحال بعثت مرثیه **کمال** ارجمند کنند میان غاز یعنی غاز را فله بکند اذان
 نهاد را نیاید گفت **حرب** در شرح این بیان کرد ایم **کمال** خاطله بینند فرموده اند غاز بجه

از علمای ماسکو و حبیب عینی نیمی اند و هب تخریز میدانند یعنی سنت هست کهون او و چهره که متولد شد
سیان سنت و حرمت نکون اولی است **کمال** پل و درست هشت چهار که متولد شده بیان نکنند
اولی است الناس فی سعیتہ فیما لا یعلمون و در حقیقت همت نکن هست که حذر غذاب کند که مرآت
این فعل شده **کمال** مولانا احمد ارباب در ترجمہ ارشاد در باب عازم جمع پیغمبر یا نبی احمد بن عاصم **جواب**
فرخواز نکون آش اولی است **کمال** درست بصل و فوجها نکسر متابعت سلطان جایز کند عازم تمام
جواب طهور امرلو این پیغمبر متابعت او غایر و در امور اوضاعی دسته شهد **کمال** شخیصت طهور الصلح و حرارت
خوبی میکند و قدر علم عربیت را میداند امامت مردم عوام میتواند شخص **جواب** اگر آن عادل بشد و حرارت
درست میداند که عربیت هم ندانسته پیغمبر نکنند **کمال** عازم بریت طفیل نکر آشیان کون اولی است
نکون **کمال** نکون برتر است چنان احوال بعد عیتیق شود **کمال** پس از غمون مردم از خوب برای غایر عازم
ایا و عرق و اردیانه **جواب** برای غازی نیست اما برای غیر عازم کنند هست که عذر قدر و نهایت شیخ **کمال** ابن
شذان بعضی از شاهزادین غازی در مکان غصیب باطل غیدانش شاهزاده یا نبی ماید **جواب** طهور و مکان غصیب
باطل و حیثیت شیزدارد **کمال** و زجاجه نیتم غازی نیتوانند و اکثر شخصی بایث ن شریک شیخ او غایر نیتوان
گردد در حدیثی نمیداد ام که نتوانند **جواب** بر غرضی که حدیث نباش تصرف در مال یتیم شکل است

باید از

باید از دل اجاد که **کمال** چنین و مید در کلام شیخ صدوق که رفعه اند که لا چوز انجاع عمان فی مسجد واحد
اعتقاد شهادت کله پیغمبر است ایها المروج الدین والغافل الدین **جواب** اگر نظریک شنید که یا نفست یکی که
میکند زن و بنت هست و اگر هر یک در صفحه جدا شیخ شید که میتواند که و اللهم يعلم **کمال** و زجاجه هم چنک
پیغمبر نیتوان داخل شوغ اغاز که دکم غصیب دارد **جواب** و صفا از طرف غصیب نیتوان سخت یانه **کمال** این
و هر قسم است از طرفی هست که ابراء بدت از میان او بر میدارند و ضویس زند طاهر میتوانند که و اگر طرفی است
که ازان طرف بزید ریخت و دضوی سخت تراویش غصیب **جواب** پر کند و برسیزه زند لازم کوی علیکون یعنی قسم
برتر است و تجیاط مسلک نجات است **کمال** در دریافت حمامه ایشان آپه همراه یکی کنند یا نیز است
و اهم چنین در فتاوار و کیزنا نیز نیزیتیم شریک است و ضویش و درست یانه **جواب** اگر پیشنهاد راضی
نمایند و حقیقت ادعایا مبارکه شد **کمال** ناقده زاده راه حقیقت میتوانند ربا احصار **کمال** طهرا
یستوان و از قسم دیگر کنند برتر است **کمال** اگر کسر بر مده غازی مکرده شده بعد از ان مرد غیرز جاهز و عویش
بعد از پیکره اسلام شده و کلاه یا دست را عده از زینی بردارد و برسیزه کذا روز و عیار و عقد اینم میر نویا نم
پان فرماید **جواب** حدیث است که یکی از ائمه عازم کرد **جواب** مو پر عصا را اضافا و حضرت بعثت
ربا و ارادا ماعلی نیست که فرضیه بصریان افظه و عقد دارد اما بطلان معلو نیست **کمال** موضع

سیح اکرده وقت و نیخواختن ترشید و عذر دارد یعنی **جرب** اگر تر زیده شد و عذر دارد و اگر طبعی ازد
که دارد و عذر ندارد **کمال** موضع غسل اگر پنهان پیشست **جرب** و عذر ندارد **کمال** در غایبیت آیا
حرف زدن بسطل هاشست یا ز **جرب** ممکن است پنهان غایبیت باشد بسبب حرف زدن باطل هوش باطل شود
اصحیاط باید که **کمال** در سفر شفاض و خصوصیات سخت یا ز **جرب** طهرا و ضمیر توان سخت
کمال اگر بخواهد شخصیت خود را مینماید که یعنی **جرب** من عباره هدم در غایبیت باشند
معلوم نکنم که ریلم را باید بین قبله که در حانه ارم داشت اعمماً نیتوانم لوحیت میگویند سجد که نه
اصفهان و مسجد شاه قله را نمیتوان سخت **کمال** آنرا اذل خبر و قضا فرضیه زده است
و ندانه بخرازان تضاد فرضیه خود یعنی سنتها بخرازو بحسب **تر خوب** اگر داشت که تضاد بر داشتم
او هست یا نداشت یکتا در کلین بکند و اگر داشت و نداشت که چند غایبیت ناطل بخواست **کمال**
در آب نور و خصوصیات سخت **جرب** بلى آب در یزد نموده است **کمال** آبها بر بعضی اوقات
بسیار کلآل و غلط آب و خوب چاپ است **جرب** بلى یعنی که ایست و خوب چاپ است **کمال** داخل آب
آجع نیست **جرب** آب آجع آبها کنده کویند **کمال** در ذکر کوع مرتبه وجود داشت

لکه

شومیتوان قطع کرد **جرب** بعضی شروع کرد شد تماس و احباب میدانند و قطع شون بایز نمیدشند **کمال**
عد و شپمات که در هر رکعت آنرا غاز مینهادند بیان فرمایید **جرب** طهرا ایکتیمه شپمات نیست
کمال غایبیتیم داد و وقت جایز صورت میده مطلق **کمال** بلي یعنی اآن یکون خا اول وقت **کمال** **جرب**
سلام در غاز و احباب است **کمال** بلي نهادت فرم از کند و آنچه پشنده بعد از غاز **جرب** این عنیکوم
و طهرا سلام شر صفات شیده در فوتیت **کمال** جواب سلام طفل غیر بالغ نیز و احباب است **جرب**
علمایکو سید و احباب است **کمال** در غاز وقت سه محدث مذکور شود و هر چند در وادت محدث کنم
صلوات باید در متاده امان وقت یا یکنه بعد از امام محدث نیز بجز است پان فرمایید **کمال** بلى وقت
که شنیده شود باید صلات و مسلام نهادت یکنه که این صدمت بکار لفظ و خر عالم نمیخوازد را باید عام کند
بعد از این صفات در متادل المحدثه درت العالمین و مالکیم الدین و از اهدان الصرط المتفق
تا آخر در خزان مروط است **کمال** آیا خودت محمد در غاز و احباب است که در همها از مخرج خواهاد غایبند
که بهم شنیده شویست است بروضی و جو بکسر مد تهایا غاز که شید که در همها از مخرج اد نکرد و بشه
و نمید نست که احباب است آیا زن غاز را اعاده باید کرد یا نه **جرب** بلى و حب است که در همها از
مخرج پرون کند و رشته شنیده طهرا نیست که اعاده کند **کمال** والدین شخمر رکن از نکند و مرتقب

نامش علیت بشوه آیا غصه پایش نمیتواند و اگر بهمین بحثه باشد نخواهد داشت که میراث علیت
 غصه پای در از زمین نمیباشد نباید کفت بلکه بعلایعه نصیحت کرد **سال** مولانا محمد طاهر قمر تعلیمه اللہ السلام
 علیک ایها النبی و رسالت اللہ و برکات را در غصه غصه نمیگویند که هیاط و رنفون است بجهت یکننه حکوم
 نیست که این علیم و غیر علیم و غیر مطلع نمایه است و احادیث دین باب است بر شعیه و ضحیف
 شمرده اند شما پیغمبر مسیح ایها الرحمهت المحدث العلیم **جواب** من یکیم سلام بر تکفیرت بخوبی کفر اند و حیث نیست
 که اکثر مردم پیغمبر نمایی از اشکال نیست **سوال** در باب جدی احلاف است که در غصه در کجا
 کتف مرد پیدا شد **جواب** این شیوه رسانید غصه ای طلعت است و دین باب محقق علامه از رسائل اد
 نویسه نقل کفر اند آنچه در دین و در کتب پیغمبر نهایت کخصوص اصفهان تصریح کرد که مرد پیدا در پشت
 بوسش راست شده در وقت غماز کون **سال** ملا زمان پیرت که بسفر و شیش پایه اسلامون مرد
 سه ساعت و نیز مقرر کنند یا تمام دلایل هم سالمی که کفر نماید یعنی اجرت سبب ملازمت آیا حلالت یا حرام
 ایا غماز و قصر کنند یا تمام دلایل هم سالمی که کفر نماید یعنی اجرت سبب ملازمت آیا حللات
 مشتبه است نیوایم بدایم **جواب** اگر درین غرضی اه مرتکب غصه نشوند غصه بازی مقرر کنند و هم
 شاید این غصه نمایند و از کجا میکنند و معلوم نمیباشد **سال** اسلام که اخراج اینها
 بایک شیخ ایشیم پیچیده شده غصه ای طلعت است پیغمبر مسیح **جواب** غصه نمایند و معلوم نمایند که اکثر مردم نزد زریجم
 ایشیم شیخ اکابرها شیخ مردان از زمین بعد از این غصه میکنند این بجهت یکننه ایشیم فضله حیوان غیر مکمل
 اللهم در معلوم غصه نمایند که غصه ای **سال** تیسمم و سجد و غاصه برشند آجر جایز است طلعت

بخاری

جواب بجز این است آجر و سکنی نیز داشت ارضیت **سال** اخادیف ارضیل یکننه اتشی در زمان
 خالد ابن سنان عیسیه که قبل از شعر ما ۴ بیوار زین پروردان آمد اکثر مردم میترسیدند ایالین غاز
 دارویا یکننه مخصوص اخادیف سماوی است **جواب** اینها کو نقش ندارند معلم قایلند **سال** بعد
 این علیم و غیر علیم و غیر مطلع نمایه است و احادیث دین باب است بر شعیه و ضحیف
 شمرده اند شما پیغمبر مسیح ایها الرحمهت المحدث العلیم **جواب** من یکیم سلام بر تکفیرت بخوبی کفر اند و حیث نیست
 که اکثر مردم پیغمبر نمایی از اشکال نیست **سوال** در باب جدی احلاف است که در غصه در کجا
 کتف مرد پیدا شد **جواب** این شیوه رسانید غصه ای طلعت است و دین باب محقق علامه از رسائل اد
 نویسه نقل کفر اند آنچه در دین و در کتب پیغمبر نهایت کخصوص اصفهان تصریح کرد که مرد پیدا در پشت
 بوسش راست شده در وقت غماز کون **سال** ملا زمان پیرت که بسفر و شیش پایه اسلامون مرد
 سه ساعت و نیز مقرر کنند یا تمام دلایل هم سالمی که کفر نماید یعنی اجرت سبب ملازمت آیا حللات یا حرام
 ایا غماز و قصر کنند یا تمام دلایل هم سالمی که کفر نماید یعنی اجرت سبب ملازمت آیا حللات
 مشتبه است نیوایم بدایم **جواب** اگر درین غرضی اه مرتکب غصه نشوند غصه بازی مقرر کنند و هم
 شاید این غصه نمایند و از کجا میکنند و معلوم نمایند **سال** اسلام که اخراج اینها
 بایک شیخ ایشیم پیچیده شده غصه ای طلعت است پیغمبر مسیح **جواب** غصه نمایند و معلوم نمایند که اکثر مردم نزد زریجم
 ایشیم شیخ اکابرها شیخ مردان از زمین بعد از این غصه میکنند این بجهت یکننه ایشیم فضله حیوان غیر مکمل
 اللهم در معلوم غصه نمایند که غصه ای **سال** تیسمم و سجد و غاصه برشند آجر جایز است طلعت

پیشوای خود سال هر کاهشی یک عبادت را زیر حرام داشته بشر و چند عبارت دیگر را زر صلال و آن عبارتی حرام ابیان این زیر معنی
حلال اند از هسته حالد چیزی باید شود که ایما العالم الفاضل **جواب** اگر همچو عبادتی هر ایام از زاده اذن بطلبید
یک باود بد هد و اگر حباب جاتی مسی پیدا شده بزیست که یک عبادتی خوب قاعی عبارت نهاده اور دو باقر دیگر را
پاشد بعضی فرق کرد و اند و محصور و غیر قصور در اول الدزم میدانند احتیاط در ثانی میدانند **جواب** بدلی
همچوین است **سال** شاید در یک فاشق باشد یک فرالوده و آبرو غیل غیل شید **جواب** بلی بخوب سال منثور از
آخوند ملانا احمد ارباب اینست که در وقت آن بدرع میل کردن در کنار آب آب چار بخوبی و فاشق هر رتبه
باکی بز و ند باند هن بارک بر بر خود **جواب** آزرا از راه تراحت بسته اند **جواب** چه مفهومی دو خانه که چنین
شده بشر بعضی از وضع آن اتفاق نماید **جواب** تا بدایا بابت غسل امر فوت پاک نمود یا نماین **جواب** مشکل است پاک
شدن باینها **سال** حاکم کر از خود رفخلی مدارش بشر بعضی مردم بعنوان بهبهانه دیگری از زلایی
او را زیگل و غیر مضرستند آیا همان حاکم میتوان چه خورد و چه بخستند میتوان بقول کرد بنابران باید
که لک و علیه الورز و بادا **جواب** است احتیاج سنت پان فرماید **جواب** حضرت فرمودند که
پا مخصوص مالست تا بعینه حرمت معلوم نتوه احتیاج خود زیست **سال** در باب اهل سنت که
چه تمعق نیکنند صرف ماید آیا زنها رئیس نهایت نز جرام بخورد ایشان نز جرام را داده اند یا نم

شخصی در ماه رمضان سفر که از بکاری پنهان ملازم پاشرت و گوایین فرض حکم دارد و این ایامان قضایانها
باید بکیر دیگفرا نیز باید **۲۷** کفاره خروجیست **کمال** اگر سفر پنهان در خود روزیم و در آن روز رجوع
بکنیم و تصدیقاً قدمت شیر نکنیم همان چشم کنیم آنها العالم الفاضل **حرب** احتیاط بپست که
تعصر و آعام و راشود **کمال** شخص ملکی خزیده و قطف نمکه بجز اندسته پایم میکنند که قدر آن تجهیت لعن
ملک مانند غازیتی اگر دادم چون **حرب** اگر وقف نمکه استوان و غیر وقف شخصی دارد
اگر ثابت شود که تجهیت لعن قدر بر مانند **کمال** مبتداً را اگر شب اهل فتن گشند آیا غازیه کلای
او استوان کرد و یا بعد از وفن باید کرد **حرب** اگر شب شوطه را خوب شکو **کمال** هر کاه مدت دور
سد رسه شیرم بعد از این بسفر رفته بهم کسان مدرس بهم حکم دارد که غازیه عام کلو **کمال** این شیر
وقایت یک قول بایه حقیق خال شده ملکیت شرطیت از شش ماه متواالی در جای زمین کرد و بشند حکم و ملن دارو **کمال**
شخص میگذرد اگر که تجهیت خاند و کتابها خروج را داشت آیا رکوه ای متوازن کفر **حرب** اگر سپل اند
بکیر دیستواند **کمال** شخص کو رژه و ارد و چسب است که چهار شرکت بیشتر از بیو اجر چنان که اکثر علاما
فرضها نماید و از بین است اینها نعمت عصی علا از طهار آنها فرعونند **کمال** اختلاف که اند و متوجه ده
نیز خلاف است **کمال** لقر را کسی از زدن پر منع کنند باستوان خورد **حرب** اگر از کنده خشک

کوہستان

چه عقیع مرکز نه طاف ن نمکند این سیلاید که فتن شکل است **سؤال** پدر فرایید
در باب نیشد که شخض در بذلت حاکم شرع او را نفع هم زیر غلام من هست و دختر بکار بر اراد عقد
گرد بعد از چند يوم معلوم شد که زند آزاد بیوه پس از قول نیفع از اسراریت پیغام خفت زده
چه بایش کرد **جواب** بایش یافت تا مطلاع بگوید **سؤال** عبادت عقیل محمد خصیل یا **جواب**
عباس رئیس بعضا کاران عقیل شر معاویه فرت کما ذرا بر ایشان صادر شد **سؤال** سکون
را و رحیم ش با عقول شا ضعیف الولست **جواب** محققی موقن شرده است اور **سؤال**
چه فرایید دین در رودار که مکنند موی همبار که حضرت ابراهیم **جواب** اصلی بدارد **سؤال**
عبد الرعکاف رجیانه **جواب** بایملون حق در نهایت حق **سؤال** خلدون مرکب یا یخنه راجی اخلاق
چنین است **جواب** حوت ش معلوم است ذ راجی هم معلوم است که حرام بن **سؤال** نجف بو لاره هر قبه
و اجب است که آب بر زند یا یک تسبیح است **جواب** یک تبة از آب یک تسبیح خطا خالی خارد که پا
بسخونه است یکوند که هر تربیه بقد است لاتمه مراید هر مرتبه بر زند **سؤال** شخض در بخان
و در جار مرد است متواند در جار یک افطار یکند بعد ازان بآن بآنجا که مرد است بقد است بره **جواب** اگر
اشخصی ازین عدد کوشش بقصد یخنه افطار برادر و مثنی اجر عظیم دارد و با بخصل ناید رجایی

میتوان

میتواند افطار کرد و اگر قصد آش صحبت و اخلاق پرستواند بتواند **سؤال** شا طعام و آش کر شنید و نه است بشد
میل نیکند **جواب** بله چه فرایید در شی غور که بعضا ز دانه ایار و پیرین و بعضی پرسش پیرین اکرمیان آش است
و شدنان نشو و غدوه این پرسش کوید که مریم پرست شدنان شو **سؤال** نج حرام که در میان کویت
مر پرسته در میان اش بروشد آن آش و غدوه بهم میرساند **جواب** ظاهر است که ماعلم قطع هم مرض کلخ
چه ریمان اش داخل شد و غدوه ندارد **سؤال** صابون پاکست **جواب** بله **سؤال** خرت بخش که میدهد
بلکا ذریا در حمام مرثی نمایند یقینا پاک شو **جواب** مارخت را در حمام مکرر پنجم که مریم پرسته و با قابه از اند
نهایت که ذرت تا بینه چه شخپر شد اگر در صالح است حکم پطه هارت میتواند **سؤال** ذرق طایر شنای کول
الله یا که است یا بخش ایها العالم الکامل **جواب** هتیاط در بحث است هست و چند حدیث است که
ظاهر است **سؤال** پدر فرایید در باشخهر در مکان است که شکن است که طا علما بتصایقه دکات
او غایید آیه مرتوا ند خو صیغه متوجه و حرام بکویر بفارسی کسی هر دیگل کنند **جواب** ظاهر این است هم میتواند د
استحیاج و دیگل دو نسخه **حوال** نام بخیزی را بخی و مجنون میدانند یا نه **جواب** بخش متجوز است **سؤال** خود و خون
چه است **جواب** با کوینت **حوال** رخوان کفار و رخوان نای بخش مرزا شد و انقدر سخن داد که از
تعلمه از نند و سیاه میود نهایت نارسیدا صفت از هم نمیزد ایما ک شده بخی **جواب** این تجربه باین
خونهایت اگر انقدر سوزد که دیگر تعلمه نداشت بخی مکن است پاک شده و داندیعام **سؤال** هر چهار طرف

بنداشند که ماقویت که نه تن بخوبی میگیرد در مدرسه مانند متوالی سرمهی بعد از قوت و اقفال گیری که شاید
بسیار کمال آیا کسی شب غاذ و طیف ری میگرد و غرقه دارد و یا نه **چاپ** اگر تو آن ماده است و مصلحت ادارن میداند
امتحان دارد که ما ندان بهتر باشد و اگر عادل نباشد ضروریست و امتحان دارد که هر چند عادل پسند چنین و اقفال شب
ماندن را شرط نکرده و زنقدر که باشد مجرم شاید **حوال** اگر کسر تقدیر داشته باشد فریضه نیعنی بکسر فریخته و بدور از
مدل معلم کشیده که زنهم و هر هشت آیا برجع نیتوانند کرد یا نه **چاپ** اگر هفچ طبقاً غمین شده فرمودند **حوال**
طعام تعزیر را تا سه روز نهادن اچنین است **چاپ** معلم نیست که منع پشد **حوال** آب چاه باعث آنکه اینها بخلاف
نیک است بخوبی باز **چاپ** بدون نفع تقریر اگر اتعال نشوی بهتر است **حوال** آب چاه را اگر کوچن یافته باز
حکم آب دارد یا حکم آب جاری **حوال** حکم آب جاری را رد میکند خصوصاً اذ اگر زدوج غیر مانع تحصیل معرفت طلب
علم او میتواند در برابر تزوجه نیز تا کمی بسیار شده چه میفرماید ایها الفضل العالم **چاپ** خودش زنهم هر زمزمه بچ
دارد شر و پیچ ناید و الاحسن اللهم حاصل غاید و دنی کو نهند **حوال** اگر شخصی تقدیر یافت هر چنان پس ببردارد ایا
بهترین بهتر **چاپ** پر شرکتی بهتر است **حوال** بعض که میگوید از دنی و زندگی اراده است یکجا پرچار کیلوان از زد
بدونهان پیشتر مسحوق میدهد صیغه یکنند مرتبت اضافی شود آیا بزر الدین تیغه وان این **چاپ** ممکن است قسم پسر
یکی آنکه خس و زنگ زنگ برتر او بجهت بیرون احوالی نیتواند **سبب** نفع ممکن است این قسم زرچو شخصی مجرم شاید **حوال**
دیگران است که اموال اراده مسحتی نخواهد داشت اول از این سه نهاد اینچوکس طلا و اجرم نیست و بزر الدین تیغه این **چاپ**
از آن بدل غیر که میگیرد بدینه **حوال** چاه را که نفع و دجیست پس از اراده ایجاد برگان بروایا پاک سرخویانه **چاپ**

درین مسئلہ شخه از پنجه خود ریخته است بعد از مدتی معاشر کرد هر را فریب دل فتحت ای بخش زیر براین بود و با توف
ند استایم حال ایستاد نم رجوع کیشم **چاپ** بر ساق طین خیان عین شدی توکنگرد **سوال** خورد حشد ال بال و تقدیل کعبه
و غیره ای و خدمت دار دیگر **چاپ** دغدغه ندارد **سوال** آب عجمی که بخشید بیش و تخته در بالدی آن اند نکرد اند
تخته قدر سو راه است که آب هم دارد ای باران که ازان سوراخ عیان حوض بارو پاک کرند یا نه **چاپ** تا
جیان آب باران از کنار ران حوض بیان نشود یا از بالد تخته جیان نکند و بیان حوض برو و شکل است حکم
به همارت آن آب **سوال** آب کتر از کتر با عقایل شما بلاقات نجاست بخشید یا نه ای اینها العالم الفائل **چاپ**
استیاط نیست و استیاط میکن جاست **سوال** درون عده اکبره است یا نه **چاپ** بعضی از دروغها که نه
است مثل لذب بعد از بررسی برآمد و بعضی دیگر معلوم نیست که پرمه شد **سوال** از خنده حقیقت جای بیظر
شیف سرید که پرمه شده ای اینها الفاضل **چاپ** خنده ته فقره ضموم است و مفاره باید داد اما پرمه نیست
سوال چه می فاید در باب طیان و قمره ایا منتهی نهاد ای حلال محض **چاپ** من معتاد قریب هستم و نخورم و
طیان یز شباهات نیسانم **سوال** کس نذر کنند که خدا اپسری بمن کرامت فرمایی بلطف بفرغای به مهد
علی نکفته ای این نذر منعقد است یا نه **چاپ** بعضی کوئی نه که از تلقظ نشود یز شباهت استیاط
احوط است **سوال** موشی بخش ایین است یا نه **چاپ** معلوم نیست که بخوبیعن بنی **سوال** اکمل معلوم

٦٤

این حدیث پیغمبر اراده ادا اختلط الملاع بحکم فمه له حلالستی یعنی حرام یعنیه **جواب** این بحثه
و سمعت فرموده اند شلاروز را از خزانه و لینعمت سبب داشت این بحث با این کس میدهد حلال حرام
اگر در خزانه و لینعمت هست تا حرام از یقین نداشتم حرج نیست و همچنین خزانه و حکام و جواهر ای سبب
با این کس می دهند و عطا میکنند و دیگر سیما رست **سوال** خود رست و پنچال آرچند از تغیر داده اند
با از حرمت ایت ان خود رست **جواب** بله حرمت شان لازم است و هم خواهی قابل دیشان است
حمرت ایت ان خود رست **سوال** عبا سهای که لا الہ الا اللہ نقش و ارش باش میرزا داد عدهم درد
جواب عبا سهی میان آتش نیکندازند و بورت نیکندازند **سوال** خمام یلدان بست جای بنظر سیده است
ستحب است **جواب** سه چیز سوچنست زیارت حضرت است که میکنند را از بیوی او خوش آمدید و بازو
حیفه حرام میدانند **سوال** با این تبرک اگر دخول حوض شو آن حوض پاک میکنند اگر از کن را آن حوض حیفه
گرد و دخول حوض نشد **جواب** بله و الامن آشیا طی میکنم **سوال** طالب علم مکید که هر چوی دصلیوت است چهار
گرد و هام و مدقی است که بجا را درم نهایت درین اوقات معلم میزند که آشیا صون مصلوہ بیسطه
و جوب مدورتی مدارد الحال فرضی خیابان باز پعنوان و جوب بکی اورد چه میفرماید **جواب** فتح خود نیست
صیغه از کفتة از دفعل غوک که همان معنویان قررت نیکنده **سوال** کتاب از کاهنجوس که اما متصل با باب چهاری
باب ای بکر کرد دپاک مرکوفیانه **جواب** پاک عزت حقها کتاب به هم اجزای او پرسید **سوال** موش اکراز مانعات
بکوز دشل آرب غیره دغوقه دارد یا نه **جواب** شور موش چکد است **سوال** آنکه فقدر چند تردد ای بیک
آن ذهن شو و بعد از این موش در کاهن بکوزد با و با و چو و بیکر پیفتند و بیکر در کاهن آن پیکر را در گرمه کدز رده و دن
اند احتمله شو و بعد از این موش در کاهن بکوزد با و با و چو و بیکر پیفتند و بیکر در کاهن آن پیکر را در گرمه کدز رده و دن

معلوم نیست که باش شو و ممکن است که مطهرا و نزف پسر و اللدیعالم سوال هر کاه مکن مدقی ملکی متصرف بود بتواران
دیگر آرد و میکوی که ازین مکان نزدیک است متصرف را باید که و به انتقال بر سر زیاده ممکن بینه و قسم است هر کاه مدقی
ثابت نکند که از زبوب امور است اخلاق خواست است که و به انتقال بر سر زد که چه عنوان این مالک است و دارم عذری
جیعن ادعای غایید و جه انتقال هر دیگر سوال است همان یکیست از علوف حاصل شده بر کارهای دیگر است حقی
که برایان یکسانند در نهایت لذت است هر چند زید از خواهم شده همچنان از خواهد ممکن فیض چیزی مید جواب علام
فرفعه که و جویش آنها فرموده است که معلو هم نیست که اینها بشد و بر کار از زیر بسیار رفته است
حقیکت بگذارد از هزار ماده بخواهی که از کل این کارهای نزدیک است بسیار رفته است و از این طرف نهاده از اینجا فرموده
که باید بسیار از همین پیش بجهت یکم از بکه نجاست دار و خاصه ایران است از زیر است ازان خانه مسکن زردوش
دانه از کرسکار او معلوم شده و دندق نهاده و منزه بسیار خود را در این میزند از این سوال هر کاه شخصی اراده غرقی
دارد و زر قبه ادیکی بر که هر راهیستم هر زید هم بر جهاد راهه عازم درین فرآیند شد و از هر چند شقول طلب علم
باش یاد ریارت ائمه موصیون بخیرون چهار طاه داخل شد و در جهیزی شعوع جواب در چهار راهی مسکن زردوش
یکم رکور دیگر فرشته در غرب و بحیثی ممکن است زیاده جاند و درسته اینهون طلب علم نیز ممکن است و در ریارت
اسنده و سفر مباح مسئلله است سببی یکم و در جهیزی است که پس از پیش نشواند که جاری بر کرسید و چون در غرب و بحیثی
در خواه قدمی میخواهند که خاطر پیش از زمانه همیا طبق مسلک نیست و اللدیعالم سوال هر کاه شخصی زنای محصنه
یا اعلام کرد و پیش از کسی از کشت بخی و خواهد تو بر کند پیش ممکن تو بکند آیا زنها را از اطمینان عاید است اینها عفو فرمایند
یا اعلام کرد و پیش از کسی از کشت بخی و خواهد تو بر کند پیش ممکن تو بکند آیا زنها را از اطمینان عاید است اینها عفو فرمایند
یا اینکه تو پیش از خفو و خدای قی خوب برتر است جواب ممکن است اکاظه هار عایدی میگرفت و علیهم شده سوال

اینہیں

آب کشک زدن پاک شیوه نامه **جواب** احتمال طهارت بود **حوال** آنکه رکه سرمه میکند بعد از آن هم رختند از رکه زمان پچو شد آما فرق داشت میان آنکه در سرمه میزند شراب شویا بقصده شراب بزیر مزد سرمه کشیده همچند در وقتی بر شراب پسند نموده ازان بخوردند بعد از آن سرمه کشیده با علاج یاز قلب خواهد **حوال** این تجات همچنان شراب بیل اگر علاج سرمه خود حلاف دارد و آن افلاطون **حوال** این تجات همچنان شراب خواهد **حوال** این تجات همچنان دیده شوچم دارد و عرقی که از سقف و دیوار ایمیرزد پوشید **حوال** ظاهر اور اکثر تجات روحانی اصل یافته و عرق رکه میزند حکم نبی است آن شکل است بلکه طهارت ملطفه است **حوال** نزد الائنا صب ماجده و از خان اینها بضرار علماء کفته اند رسیده ایزابن حکم دارند پسان فرمایش **حوال** شیده چین پسره آما چنین احکام منافقین برایت ن جاریست شکل است **حوال** نام کفار حکم ناصب دارند و بنی اب **حوال** اهل ذمہ و حرامی برشمه امان دخل مرزنت یارین حکم نمیشند و اللهم العلم **حوال** اکریقر از زهار نقد بکیره که رخت خوابی متعدد دارد تجات آنست ایض اتفاق داشت غاییده بحالات اهل عیال و اهان کرد از دنگه میتواند بخواهد **حوال** هر که نیقر شپه میتواند یکدغه اضعاف قدر استیج خوار بکیره **حوال** بعضی و قات دریان نان پیش ریغه موچشم دشل اینها هاست و خوده شیوه آیا دغدقة دارد **حوال** نه **حوال** خالق فرموده اند عالمیان نی شهد پس این آیه پیغمبر دارد فتبارک اللہ حسن الخالقین **حوال** این سینی از حضرت رسول الله پرسیدند فرمودند کیس عیسی ملیستا م دیکی سیریست **حوال** اکرایا

هزار

۲۰۶
زخره در چاه و چوب میدند و قطع و تسبیح در شرط است یا نیسان فرماید **حوال** طهارت بمن است همان
عدم کشیده شده فیست **حوال** چه میفرماید در کله عاجم بضم بجلد او زندق میکند **حوال** من
در کله پا چم را بسیار محروم دیگریست در هرست جلد و از شد راهیست میکند مراد از جلد در آن همیست است
بنها صفت چنانچه ایه و قال الجلو و هم لشمد تم را باین تفسیر کفانه **حوال** اکریالین عازم کشند و مرثیب
نامشروع شود و نیخت دریت ن شوتن باز اطاعت نیت آن خود است و اگر اطاعت نکشند عاقده
حوال اطاعت ایش نرا در نامشروع کشند و عیت این نی مرید غفار بلکه دصاجه های ادبیا معروفا
مطلق است **حوال** سخنفرستق از رطه هشته آباد رهان روز کراور پیشنهم تو به بخود و برعکس کرد و رای بیوت
عادت کاخ است یا مدقی باید بکسر و بخونه شیخ و بخونه اند **حوال** در همان روز از مفق پردن رسم
در نظره **حوال** شخصی است کتاب و قفع بسیار دارد و قحف خاص ععنی رتف اولاد و در مرض تلف
و خایع نمودند این لذت های است و باحد ریغد هدک مطلع عاید آیا بخوبی سوانقدر نقد چیزیان کشی داده
آن لذت های رفته هنفه مردم از اینها است غریز و در وحیسته در زد چیز بخواهد **حوال** اکر و قحف
او لاد است و او لاد دارد و شکل است اشتراع از ودا کر خصمی او است میتوان قدر با و دلجه و لذت های
رفته ایانوی یا باید که ازان نیفیت بدرز و **حوال** آیا از روزه میتواند فرق و تزوجه عکس و مقوله

و زیارت ائمه صعین شرف و صدر رحم بجا آورد و همی را که نجات از بیان دارد بسبب آنکه مکرر
ضیافت بیان نورده است این سلسله ضیافت ناید و همروزه خود را بدید که مشقول اللذت نباشد
براب از رسیده سپیل اللذ بکسر و براف کشند **براب** جمیعت اهل تصریف که عرض میزند رغنا میکشند در
شبهای جمعه با این سلسله **براب** از پیدا شدن غنا محبت و مرتب پیش میتوان
ایش زرع اعنینه که جمله حکم نیتیان **براب** آن میخواسته نان و رخت اعم از یکم بعد حاکستر رسیده باشد
بانه حرام است با این میست **براب** چون بر حرم است اینها میست و حرام نیستند **براب** میخواهیم بام محبته
که شهور است و حرام میداند با عقلاً نمایم چه چیز است **براب** چنین را آنچه میزاند و حرم علیهم المعاشر
ست فهمیده ام میست که هر چیز خوب است نه چنند که هر چیز حرام چنانکه عذر میگیرند که خسارات الارض
حراسند بجهة بنه چنین مقص کلام یعنی هر چه راش رحیم فرمی اذ چیز است نه برعکس **براب**
ای با جعل کتاب و زین بن حسن علیه السلام بجهنم پیش برد **براب** این سلسله پیش برد و حرم است که
سدات را بزمیر پیش برد آنچه مکنیست که مکن است که در آنجا آرزوی جهنم میگزند **براب** آیا
صد قدم مند و هر را اغذیا میتوان پیش برد **براب** نیتیانند بکسر و براف **براب** دف بجلال که فقه است
که آیا حرام است با این دسدر صحیح بنظر شریف رسیده **براب** معلوم میست از حرام به
این خلف و عده قارچ عدالت است چنانکه در حدیث فی الجمله مشربایی است **براب** از بدایند که

خلف

خلاف و عده قارچ بیست مکن است قارچ شیر **براب** از گنج اتفاق ناید افتاد با وی کرد و آن خود را مجهز با تقریب
مجلس فرمودند هم در حدیث نیست که شیش عازمی بر البتاعدل پیش بعض اصطلاحات که متأخرین فرموده اند با خود
اگرتب عالمه است **براب** بل لفظ عادل در حدیث نیست اما فرموده اند که امام شناسنیع شما است برای که عادل
شود که عاقل شیر **براب** ذق طیبر که کوی اللهم ایا حرام است باز **براب** بل لفظ هاست اگرچه بعض از علماء حرام نمیگردند
براب در بعضی دلایل است لاظه شد که کفند را میدشند سرین دو این بان شیر از اند و سرین پر فرم عینه
ای آن شیر و غذه دارد یا **براب** این گفته که غذه ندارد و حلال است **براب** در باب کل راهها و تقبیله از
باریده شد بعضی جایا نجاست طاہر دیده شود و بعضی جایا قدر آرب مجع شد و کل تبعین دارد اینها چه حکم دارند
براب انجا که نجاست طاہر دیده باشد اجتناب هم دریست اگر نجاست نباشد طلاق خردیست **براب**
خورد دل برکه رختان و پوست درست ای و یه و با حضره خود دل و انتور را با خوش و موزی را با چوبی که در دل
و خود دل با پوست و حشمه و پنجه از این را با پوست و خرب با حشمه و خود دل علوفه ام طلاق **براب** غذه موارد
و حلالند **براب** ای اعنین چه خوب برا عضر طلاق برازی محبت پاره حدیث دار و این بان فرماید عدو
خاصی دارد و برا عضر طلاق خوب است **براب** بل از بقدر اکثر طلاق بمریست و بکتر اینست که
چنین کویند اعنین الله عزیز نمایم ابا بکر عمر ثم عثمان عزیز هم عذر و از فارس نیز کویند خوب است و طریق نفت

که کو دالی بر زید و هفتاد سکف ریزه جمع عاید و هر سکف ریزه کلها را بیلعن پنهان خوبی که گفته شد خواهد بان کو دالی اندخت یا سیمه شسته ترتبه حقیقی هنوز جلد کتاب برادر دارد بوده بعده از هزاره میلادی این کوم پس اشده **حوال** هر کاه زید شیر زینب را فلوجه پیشوایند که دختر دیکر زینب که شیر او را خوارد **حال** بکرد **حال** نیتواند بکرد **حال** برادر زید پیشوایند که دختر دیکر زینب را که شیر او را خوارد بکرد این پیشوایان فرماید **حال** این پیشوایش بعده تجویز نموده اند هر یکی شهروز است که فرماید **حال** در آیه اول سوره کمر مایتی ترقیه من تذکر و بعض از مفسرین لغتہ نمایند که تو این شیخ است بر سر مجده سالم بعضی مکونید و این آیه سعدی لال نمایند که تا مجده سال کنایه زینب با مر زیند و مدد ایشان غفاریه این پیشوایان فرماید **حال** این بعض از مفسرین چنان رشته اند تفسیر کلام رهایت یافتد که هم ز زیند تا احمد سالم علوم نیست طور ایست که کله ای دین سالک حکمت نمایند **حال** بعضی از زنان هر چند بنشو هر چند بگشته باشد بکلیف زیع با کلیف بعد از چند وقت میان بیان بیان که زیع شریک مکونید هر چند بگشته باشد میخواهم این چه صورت دارد بعض قدر قلیلی از زیع مکونید و هر چند در وقت زیاع میگویند هر چند **حال** در هر چه صورت ابراهیم الدین غنیمه و حجر دیکر مشقول لله تعالیٰ نیست خصوصاً صورت آخر **حال** در آن شرط میباشد میان ایشان طلب میگویند هر چند زوج عیب و همچنین شیخ میگویند ایشان برابن قول میگویند که زوج اکرم پسران دوق طلبید هر چند قطع است باز زوج متغیر اللذتم است یا نه **حال** این سقط

بنود دصدر آول پوچده است که متوجه بعده اما درین زمان پیوسته خواسته شوند **حال** خم
بانز و خربزه باز رحیم کم دارد **حال** خارجند **حال** خم و خربزه که باز غصه اندستوان خوب **حال** خیزد که
بانز میگشند آبا بهم میگشند یا گیرشند آیا دندق دارد یا ملاست **حال** حال است **حال** آیا شنخان
حیوان غیر **حال** اللهم مثل مثل عربه است عیان نمکه برش و بریشان رزد **حال** دندقندار شیخ نجف میداند
و بعضی کتابها **حال** چه غیر مید دشیدن قرآن را غنا یکشند آما و چسبت دشیدن غنا و امام **حال** این
شکل است بجهت یکه دشیدن قرآن دجب است دشیدن غنا حرام و چند شیخ در تبیان فواید دشیدن قرآن
امام و اجب است و خطلیث بحد کفر قرآن در خواهد شد **حال** آبها را کسیا کل الود است خوردان آن دندق دارد
باشد **حال** خوردان کل و خاک حلاست آناب کل الود معلوم است که دندق دشته شیخ **حال** خوردان انکو و
بعضی موکر غبار خاک و غرود ارد دندق دارد و یا نه **حال** مدل نیست که غبار دندق دشته شیخ هر چند حضرت
رسول ﷺ فرخه اند که اکثر موت انت هم از غبار انکو خوار خواست **حال** در باز سدانان از اهل
کوشش مرتawan خوب **حال** آیا در باز سدانان میجات سفل شده و غیره از دست اهل بیان
خوب **حال** من اختیاط بکنم **حال** نه نه رشتوں میل نیمیا دوقت غاز کردن در کیش شیخ ناره
باطل **حال** شیخ بعضی از که خود او را بخسیدند **حال** اگر فراموش کرد بهتر عاده غاز خود است یا نه

من اعاده میکنم **حوال** شما چه میخواید که آب باران بحریان بحضور خسین کند من حکم بدهی رت او میکنم
پس درین حیثیت که کلنا براه المطر فقل طهر چه میخواید **جواب** این حیثیت رسالت حیثیت
حریان نیز است هر چند بعضی کفرنامه بکیفیت باران کلای بحضور خسین کی نیست **حوال** اعمال سنه
و افعال خرستیات را بر طرف میکند **جواب** بلى **حوال** و گذرن چیزیه مید که موئیز بر سرمه سال
بر سر کنایان لذتسته ایشنه او امر زیده مرشد این بی تو به است یا تو به **جواب** حیثیت مطلقی
خطه های تو به است تو به حصیرت است بر پرو جوان ندارد **حوال** اکثر بلایا اهل الجنة اند که در حیثیت
واقع شده کدام طایفاند **جواب** مردی مستند که در شب دین ایشنه **حوال** خوب پیغمان و آن
ایا چه راز بتوت و امامت است **جواب** بلى **حوال** شنیده پایا هاراد بپریده بودند و پنهان
سک پسند عده غازه پر حکم دارو آیا ضرور است که صیحت کند که بعد از نوت او این غار کلای
که درین ایام کفر کلای او بکشند یا نه **جواب** بعض از علماء لفظه اند که باید پی سک پرون آورد هچند
مردن دشته بشر آن طا چه است که غازه درست است و محدود دهد قدر مدارد **حوال** میتوان را
کرد دفن میکشند آبا **حوال** مکلین بچشم شهو و بعض که بعد از مردی دفن میکشند چه صورت دارد **جواب**

آنچه

آنچه از ارادت معلوم شخواه است که مکن بقبر از این مردم که میست اگر از اهل نست هست مرد بنشست
مید هند و اگر از اهل هنر نیست مرد بجهنم میزدست که هان سمعت برالیث بنخود رفت و مکن
نیز هند است **حوال** هر کاه و لد ایشان میزد هر یاریک ایشان رفاقت بریث ن و حیثیت
نفعه بر اشخوه و حیثیت یا نه **جواب** هر کاه و لد ایشان میزد هر یاریک ایشان رفاقت بریث ن و حیثیت
مال و ارض هند و یعنی نفعه دادن اشخوه بیث ن و حیثیت مال و ارض هند و یعنی نفعه دادن اشخوه بیث ن
و حیثیت الازوجه **حوال** پان زمینه که در زمان حضرت برال تم اهل ف ته را چه قدر طلا جزیره بکسر نه
که از این قدر رفته شو و حد زیاد نه واقع شخوه **جواب** در هر زمانی یکی ایشان آنچه اهل کلام مصلحت داشته در مدنده **حوال**
هر کاه عجزی را بجهنم داشته بیش روز زندگی که میتوانند شیرد او یا نه **جواب** بلى و اند و تعلیم **حوال** اگر زند
عنه دشته بیش روز زندگی داره لطفه حقی میتوانند شیرد و مدد یاری **جواب** شاید که مزادن اول شد و الله بعلم **حوال** اگر
حیره شیره بیش هر یک روزی برادر فرزند یکی که را میتوانند شیرد و مدد یاری **جواب** بلي و میتوانند **حوال** روز چه
غمد میتوانند فرزند اهیشه را شه خود را شیرد و بد **جواب** نمده است و الله بعلم **حوال** اهیشه میتوانند فرزند

فرزند برادر حقو^ن پسر دهد **جواب** نمهد البت و اللهم عالم **سؤال** زوج هم^نستواند فرزند فرزند بجهه^ن پسر دهد **جواب**
 فرزند و ختر رید را پسر نمهد و اللهم عالم **سؤال** زوج هم^نستواند فرزند عورت پسر دهد **جواب** نمهد حضور
 فرزند سرکار زاده او شبهه و اللهم عالم **سؤال** اگر که همیره شهندیکی زوج هم^نستواند که فرزند
 پسر دهد **جواب** بله میتواند **سؤال** والد زیند به فواده پسر شواند ادیانم **جواب** به فواده و ختر شیر
 نمهد پسر دختر و اللهم عالم **سؤال** اگر که زن^نهار است نمهد خاله شیخ پسر دهد و آن زوج هم^نستواند
 عزم^نستواند آن صیته بجهه^ن دلخون عقد^ن باشد **جواب** بله اگر باعث شعر از قبیل رضاع و خو^نشید و اللهم عالم
سؤال زین زوج دعوه دارد و بسیار آن زوج هم^نستواند از دلخون عقد^ن باشد آن زوج هم^نستواند
 یا^ن **جواب** بله و اللهم عالم **سؤال** و پنچ^نزید فوت شده بسیار آن زوج که دخول واقع شده از میلت زوج و دخخان
 حقد ارد بام **جواب** بله بکیزید عقد^ن در رضاع فهم شد که استحقاق عورت میلت ندارد و اللهم عالم
 اگر عورت شد بسیار زوج از قبیل تیست یکنفر فرزند دارد و دیگر فرزند از میلت عمر کرد اما از
 املاک^ن غیره شلن چه بجز میر **جواب** فرموده است که آن زوج که فرزند دارد از عمر و از املاک

نمهد ارد آن زوج که از عمر و لذت ندارد از اراضی سه ارشت ندارد و اتفاقاً عالم **سؤال** اگر عورت شد
 بسیار شد برا در و همیره شبهه ایک از لذت زاده و پیش از زاده بجهه^ن وضع سه پسر دهد **جواب** اگر برا در و خواهر
 برا در و خواهر عورت بوده اند فهم^نست که همیره از خواهر زاده و برا در زاده مس اور دیگر میلت پسر ندارد اگر
 هم^ن پدر را پسر دارد و برا بجهه^ن شیخ پسر دهد شیخ پسر دهد و شیخ پسر دهد سه برا در زاده است اللهم
سؤال اگر که زیند فوت شکو^نهار است پدر که عقمه بسیار شد برا در که خاله شیخ از میلت هم^ن شد
 پسر دهد **جواب** اگر و میلت شیخ است نمذنبه از میلت نمهد خاله شیخ پسر دهد و سه عتم^ن شیخ
سؤال اگر و میلت شیخ است نمذنبه از میلت نمهد خاله شیخ پسر دهد و سه عتم^ن شیخ و تصرف^ن شد
سؤال اگر که زیند زوج بعقد او و دیگر پیش از دخول نیست کو ولد او از زاده زوج هم^نست که زوج هم^نست که عقد عاید و تصرف^ن شد
 یا^ن **جواب** شو^نهه عالم **سؤال** و همچین اگر که ولد پیش از دخول نیست که و الی^ن که زوج هم^نست که عقد^ن باشد تصرف^ن شد
جواب شو^نهه عالم **سؤال** کنیز را که آن از دخول غم^ن شد و فرزند شد که شبهه از میلت بعد از اتفاق خو^نهار است
 یا^ن **جواب** شو^نهه عالم **سؤال** اگر که برا در میلت پدر که شیخ و دیگر برا در میلت شیخ پسر دهد برا در از
 جار و بکر که دخلن میلت و اللهم شیخ بسیار از املاک یا غیران بست او و شیخ برا در دیگر را از آن سه
 پسر دیده **جواب** نمکر^نهه آن برا در دیگر دران مال خود و بکر شرکتی دسته^ن شد و اللهم عالم **سؤال** اگر
 پسر دیده **جواب** نمکر^نهه آن برا در دیگر دران مال خود و بکر شرکتی دسته^ن شد و اللهم عالم **سؤال** اگر

بَشَّ وَبِعَذَرَانِ بِزِيادَةِ وَاقِعِ شَدَّهُ بِتَرْجِيمَ إِلَيْهِ مَذَكُورَهُ مِنْ هَذِهِ بِرَأْيَهُ بِرَأْيَهُ كُلَّهُ
وَمَذَكُورَهُ مِنْ وَقْعِ شَغَفِهِ بِلِي أَكْرَكَ وَمَكْرَهُ وَمَا وَضَعَهُ بِشَدَّهُ وَاللهِ بِهِ لَهُ
رِبُّهُ وَفَاتَ يَافِتَهُ شَدَّهُ وَارْزَدَهُ سَرِيدَكَ زَوْجَهُ كَوَالِدَهُ وَبِسَرِيبَهُ مَادَهُ وَبِعَذَرَانِ بِزِيادَهُ سَرِيبَهُ
يَافِتَهُ شَهِيدَهُ مُخْلَفَتَهُ فِي هَذِهِنِ وَرَشَّهُ كَوَنَهُ تَسْمِيَتَهُ شَغَفَهُ بِلِي رَبِّهِ شَهِيدَهُ شَرِدَهُ سَهِيمَهُ
شَغَفَتَهُ سَهِيمَهُ سَهِيرَهُ بِزَرِيجَهُ مَادَهُ سَرِيدَهُ سَرِيدَهُ سَهِيمَهُ

تَبَقِّيَنِيَتِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا يَتَقَى الْأَوْجَاهُهُ وَلَا يَدُومُ الْأَمْلَكُهُ كُلُّ شَيْئٍ حَالِكُهُ الْأَوْجَاهُهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تَرْجُونَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ هَذَا إِذْ يُؤْمِنُ إِيَّاً مِنَ الدُّنْيَا
مَا قَدِيلُ وَمِمَّنْ إِيَّاً مِنَ الْعَقْبَىِ اذْكُرُ الْعَرَمَدَ اللَّهُ خَرَجَ عَلَيْهِ مِنْ دَارِ الدُّنْيَا إِلَى دَارِ
الْأَخْرَى وَسَرِيدَهُ مَادَهُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَأَنَّ أَمْسِكَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ ابْنَ أَبِي طَلْبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَلِيَهُ وَوَصِيُّ رَسُولِهِ وَبَعْدَهُ أَوْلَى
ذَهَبِ الْحَسَنِ وَالْحَسِينِ وَعَلَيْهِ بْنَ الْحَسَنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلَيْهِ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

الْهَرَى

مُحَمَّدُ شَرِيفُ الْأَنْجَوِيِّ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ حَمَدُهُ
الْمُهَدِّيُّ الْأَبْغَارُ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ إِذَا جَاءَكَ الْمَلَكَانِ الْمَرْسَابَانِ الْمَرْسَابَانِ
مِنْ هَنْدِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يَسْتَلِنُكَ عَنْ رَيْكَ وَمَنْ نَبَتَكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ
قَبْلَتِكَ وَعَنْ إِيمَانِكَ لَا تَخْفَ وَلَا تَحْزَنْ فَقْلُ فِي جَوَاهِيْرِهَا إِنَّهُ رَبُّهُ وَمُحَمَّدُ بْنُهُ
سَلَامُ بْنِي وَالْقَرَائِبِ كَثِيرِهِ وَالْكَعْبَةُ قَبْلَيْهِ وَعَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَلْبٍ إِيمَانِي وَالْحَسَنِ وَالْحَسِينِ وَعَلَيْهِ
بْنَ الْحَسَنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلَيْهِ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ عَلَيْهِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلَيْهِ
بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلَيْهِ وَمُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْعَنْ حُمَّامَتِي وَسَادَتِي وَقَادَتِي لَهُمْ أَتَوْيَ وَمِنْ أَعْدَادِ الْحُمَّامِ اتَّبَعَهُمْ ثُمَّ أَعْلَمَ
يَا عَبْدَ اللَّهِ يَا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لِنَعْمَمُ الرَّبَّ وَأَنَّ مُحَمَّدًا نَعْمَمُ الرَّسُولُ وَأَنَّ عَلِيًّا نَعْمَمُ الْأَمَامَ وَبَعْدَهُ
الْحَسَنُ وَالْحَسِينُ وَعَلَيْهِ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلَيْهِ وَمُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَالْحَسَنُ وَمُحَمَّدٍ صَلَواتُ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْعَنْ وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسَوْالَ مَنْ لَمْ يَرَنْ نَكِيرَ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ
وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنَّشْرَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْكِتابَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْجِنَّةَ
حَقٌّ وَالْأَنْارَى حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ إِنَّهُ لَا رَيْبَ يَنْهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ هَذَا
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا ذَادُهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَسَلِيمًا إِيمَانًا

